

ความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง

สารนิพนธ์
ของ
สมเกียรติ ศรีจันทร์ดี

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
พฤษภาคม 2550

ความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง

บทคัดย่อ
ของ
สมเกียรติ ศรีจันทร์ดี

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
พฤษภาคม 2550

สมเกียรติ ศรีจันทร์ดี. (2550). ความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทัศน แสงศักดิ์.

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ในการทำวิจัย ด้านเวลาในการทำวิจัย ด้านบรรยากาศและสภาพแวดล้อม และด้านแหล่งข้อมูลในการค้นคว้า และเพื่อเปรียบเทียบความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ใน 4 ด้านดังกล่าวโดยจำแนกตาม ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน ประสบการณ์ในการทำวิจัย และจำนวนคาบที่สอนต่อสัปดาห์

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ อาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวน 118 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลซึ่งได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาจำนวน 116 ชุด คิดเป็นร้อยละ 98.30 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งได้นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือเพื่อหาค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) และหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.86 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การทดสอบค่าที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) และทดสอบรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ด้านความรู้ในการทำวิจัย ด้านเวลาในการทำวิจัย ด้านบรรยากาศและสภาพแวดล้อม อยู่ในระดับปานกลาง และด้านแหล่งข้อมูลในการค้นคว้า อยู่ในระดับน้อย
2. อาจารย์ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียน ไม่แตกต่างกัน
3. อาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน มีความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายคู่ พบว่า อาจารย์ที่สอนน้อยกว่า 6 ปี กับอาจารย์ที่สอนมากกว่า 10 ปี มีความพร้อม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยอาจารย์ที่สอนมากกว่า 10 ปี มีความพร้อมมากกว่าอาจารย์ที่สอนน้อยกว่า 6 ปี
4. อาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการทำวิจัยต่างกัน มีความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนไม่แตกต่างกัน
5. อาจารย์ที่มีจำนวนคาบที่สอนต่อสัปดาห์ต่างกัน มีความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียน ไม่แตกต่างกัน

**READINESS IN CONDUCTING CLASSROOM RESEARCH OF THE DEMONSTRATION
SCHOOL OF RAMKHAMHAENG
UNIVERSITY TEACHERS**

**AN ABSTRACT
BY
SOMKIAT SRICHANDEE**

**Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Educational Administration
at Srinakharinwirot University**

May 2007

Somkiat Srichandee. (2007). *Readiness in Conducting Classroom Research of the Demonstration School of Ramkhamhaeng University Teachers*. Master's Project, M.Ed. (Educational Administration). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor: Asst. Prof. Dr.Thasana Swaengsakdi.

The objectives of this study were to study the readiness in conducting classroom research of the Demonstration School of Ramkhamhaeng University teachers in 4 aspects: knowledge in conducting research, time for conducting research, climate and environment, and source of information; and compare the readiness in conducting classroom research of the teachers in the above aspects by educational level, teaching experience, research experience, and teaching periods per week. The sample of the study consisted of 118 teachers in the Demonstration School of Ramkhamhaeng University. The instrument used in the study was a 5-point rating scale questionnaire with an alpha reliability of 0.86. 116 copies or 98.30%. were responded. The statistics used in the data analyses were percentage, mean, standard deviation, t-test, and One-Way ANOVA and subsequent comparisons by Scheffe's Method.

The results of the study were as follows.

1. The readiness in conducting classroom research of the Demonstration School of Ramkhamhaeng University teachers, as a whole was at the moderate level; the knowledge in conducting research, time for conducting research, climate and environment aspects were also at the moderate level; the source of information aspect was at the low level.

2. The teachers with different educational level did not have different readiness in conducting classroom research.

3. The teachers with different teaching experience did not have different readiness in conducting classroom research as a whole. When compared by individual aspects, it was found that the teachers with more than 10-year-teaching experience had more readiness in conducting classroom research than those with less than 6-year-teaching experience. knowledge in conducting research, time for conducting research, climate and environment, and source of information

4. The teachers with different research experience did not have different readiness in conducting classroom research.

5. The teachers with different teaching periods per week did not have different readiness in conducting classroom research.

ความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง

สารนิพนธ์
ของ
สมเกียรติ ศรีจันทร์ดี

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
พฤษภาคม 2550
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์เรื่อง ความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์โรงเรียนสาธิต
มหาวิทยาลัยรามคำแหง ของ สมเกียรติ ศรีจันทร์ดี ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการ
ศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทัศนာ แสงศักดิ์)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทัศนา แสงศักดิ์)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีระ สุภากิจ)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทัศนา แสงศักดิ์)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(อาจารย์ ดร.มารศรี สุธานี)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย ชูชาติ)

วันที่ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2550

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทัศนาศาสตร์ แสงศักดิ์ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำปรึกษาเป็นอย่างดี ตลอดจนได้ช่วยแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จากการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ตั้งแต่เริ่มดำเนินการศึกษาจนกระทั่งงานวิจัยประสบความสำเร็จลงได้ ด้วยความเมตตาเป็นอย่างสูง ซึ่งผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาเป็นอย่างยิ่ง จึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทัศนาศาสตร์ แสงศักดิ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีระ สุภาพกิจ ประธานกรรมการพิจารณาโครงการสารนิพนธ์ อาจารย์ ดร.มารศรี สุธานี อาจารย์ ดร.ราชันย์ บุญธิมา กรรมการ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ พร้อมให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม จนทำให้งานวิจัยฉบับนี้มีความสมบูรณ์มากที่สุด

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีระ สุภาพกิจ ประธานกรรมการสอบสารนิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทัศนาศาสตร์ แสงศักดิ์ อาจารย์ ดร.มารศรี สุธานี กรรมการสอบสารนิพนธ์ ที่ได้ให้คำแนะนำและแก้ไข ปรับปรุงจนทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้ประสบผลสำเร็จได้อย่างดียิ่ง

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.มารศรี สุธานี รองศาสตราจารย์ ดร.ธำรงสิน เจียรตระกูล รองศาสตราจารย์ นรินทร์ บุญชู ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กิตติศักดิ์ เชื้ออาษา และ อาจารย์ ดร.สุวิมล อังควาณิช ที่ได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบแก้ไขพร้อมให้คำแนะนำ ปรับปรุงแบบสอบถามจนเรียบร้อย

ขอขอบคุณ ผู้บริหารและอาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงที่ได้กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยเป็นอย่างดี

คุณค่าและประโยชน์ของสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอโน้มราลึกถึงพระคุณของ บิดา มารดา และบูรพาจารย์ทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอน แก่ผู้ทำวิจัย

สมเกียรติ ศรีจันทร์ดี

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
ความสำคัญของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
กรอบความคิดในการวิจัย.....	8
สมมติฐานการวิจัย.....	11
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	12
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง.....	13
สภาพโดยทั่วไป.....	13
วัตถุประสงค์ของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง.....	14
การทำวิจัยของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง.....	16
หลักการ แนวคิด การทำวิจัยในชั้นเรียน.....	17
แนวคิดการทำวิจัยในชั้นเรียน.....	17
ความหมายของการวิจัยในชั้นเรียน.....	21
ความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียน.....	24
กระบวนการและขั้นตอนการทำวิจัยในชั้นเรียน.....	28
การส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน.....	31
ประโยชน์ของการทำวิจัยในชั้นเรียน.....	35
หลักการ แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับเรื่องความพร้อม.....	38
ทฤษฎีเกี่ยวกับเรื่องความพร้อม.....	38
แนวคิดและความหมายของความพร้อม.....	39
ความหมายของความพร้อม.....	40
องค์ประกอบของความพร้อม.....	41
ความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียน.....	44
ด้านความรู้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน.....	45
ด้านเวลาในการทำวิจัยในชั้นเรียน.....	47
ด้านบรรยากาศและสภาพแวดล้อม.....	48

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2(ต่อ) ด้านแหล่งข้อมูลในการค้นคว้า.....	49
ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียน.....	50
ระดับการศึกษา.....	51
ประสบการณ์ในการสอน.....	51
ประสบการณ์ในการทำวิจัย.....	52
จำนวนคาบที่สอนต่อสัปดาห์.....	53
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	54
งานวิจัยในประเทศ.....	54
งานวิจัยต่างประเทศ.....	57
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	60
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	60
ประชากร.....	60
กลุ่มตัวอย่าง.....	60
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	61
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	61
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	63
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	63
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	64
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	64
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	66
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	66
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	66
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	67
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	84
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	84
สมมติฐานการวิจัย.....	84
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	85

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5(ต่อ) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	85
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	85
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	85
สรุปผลการวิจัย.....	86
อภิปรายผล.....	88
ข้อเสนอแนะ.....	91
ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป.....	92
 บรรณานุกรม.....	 94
 ภาคผนวก.....	 103
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ.....	105
ภาคผนวก ข แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	107
 ประวัติย่อผู้วิจัย.....	 114

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามขนาดของกลุ่มสาระ.....	61
2	จำนวนและคำร้อยละสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่ใช้ ในการวิจัย จำแนกตามระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน ประสบการณ์ในการทำวิจัยและจำนวนคาบที่สอนต่อสัปดาห์.....	67
3	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความพร้อมในการทำวิจัย ในชั้นเรียนของอาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยรวมและรายด้าน.....	69
4	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความพร้อมในการทำวิจัย ในชั้นเรียนของอาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ด้านความรู้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน.....	70
5	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความพร้อมในการทำวิจัย ในชั้นเรียนของอาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ด้านเวลาในการทำวิจัยในชั้นเรียน.....	72
6	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความพร้อมในการทำวิจัย ในชั้นเรียนของอาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ด้านบรรยากาศและสภาพแวดล้อม.....	74
7	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความพร้อมในการทำวิจัย ในชั้นเรียนของอาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ด้านแหล่งข้อมูลในการค้นคว้า.....	76
8	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความพร้อมในการทำวิจัย ในชั้นเรียนของอาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตาม ระดับการศึกษา.....	78
9	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความพร้อมในการทำวิจัย ในชั้นเรียนของอาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตาม ประสบการณ์ในการสอน.....	79
10	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความพร้อมในการทำวิจัย ในชั้นเรียนของอาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตาม ประสบการณ์ในการวิจัย.....	80

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
11 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงจำแนกตามจำนวนคาบที่สอนต่อสัปดาห์.....	81
12 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามประสบการณ์ในการทำวิจัย.....	82
13 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามจำนวนคาบที่สอนต่อสัปดาห์.....	83

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1 กรอบแนวความคิดในการวิจัย.....

11

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

สังคมไทยในปัจจุบันกำลังเผชิญกับวิกฤตการณ์ต่าง ๆ รอบด้านอันเนื่องมาจากการรับแรงเปลี่ยนแปลงและพัฒนาอย่างรวดเร็วให้ทันกระแสของโลกยุคโลกาภิวัตน์ สภาพการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นไม่ว่าจะเป็นวิกฤตทางเศรษฐกิจ การเมือง ความเสื่อมโทรมของสังคม ความหย่อนยานทางศีลธรรมและจริยธรรม รวมทั้งความพ่ายแพ้ในการแข่งขันคุณภาพ และสมรรถภาพด้านต่าง ๆ ในระดับสากล ล้วนบ่งชี้อย่างชัดเจนถึงความล้มเหลวของการพัฒนาและความไม่พร้อมของปัจจัยต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคุณภาพของ “คน” อันเป็นทรัพยากรที่สำคัญที่สุดของสังคม (วัฒนาพร ระเบียบทุกข์. 2545 : 1) ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรหาแนวทางดำเนินการจัดการศึกษาที่เป็นรูปธรรมให้ชัดเจนและเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบันเพื่อนำไปสู่การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับเด็กและเยาวชนอย่างมีคุณภาพ มีความพร้อมที่จะทำประโยชน์ให้กับสังคมและประเทศชาติต่อไป หนทางเดียวที่จะทำให้ประสบผลสำเร็จก็คือการพัฒนาทางการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง “ครู” ซึ่งเป็นผู้ถ่ายทอดวิชาความรู้ตลอดจนทักษะกระบวนการคิดให้กับเด็ก จึงมีความจำเป็นที่จะต้องได้รับการพัฒนาเป็นอันดับแรก เพื่อนำเอาความรู้ความสามารถที่ได้รับไปพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาให้เกิดประโยชน์ต่อเด็กมากที่สุด (สมหวั่ง พิริยานุวัฒน์. 2545 : 1) ได้กล่าวไว้ว่า เป็นที่ยอมรับกันว่า ครูคือผู้สร้างคน สร้างชาติ สร้างศาสตร์ สร้างภูมิปัญญาและคัมภีร์ของชาติ ครูเป็นผู้มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการดำรงอยู่และการพัฒนาสภาพของชาติบ้านเมือง

การปฏิรูปการศึกษามีผลต่อการเปลี่ยนแปลงการศึกษาของประเทศทั้งด้านโครงสร้างหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนและครู ในกระบวนการเปลี่ยนแปลงนี้ การปฏิรูปการเรียนรู้มีผลกระทบโดยตรงต่อการปฏิบัติงานของครู การปฏิรูปการเรียนรู้ทำให้ครูต้องเปลี่ยนพฤติกรรมการสอนจากเน้นครูเป็นศูนย์กลาง มาเป็นเน้นเด็กเป็นสำคัญ ครูต้องปรับวิธีการจัดการเรียนการสอนของครูให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยใช้ข้อความรู้และศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา มีการนำนวัตกรรมการสอนมาปรับใช้ในชั้นเรียน มีการพัฒนาสิ่งใหม่ ๆ ทำให้การวิจัยเป็นวิธีการหนึ่งที่ครูนำมาใช้เพื่อการปฏิรูปการเรียนการสอนของครู (กุลยา ตันติผลาชีวะ. 2545 : 1)

การวิจัยเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยให้การปฏิรูปการศึกษาประสบความสำเร็จได้เป็นอย่างดี ทั้งการนำกระบวนการวิจัยและผลการวิจัยมาใช้ให้เกิดประโยชน์ โดยเฉพาะการปฏิรูปการเรียนรู้ด้วยกระบวนการวิจัยนั้น เป็นแนวทางหนึ่งที่ผู้สอนและผู้บริหารสามารถนำไปปฏิรูปการเรียนรู้ในสถานศึกษาได้ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ซึ่งเป็นกฎหมายแม่บททางการศึกษาของไทย ได้ให้ความสำคัญกับการ

วิจัยและกำหนดไว้หลายมาตราที่ชี้ให้เห็นว่า การวิจัยเป็นกระบวนการที่ควบคู่ไปกับการกระบวนการเรียนรู้ และกระบวนการทำงานของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ซึ่งเป็นกลไกที่นำไปสู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ กล่าวคือ มาตรา 24(5) ระบุให้ใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ผู้เรียนสามารถใช้การวิจัยเพื่อศึกษาเรื่องที่นำเสนอและต้องการหาความรู้ใหม่ หรือต้องการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น การวิจัยจึงสัมพันธ์กับกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งจะช่วยฝึกกระบวนการคิด การจัดการ หาเหตุผลในการตอบปัญหา และรู้จักประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา มาตรา 30 ระบุให้ผู้สอนทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียน ผู้สอนนอกจากจัดกระบวนการเรียนการสอนแล้ว ยังใช้การวิจัยเพื่อศึกษาปัญหาหรือสิ่งที่ต้องการรู้คำตอบ พัฒนาสิ่งที่ต้องการพัฒนาหรือแก้ปัญหา ศึกษาและพัฒนาในสิ่งที่ปัญหาหรือต้องการพัฒนาควบคู่กันไปอย่างต่อเนื่อง โดยบูรณาการกระบวนการจัดการเรียนการสอนและการวิจัยให้เป็นกระบวนการเดียวกัน สามารถมองเห็นปัญหา ระบุหรือรู้ปัญหาได้ รู้จักการวางแผนการวิจัย เก็บข้อมูลและวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ มีหลักฐานการได้มาซึ่งข้อค้นพบ มีเหตุผลอธิบายถึงข้อค้นพบ (กรมวิชาการ. 2545 : 13)

การพัฒนาครูเป็นปัจจัยสำคัญของกระบวนการพัฒนาการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน ครูจึงจำเป็นต้องมีศักยภาพในการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความสนใจ ความถนัด และความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน ต้องมีการคิดค้นแสวงหาเทคนิควิธีการใหม่ ๆ ในการจัดกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองให้มากที่สุด ดังนั้น การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้หรือการวิจัยในชั้นเรียน จึงเป็นกระบวนการที่ครูสามารถนำมาใช้ในการศึกษาค้นคว้าหาคำตอบควบคู่ไปกับการจัดการเรียนการสอนและผลการวิจัยได้ นำมาใช้ในการแก้ไขปัญหา ปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เป็นสำคัญ ซึ่งเป็นภาระหน้าที่ของครูทุกคนอยู่แล้วในการที่จะต้องแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาผู้เรียน การนำกระบวนการวิจัยเข้ามาใช้จึงเป็นยุทธวิธีที่จะช่วยให้ครูได้พัฒนาความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานในหน้าที่อย่างเป็นระบบ (พันธณี วิหคโต. 2545 : บทนำ)

เนื่องจากบทบาทของครูจะเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน เป็นผู้กระตุ้นและสร้างบรรยากาศให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และสามารถแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง ฉะนั้น ครูในศตวรรษที่ 21 ต้องเป็นครูมืออาชีพที่รอบรู้ทั้งเนื้อหาวิชาการ และวิธีการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและเทคโนโลยี เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพและสังคมไทยมีคุณภาพ สามารถแข่งขันกับสังคมโลกได้ มาตรการหนึ่งที่จะทำให้การยกระดับคุณภาพครูประสบความสำเร็จโดยการส่งเสริมให้ครูได้รับการพัฒนาทั้งในด้านการอบรมสัมมนา การศึกษาต่อ และจัดงบประมาณสนับสนุนให้ครูได้วิจัยและพัฒนางานด้านการเรียนการสอนของตนอย่างต่อเนื่อง (สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. 2543 : 1 - 3)

ครูเป็นบุคลากรที่มีหน้าที่ในการให้ความรู้กับผู้เรียน บทบาทของครูในช่วงเวลาที่ผ่านมาไม่ได้เน้นการทำวิจัย ดังนั้นครูจึงมีความถนัดในการสอนมากกว่าการทำวิจัย เนื่องจากกระบวนการ

การพัฒนาครูเน้นการให้ความรู้เกี่ยวกับศาสตร์การสอนมากกว่าศาสตร์การวิจัย ทำให้ครูส่วนใหญ่มีข้อจำกัดเกี่ยวกับวิธีการดำเนินการวิจัย (สุวิมล ว่องวาณิช. 2546 : 3) ซึ่งสอดคล้องกับ เชลดอน และอัลเลียน (ลัดดา จำปาลาม. 2540 : 13 ; อ้างอิงจาก Sheldon ;& Allian. 1987) กล่าวว่า ครูที่ไม่ทำวิจัยในชั้นเรียนเกิดจากขาดความรู้ความเข้าใจ และอีกทั้งไม่ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนจากผู้บริหารโรงเรียน จากการที่ผู้บริหารไม่เห็นความสำคัญไม่เอาใจใส่ไม่ให้การส่งเสริมสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน จากแนวคิดดังกล่าวทำให้ครู อาจารย์ ไม่เห็นความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียน ส่งผลให้การทำวิจัยของครู อาจารย์ไม่มีการพัฒนาและไม่ก้าวหน้าเท่าที่ควร เช่นเดียวกับ อุทุมพร จามรมาน (2531 : 5) ซึ่งกล่าวไว้ว่า ผู้ที่ประสบความสำเร็จในการทำวิจัยนั้นมักจะเป็นผู้ที่มีลักษณะเด่น ๆ ทางด้านความรู้ ดังนั้นความรู้หมายถึง ความจำ ความคิดแบบต่าง ๆ ในสมองของผู้เรียน ความรู้เหล่านี้แสดงออกโดยพฤติกรรมของผู้เรียน ทำการตรวจสอบได้โดยการทดสอบ ซึ่งสอดคล้องกับบลูม (รสริน ฤทธิ์โรจน์. 2539 : 13 ; อ้างอิงจาก Bloom. 1975 : 271) หมายถึง การระลึกถึงสิ่งเฉพาะเรื่องหรือเรื่องทั่ว ๆ ไป ระลึกได้ถึงวิธีการกระบวนการหรือสถานการณ์ต่าง ๆ โดยเน้นความจำ โดยสรุปแล้วความรู้คือพฤติกรรมที่แสดงออกจากการจำและการระลึกได้ ซึ่งเกิดขึ้นจากการศึกษาค้นคว้าจากตำรา หรือประสบการณ์ตรงของบุคคลที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับเรื่องราวต่าง ๆ ความรู้ในที่นี้ ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับคำจำกัดความ ความหมาย ทฤษฎี วิธีการ ข้อเท็จจริง กฎระเบียบ ฯลฯ แล้วถูกเก็บมาไว้ที่สมองโดยสมองจะรวบรวมและสะสมไว้ เพื่อสำหรับนำมาใช้ประโยชน์ต่อไป

ส่วนไพโรจน์ แสงจันทร์ (2527 : 267 - 268) และธำรง ชูทัพ และคณะ (2532 : 120 - 121) ได้เสนอแนวทางสำหรับผู้บริหารโรงเรียนในการพัฒนาครูโดยให้การส่งเสริมความรู้ทางทฤษฎี และเทคนิควิธีวิจัยซึ่งสอดคล้องกับ อุทุมพร จามรมาน (2544 : 20 - 21) และ ครุรักษ์ ภริมย์รักษ์ (2543 : 58) ได้กล่าวไว้ว่าผู้บริหารโรงเรียนมีหน้าที่เป็นผู้นำในการส่งเสริมพัฒนาครูด้านความรู้ระเบียบวิธีวิจัยในชั้นเรียน ได้แก่ การเลือกและกำหนดปัญหา การกำหนดตัวแปร การตั้งวัตถุประสงค์ของการวิจัย การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง การกำหนดวิธีการหรือนวัตกรรมที่ใช้ในการวิจัย การรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล การสรุปผลการวิจัย การเขียนรายงาน นอกจากนี้ วิไลวรรณ สมบูรณ์ (2543 : 52 - 54) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัญหาและความพร้อมการทำวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดหนองบัวลำภู พบว่า ปัญหาและความต้องการด้านสมรรถภาพการทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะปัญหาการขาดความรู้ ทฤษฎี เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งผู้สอนมีความต้องการหาแหล่งข้อมูลความรู้ได้อย่างสม่ำเสมอ จะเห็นว่าปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนด้านความรู้ นับเป็นปัจจัยสำคัญต่อการบูรณาการการเรียนการสอน กรมวิชาการ. (2529 : 4) ; โกวิท ประวาลพุกษ์. (2530 : 20) ; และอุทัย ดุลยเกษม (2533 : 3 - 4) ได้กล่าวไว้สอดคล้องกันว่า

ครูผู้สอนไม่เข้าใจระเบียบวิธีวิจัย ไม่มีความรู้ในการทำวิจัย ขาดความรู้ในการวิเคราะห์ข้อมูล และการใช้สถิติ

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง เป็นสถานศึกษาซึ่งมีหน้าที่และรับผิดชอบการจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนเช่นเดียวกับสถานศึกษาที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยมีเป้าหมายหลักที่จะพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาและพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดีของสังคม มีความรู้ความสามารถ ตลอดจนมีคุณธรรมจริยธรรมที่ดีงาม ดังนั้นผู้บริหารจึงเห็นความสำคัญของการพัฒนาวิชาชีพให้กับบุคลากรของโรงเรียน ให้ทำการศึกษาค้นคว้า ทดลองและทำวิจัยทางการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งได้มีการส่งเสริม สนับสนุนให้อาจารย์เข้ารับการประชุมเชิงปฏิบัติการ อบรม สัมมนาทางวิชาการ เพื่อให้มีความรู้เรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งผลที่ได้จากการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้อย่างมีคุณภาพ แต่เนื่องจากบุคลากรของโรงเรียนส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ ความเข้าใจและขั้นตอนการทำวิจัยในชั้นเรียน ดังนั้น โรงเรียนควรเตรียมความพร้อมด้านความรู้ที่เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ให้กับอาจารย์ ซึ่งเห็นว่าเป็นปัญหาหนึ่งของโรงเรียนที่จะต้องได้รับการสนับสนุนให้มีการพัฒนาโดยเร่งด่วน ด้วยการใช้กระบวนการพัฒนาการเรียนรู้หรือการวิจัยในชั้นเรียน เพื่อช่วยกระตุ้นให้ครูผู้สอนได้ตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นที่ต้องทำวิจัยให้ประสบความสำเร็จเพื่อสร้างศักยภาพให้แก่สถานศึกษาและทำให้บุคลากรมีความพร้อมในการพัฒนาตนเองได้อย่าง “ครูมืออาชีพ” เช่นเดียวกับที่ สุวิมล ว่องวาณิช (2546 : 3) ได้กล่าวไว้ว่า แนวทางการปฏิรูปการศึกษาครั้งนี้ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของครูโดยใช้กระบวนการวิจัย เป็นแนวทางในการพัฒนางานครู การทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนจึงนับเป็นกระบวนการหนึ่งที่ครูใช้ในการประเมินการทำงานของตนเอง และเป็นกระบวนการสืบเสาะค้นหาแนวทางการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในขณะปฏิบัติงานสอน ซึ่งสอดคล้องกับ กุลยา ตันติผลาชีวะ (2545 : 13) ที่กล่าวว่า ห้องเรียนเป็นห้องทดลอง ห้องปฏิบัติการและห้องทำงานของครู ครูสามารถแก้ปัญหาพัฒนาการสอน และทำให้การเรียนรู้ของเด็กเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ถ้าครูเข้าใจห้องเรียน ครูสามารถตอบคำถามตัวเองและรู้ที่จะแก้ปัญหาในชั้นเรียนของตัวเองได้

แนวทางในการส่งเสริมให้ครูที่ทำวิจัยในชั้นเรียน ได้เห็นว่าการทำวิจัยทางการศึกษามีความสำคัญต่อวิชาชีพครู เพราะการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตในการทำงานสอนของครู ซึ่งผู้บริหารต้องสนับสนุนให้ครูได้ทำการวิจัยในชั้นเรียนอย่างต่อเนื่อง โดยการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ อบรม ให้ครูมีความรู้เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน จัดชั่วโมงสอนและมอบหมายภาระงานอื่น ๆ ลดลงให้กับครูที่ทำวิจัย จัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมการทำงานร่วมกันแบบกัลยาณมิตร เพื่อสร้างแรงจูงใจให้ครูได้ทำวิจัย รวมถึงการจัดเตรียมแหล่งข้อมูลที่จะให้ครูได้ทำการศึกษาค้นคว้าได้สะดวก ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะเป็นส่วนประกอบสำคัญที่ช่วย

ส่งเสริมให้ครูเกิดความพร้อมและสนใจที่จะทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อเพิ่มศักยภาพการทำงานของครูให้มีประสิทธิภาพและพัฒนาการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพให้เกิดประสิทธิผลยิ่งขึ้น

จากสภาพการณ์ดังกล่าวข้างต้น ผู้บริหาร ครู อาจารย์ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จึงได้ตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นของการทำวิจัยในชั้นเรียน ตลอดจนให้การส่งเสริมและสนับสนุน ให้อาจารย์ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่จัดการเรียนรู้แก่ผู้เรียน ให้ได้รับการศึกษาอบรม เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจ วิธีการและขั้นตอนการทำวิจัยในชั้นเรียน ให้มีความพร้อม เพื่อสร้างแรงบันดาลใจให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียนกันมากขึ้น ซึ่งผลการวิจัยที่ค้นพบจะได้นำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและผู้เรียน อีกทั้งยังสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการแก้ไข ปรับปรุงและพัฒนากระบวนการศึกษาและกระบวนการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อผู้เรียนอย่างถูกต้องเป็นระบบ อีกทั้งยังเป็นการพัฒนาคุณภาพการปฏิบัติงานของครู อาจารย์ ให้มีศักยภาพที่จะสามารถจัดการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิผล ตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านเวลาในการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านบรรยากาศและสภาพแวดล้อมและด้านแหล่งข้อมูลในการค้นคว้า
2. เพื่อเปรียบเทียบความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตาม ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน ประสบการณ์ในการทำวิจัยและจำนวนคาบที่สอนต่อสัปดาห์

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยในครั้งนี้ จะทำให้ทราบถึงความพร้อมของอาจารย์และของผู้บริหารโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหาร ในการส่งเสริม สนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อพัฒนาคุณภาพการทำงานของอาจารย์ให้มีความสามารถจัดการเรียนการสอน ได้ตรงตามความต้องการและความถนัดของผู้เรียน

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยต้องการศึกษาความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยศึกษาความพร้อม 4 ด้าน คือ ด้านความรู้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านเวลาในการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านบรรยากาศและสภาพแวดล้อม และด้านแหล่งข้อมูลในการค้นคว้า

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยศึกษาความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่อาจารย์ที่สอนในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ปีการศึกษา 2549 จำนวน 165 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ อาจารย์ที่สอนในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ปีการศึกษา 2549 กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของเครซี และมอร์แกน (Krejcie ;& Morgan. 1970 : 608 – 609) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 118 คน จากนั้นสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) และสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling)

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ จำแนกตาม

3.1.1 ระดับการศึกษา

3.1.1.1 ปริญญาตรี

3.1.1.2 สูงกว่าปริญญาตรี

3.1.2 ประสบการณ์ในการสอน

3.1.2.1 น้อยกว่า 6 ปี

3.1.2.2 ตั้งแต่ 6 – 10 ปี

3.1.2.3 มากกว่า 10 ปี

3.1.3 ประสบการณ์ในการทำวิจัย

3.1.3.1 เคยทำวิจัย

3.1.3.2 ไม่เคยทำวิจัย

3.1.4 จำนวนคาบที่สอนต่อสัปดาห์

3.1.4.1 น้อยกว่า 20 คาบต่อสัปดาห์

3.1.4.2 20 คาบต่อสัปดาห์ ขึ้นไป

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์โรงเรียน
สาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ประกอบด้วย

3.2.1 ด้านความรู้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน

3.2.2 ด้านเวลาในการทำวิจัยในชั้นเรียน

3.2.3 ด้านบรรยากาศและสภาพแวดล้อม

3.2.4 ด้านแหล่งข้อมูลในการค้นคว้า

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความพร้อม หมายถึง สภาวะทางร่างกายและจิตใจของบุคคลที่จะปฏิบัติงานต่าง ๆ ให้ประสบผลสำเร็จ ซึ่งมาจากการเตรียมตัวที่จะกระทำการกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง ด้วยความสนใจ มีความพอใจ มีความกระตือรือร้นและมีแรงจูงใจอันเกิดจากภูมิภาวะ และประสบการณ์ของแต่ละบุคคล

2. ความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง ความสามารถของอาจารย์ที่ได้เตรียมตัวเพื่อทำงานวิจัยในชั้นเรียน ให้ประสบความสำเร็จ ใน 4 ด้าน ดังนี้

2.1 ด้านความรู้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง ความสามารถของอาจารย์ที่ได้รับการศึกษาอบรม มาเป็นอย่างดี ในด้านหลักการ แนวคิด ทฤษฎีในการทำวิจัยในชั้นเรียน

2.2 ด้านเวลาในการทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การเตรียมด้านเวลาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์ โดยการใช้เวลาว่างจากภาระงานสอนและงานอื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมาย เพื่อจะได้ทำการค้นคว้า ตำรา เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารในการจัดชั่วโมงสอนให้น้อยลงเพื่อให้มีเวลาที่จะทำการวิจัยในชั้นเรียน

2.3 ด้านบรรยากาศและสภาพแวดล้อม หมายถึง สภาพของอารมณ์ตลอดจนความรู้สึกทางสังคมและทางจิตวิทยา อันเป็นผลมาจากสภาพแวดล้อมทางกายภาพและปฏิสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์ในโรงเรียน

2.4 ด้านแหล่งข้อมูลในการค้นคว้า หมายถึง ความสามารถของผู้บริหารในการจัดเตรียม ตำรา เอกสารอ้างอิง วารสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัยในชั้นเรียนตลอดจนเครื่องอำนวยความสะดวกที่ได้จัดเตรียมไว้ในห้องสมุดของโรงเรียน

3. การทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การวิจัยที่ทำโดยครูผู้สอน เพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากการสอนในห้องเรียนและสามารถนำผลมาปรับปรุงหรือพัฒนาการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพของผู้เรียน

4. อาจารย์ หมายถึง บุคคลที่ได้รับการบรรจุแต่งตั้งเป็นข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย พนักงานมหาวิทยาลัย และลูกจ้างที่ทำหน้าที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง

5. โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง หมายถึง สถานศึกษาที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานในระดับมัธยมศึกษา เพื่อฝึกปฏิบัติของนักศึกษาสาขาศึกษาศาสตร์

6. ระดับการศึกษาหมายถึง วุฒิทางการศึกษาของอาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกเป็น 2 กลุ่ม คือ

6.1 ปริญญาตรี หมายถึง วุฒิการศึกษาของอาจารย์มีระดับการศึกษาปริญญาตรี

6.2 สูงกว่าปริญญาตรี หมายถึง วุฒิการศึกษาของอาจารย์ที่มีระดับการศึกษาปริญญาโท หรือสูงกว่าปริญญาโท

7. ประสบการณ์ในการสอน หมายถึง ระยะเวลาที่อาจารย์ได้ทำการสอนในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกเป็น 3 กลุ่ม คือ

7.1 น้อยกว่า 6 ปี

7.2 6 – 10 ปี

7.3 มากกว่า 10 ปี

8. ประสบการณ์ในการทำวิจัย หมายถึง อาจารย์ที่เคยได้รับการอบรม ประชุมสัมมนาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน และทำวิจัยเพื่อขอผลงานทางวิชาการ จำแนกเป็น 2 กลุ่ม คือ

8.1 เคยทำวิจัย

8.2 ไม่เคยทำวิจัย

9. จำนวนคาบที่สอนต่อสัปดาห์ หมายถึง อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่การสอนในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกเป็น 2 กลุ่ม คือ

9.1 น้อยกว่า 20 คาบต่อสัปดาห์

9.2 20 คาบต่อสัปดาห์ ขึ้นไป

กรอบความคิดในการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยได้ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาประยุกต์ เป็นกรอบความคิดในการวิจัย คือ

1. การทำวิจัยในชั้นเรียน เป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้การจัดการเรียนการสอนประสบความสำเร็จได้เป็นอย่างดี ทั้งการนำเอากระบวนการวิจัยและผลการวิจัยมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการจัดการศึกษา ซึ่งเป็นแนวทางหนึ่งที่ครูผู้สอนและผู้บริหารสามารถนำไปจัดการเรียนรู้อยู่ใน

สถานศึกษาได้ (กรมวิชาการ. 2545 : 13) และการทำงานวิจัยในชั้นเรียน เพื่อนำมาแก้ไขปรับปรุง พัฒนาการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น จะต้องมีความพร้อมซึ่งเป็นสภาพหรือสมรรถภาพของบุคคลที่เต็มใจปฏิบัติหรือดำเนินกิจกรรมต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ความพร้อมจึงเป็นปัจจัยสำคัญต่อการดำเนินงานให้ประสบความสำเร็จตามที่มุ่งหวัง (สมเกียรติ ยุติธรรม. 2541 : 43) ดังนั้น จะเห็นได้ว่าความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียน จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งอุทุมพร จามรมาน (2531 : 5) ได้กล่าวถึง แนวคิดเกี่ยวกับความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียน คือ ด้านความรู้ว่า ผู้ที่จะประสบความสำเร็จในการวิจัยนั้นมักจะเป็นผู้ที่มีลักษณะเด่น ๆ ทางด้านความรู้ ส่วน วาโร เฟิงส์วส์ตี (2546 : 3 – 6) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับความพร้อม คือ 1) ด้านความรู้ว่า ครูขาดความรู้หรือทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำวิจัยในชั้นเรียน 2) ด้านเวลา ครูมีภาระงานในแต่ละวันมาก ทั้งทางด้านการเรียนการสอนและงานอื่นๆ ทำให้ไม่มีเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล 3) ด้านบรรยากาศและสภาพแวดล้อม ผู้บริหารสถานศึกษาต้องสร้างบรรยากาศและสภาพแวดล้อมทางการวิจัย เพื่อกระตุ้นให้บุคลากรครูเกิดความสนใจและเห็นความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียนและการวิจัยแบบนี้จะส่งเสริมบรรยากาศของการทำงานแบบประชาธิปไตย และ สุวิมล ว่องวาณิช (2547 : 4 – 6) ได้กล่าวถึง แนวคิดของความพร้อม ได้แก่ 1) ด้านความรู้ เพราะครูส่วนใหญ่ไม่มีความรู้ในการทำวิจัยและคิดว่าการทำวิจัยเป็นเรื่องที่ยาก ความรู้ของครูที่ได้จากการอบรม ไม่เพียงพอที่จะทำให้ครูสามารถทำวิจัยแบบเป็นทางการได้ 2) ด้านเวลา เนื่องจากมีข้อจำกัดเรื่องเวลา อันเนื่องมาจากการงานประจำวันของครู จึงไม่เปิดโอกาสให้ครูมีเวลาในการศึกษาเอกสารได้อย่างเต็มที่ นอกจากนั้น กองวิชาการ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2530 ข : 25) ได้ระบุถึง แนวคิดเกี่ยวกับความพร้อม ด้านแหล่งข้อมูลในการค้นคว้า พบว่า มีปัญหาการขาดแหล่งค้นคว้าด้านวิชาการ ตำรา เอกสารอ้างอิง รวมถึงการขาดอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกที่ใช้ในการวิจัย เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องอัดสำเนา และอุปกรณ์การพิมพ์

จากแนวคิดดังกล่าวผู้วิจัยนำมาเป็นกรอบแนวคิดในการกำหนดเป็นตัวแปรตาม 4 ด้าน คือ ด้านความรู้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านเวลาในการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านบรรยากาศและสภาพแวดล้อม และด้านแหล่งข้อมูลในการค้นคว้า

2. จากการศึกษาตัวแปรอิสระที่เกี่ยวข้องกับความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ได้แก่ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน ประสบการณ์ในการทำวิจัยและจำนวนคาบที่สอนต่อสัปดาห์ ผู้วิจัยได้จากแนวคิด ต่อไปนี้

2.1 ระดับการศึกษา ได้นำแนวคิดของ วิไลวรรณ สมบูรณ์ (2543 : 52 – 54) จากผลการวิจัยพบว่า ระดับการศึกษาที่ต่างกันระหว่างปริญญาตรีกับปริญญาโท ต่างตระหนักในปัญหาและมีความต้องการการทำวิจัยในชั้นเรียนระดับมาก เช่นเดียวกัน ระดับการศึกษาต่างกัน มีปัญหาและความต้องการการทำวิจัยในชั้นเรียนในทุก ๆ ด้าน ไม่แตกต่างกัน

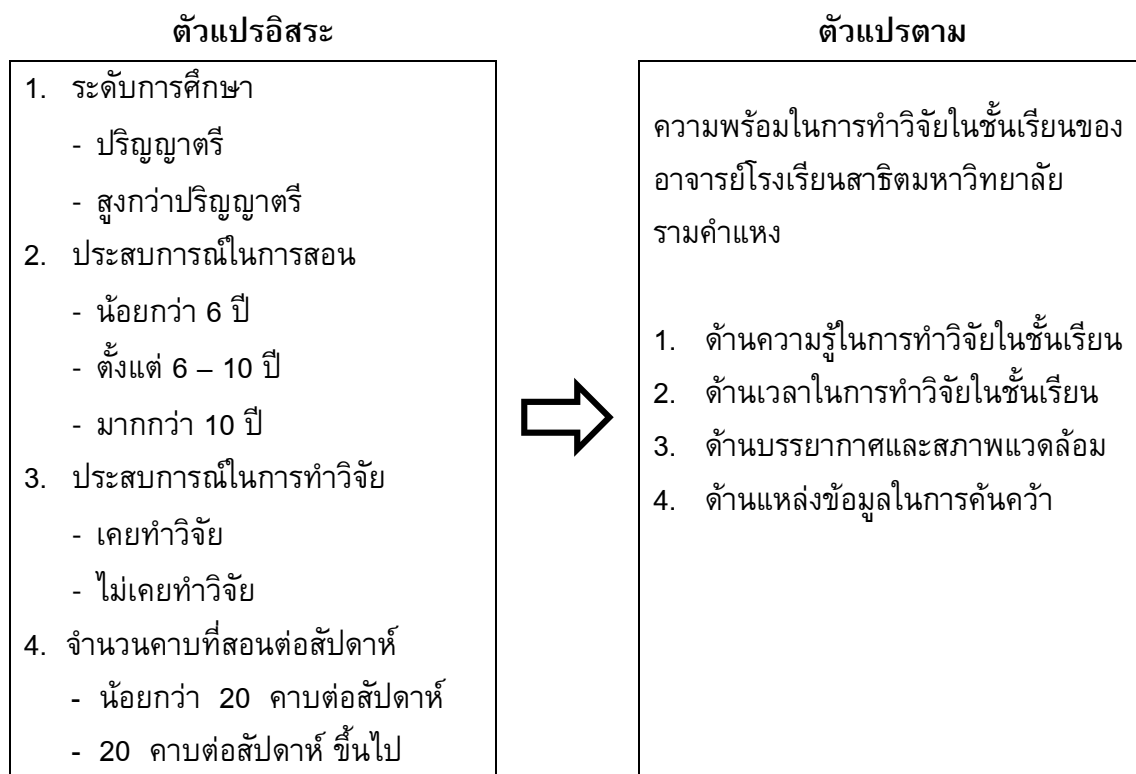
2.2 ประสบการณ์ในการสอน ได้นำแนวคิดของ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2539 : 67) ซึ่งกล่าวว่า เพราะประสบการณ์จากสิ่งที่พบเห็นที่แตกต่างกัน บางคนได้รับความกดดันจากประสบการณ์อย่างหนึ่งก็มีผลต่อการรับรู้ ความเชื่อของบุคคลนั้นใช้เป็นเกณฑ์ตัดสินเรื่องต่าง ๆ และประสบการณ์ทำงานย่อมทำให้คนเกิดความชำนาญทำให้เกิดความผูกพันกับอาชีพและองค์กร ส่วน มาลี จุฑา (2542 : 57) ได้กล่าวว่า ประสบการณ์ทำให้เกิดการพัฒนาชีวิตการที่ครูผู้สอนมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานมากหรือผ่านงานมากย่อมรู้จักวิธีการปฏิบัติงาน เทคนิค ระเบียบ ข้อปฏิบัติต่าง ๆ ได้ดีและสามารถแก้ไขปัญหาได้ดีกว่าครูที่มีประสบการณ์น้อย

2.3 ประสบการณ์ในการทำวิจัย ได้นำแนวคิดของ วัลลภ กันทรพย (2537 : 6) ที่กล่าวว่า การวิจัยทางการศึกษาเป็นการแสวงหาความจริงด้วยวิธีวิทยาศาสตร์ โดยครูผู้สอนเป็นผู้จัดกิจกรรมเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ของผู้เรียน ดังนั้นประสบการณ์จึงจำเป็นมากโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ประสบการณ์การทำวิจัยในชั้นเรียน และ วิไลวรรณ สมบูรณ์ (2543 : 52 - 54) ได้ทำการวิจัยพบว่า กลุ่มผู้บริหารและครูผู้สอนที่เคยมีประสบการณ์ในการทำวิจัยกับกลุ่มผู้บริหารและครูผู้สอน ที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการทำวิจัย คิดเป็นอัตราส่วน 1:4 ซึ่งทั้งสองกลุ่มต่างมีปัญหาและความต้องการการทำวิจัยในชั้นเรียนในระดับมาก โดยรวมรายด้านไม่แตกต่างกัน

2.4 จำนวนคาบที่สอนต่อสัปดาห์ ได้นำแนวคิดของ สุวิมล ว่องวานิช (2547 : 7-9) ได้กล่าวไว้ว่า ด้วยข้อจำกัดด้านเวลาอันเนื่องมาจากการประจำวันของครู จึงไม่เปิดโอกาสให้ครูมีเวลาในการศึกษาเอกสารได้อย่างเต็มที่ ทำให้ครูไม่มีโอกาสควบคุมบทบาทการทำงานตามวิชาชีพของตนเองและที่ผ่านมามีหลักสูตรก็ถูกกำหนดมาจากหน่วยงานระดับบนมาแล้ว ภาระงานของครูก็ถูกกำหนดโดยผู้อื่น ทำให้ครูไม่มีบทบาทในการพัฒนาวิชาชีพของตนเอง และงานวิจัยของ นลินี วารี (2544 : บทคัดย่อ) พบว่า เวลาในการทำวิจัยในชั้นเรียน ครูผู้สอนต้องมีเวลาอย่างเพียงพอ โดยต้องการลดชั่วโมงการสอนและภาระงานอื่น ๆ ให้น้อยลง ต้องการเวลา 1 ภาคเรียนถึง 1 ปีการศึกษาต่อการทำวิจัย 1 เรื่อง

จากแนวคิดดังกล่าว ผู้วิจัยจึงเลือก ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน ประสบการณ์ในการทำวิจัย และจำนวนคาบที่สอนต่อสัปดาห์ เป็นตัวแปรอิสระซึ่งจะเห็นได้จากภาพประกอบ 1

จากการศึกษาแนวความคิดดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้กำหนดกรอบแนวความคิดในการวิจัย ดังนี้

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวความคิดในการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐาน ดังนี้

1. อาจารย์ที่มีระดับการศึกษา ต่างกัน มีความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนแตกต่างกัน
2. อาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอน ต่างกัน มีความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนแตกต่างกัน
3. อาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการทำวิจัย ต่างกัน มีความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนแตกต่างกัน
4. อาจารย์ที่มีจำนวนคาบที่สอนต่อสัปดาห์ ต่างกัน มีความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้มุ่งศึกษาถึงความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง เพราะมีความตระหนักว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นแนวทางที่จะช่วยในการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาให้สูงขึ้น และยังเป็นการช่วยส่งเสริมและสนับสนุนให้ครู อาจารย์ที่มีหน้าที่หรือผู้เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้เกิดแรงจูงใจ ที่จะทำการวิจัยในชั้นเรียนกันมากขึ้น เพื่อเพิ่มศักยภาพในการปฏิบัติงานให้กับตนเอง ซึ่งจะนำไปสู่กระบวนการพัฒนาการเรียนรู้ทั้งของตัวครู และผู้เรียนอย่างเป็นระบบผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับดังต่อไปนี้

1. โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง
 - 1.1 สภาพโดยทั่วไป
 - 1.2 วัตถุประสงค์ของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง
 - 1.3 การทำวิจัยของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง
2. หลักการ แนวคิดการทำวิจัยในชั้นเรียน
 - 2.1 แนวคิด การทำวิจัยในชั้นเรียน
 - 2.2 ความหมายของการวิจัยในชั้นเรียน
 - 2.3 ความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียน
 - 2.4 กระบวนการและขั้นตอนการทำวิจัยในชั้นเรียน
 - 2.5 การส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน
 - 2.6 ประโยชน์ของการทำวิจัยในชั้นเรียน
3. หลักการ แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับความพร้อม
 - 3.1 ทฤษฎีที่เกี่ยวกับความพร้อม
 - 3.2 แนวคิดและความหมายของความพร้อม
 - 3.3 องค์ประกอบของความพร้อม
4. ความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียน
 - 4.1 ด้านความรู้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน
 - 4.2 ด้านเวลาในการทำวิจัยในชั้นเรียน
 - 4.3 ด้านบรรยากาศและสภาพแวดล้อม
 - 4.4 ด้านแหล่งข้อมูลในการค้นคว้า
5. ตัวแปรอิสระที่เกี่ยวข้องกับความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียน
 - 5.1 ระดับการศึกษา

- 5.2 ประสบการณ์ในการสอน
- 5.3 ประสบการณ์ในการทำวิจัย
- 5.4 จำนวนคาบที่สอนต่อสัปดาห์
- 6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 6.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง

1.1 สภาพโดยทั่วไป

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง พุทธศักราช 2514 ได้กำหนดให้เปิดคณะศึกษาศาสตร์ และได้รับอนุมัติจากมหาวิทยาลัยให้ตั้งโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงขึ้น เพื่อเป็นสถานที่ปฏิบัติการศึกษาค้นคว้า ทดลองของนักศึกษา และเป็นที่ยอมรับสั่งสอนวิชาความรู้แก่เด็กและเยาวชน โดยแต่งตั้งกรรมการเตรียมการเปิดโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ซึ่งมีรองศาสตราจารย์ ดร.อภิรตย์ ณ นคร รักษาการคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ในขณะนั้น เป็นประธาน และสามารถเปิดรับนักเรียนได้ในปีการศึกษา 2516 โดยเปิดทำการสอนแบบสหศึกษารับนักเรียนตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้ชื่อในขณะนั้นว่า “โรงเรียนมัธยมสาธิตรามคำแหง”

ต่อมาในปีพุทธศักราช 2529 รองศาสตราจารย์จรินทร์ ธานีรัตน์ ซึ่งเป็นผู้อำนวยการโรงเรียนในขณะนั้น ได้ขออนุมัติเปลี่ยนชื่อจากโรงเรียนมัธยมสาธิตรามคำแหง เป็นโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยมีความเชื่อว่าการจัดการเรียนรู้แก่ผู้เรียนเป็นหน้าที่และความรับผิดชอบของครู อาจารย์ในโรงเรียนสาธิตที่จะต้องให้การอบรมสั่งสอนและแนะนำสิ่งที่ดีให้กับผู้เรียน จึงต้องมีความมุ่งมั่น แน่วแน่ที่จะฝึกฝนให้ผู้เรียนได้มีพัฒนาการครบทุกด้าน ได้แก่ พัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาทั้งตนเองและผู้เรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงจึงได้กำหนดปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมาย ไว้ดังต่อไปนี้ (คู่มือนักเรียน โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง. 2548:5 – 6)

ปรัชญา การศึกษาคือการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคม

วิสัยทัศน์ การศึกษา ค้นคว้า ทดลองและวิจัย เพื่อนำไปสู่การเป็นต้นแบบ ผู้นำด้านการเรียนการสอนและการจัดการศึกษาให้กับเยาวชน เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนผู้เรียนให้ทันสมัย และสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมในยุคเทคโนโลยีสารสนเทศ

พันธกิจ

1. ให้การสนับสนุนและร่วมมือกับคณะศึกษาศาสตร์ในการควบคุมดูแลนิเทศและประเมินผลการปฏิบัติการฝึกสอนและการฝึกงานของนักศึกษา
2. ศึกษา ค้นคว้า ทดลอง และวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและการบริหารจัดการ ระดับมัธยมศึกษาให้เป็นตัวอย่าง การจัดการศึกษาแก่สถานศึกษาทั่วไป
3. มุ่งผลิต และพัฒนานักเรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตามคุณสมบัติของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง มีความรู้คู่คุณธรรมเป็นคนที่มีความประพฤติตามมาตรฐาน การศึกษาของชาติ
4. สนับสนุนและส่งเสริมให้นักเรียน ได้พัฒนาศักยภาพของตนเองให้มีความเป็นเลิศทั้งด้านวิชาการ ศิลปะ ดนตรี กีฬาและเทคโนโลยี
5. ให้บริการวิชาการแก่สังคม

เป้าหมาย

1. นักเรียนได้รับความรู้และประสบการณ์ที่ดีจากการฝึกปฏิบัติงานกับสภาพจริง และสามารถนำไปเป็นแบบอย่าง และแนวทางในการพัฒนาเพิ่มทักษะความรู้ความสามารถเพื่อการประกอบอาชีพต่อไป
2. มีผลงานการศึกษาค้นคว้าทดลอง และวิจัย เพื่อนำไปพัฒนาการเรียนการสอน และการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ตลอดจนเผยแพร่เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป
3. เพื่อให้ผู้เรียนที่จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และตอนปลาย สามารถสอบแข่งขันเข้าศึกษาต่อในสถาบันอื่นๆได้
4. เป็นผู้ที่มีชื่อเสียงและความสามารถในการประกอบสัมมาอาชีพ
5. ผู้เรียนที่จบการศึกษาจากโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง เป็นเยาวชนและพลเมืองที่ดี มีคุณภาพของสังคมและประเทศชาติ

1.2 วัตถุประสงค์ของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง

โรงเรียนสาธิตเป็นสถานที่ศึกษา ค้นคว้า วิจัยและทดลองของคณะศึกษาศาสตร์ ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องมาตลอดจนเป็นที่ยอมรับของสังคม ตลอดระยะเวลากว่า 30 ปีที่โรงเรียนสาธิตเปิดทำการเรียนการสอนได้มีผู้ปกครองให้ความสนใจนำบุตรหลานมาสมัครสอบแข่งขันเข้าเรียนต่อในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในแต่ละปีเป็นจำนวนมาก แต่ทางโรงเรียนสามารถรับนักเรียนได้เพียงปีละประมาณ 400 คน จนกล่าวได้ว่าถึงเวลาแล้วที่โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงจะต้องแสดงบทบาทความเป็นผู้นำทางด้านการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพให้เป็นที่ประจักษ์ต่อสาธารณชนทั่วไป ซึ่งไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2536 : 11) ได้กล่าวไว้ว่า โรงเรียน

สาธิตเป็นสถานศึกษาที่มีความสำคัญในการพัฒนาวิชาชีพครู เพราะการพัฒนาวิชาชีพในลักษณะใหม่ ๆ นั้นต้องอาศัยการค้นคว้าวิจัยอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นการวิจัยเชิงประเมินงานที่ทำอยู่ วิจัยเชิงทดลองและวิจัยเชิงสังเกตก็ตาม ขณะที่การทำวิจัยนั้นก็หลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะต้องมีการพัฒนาไปด้วย เพราะการวิจัยทางการศึกษานั้น เป็นการวิจัยที่ต้องนำผลไปใช้เพื่อพัฒนาวิชาชีพครูโดยตรงให้ได้

ในขณะเดียวกันการวิจัยในชั้นเรียน ถือว่าเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งสำหรับอาจารย์โรงเรียนสาธิต ผู้บริหารจึงเห็นความจำเป็นที่จะต้องให้การส่งเสริม และสนับสนุนให้มีการทำการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ เพราะการศึกษามีความสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศให้มีความเจริญรุ่งเรืองทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองวัฒนธรรมและเทคโนโลยีนั้นต้องอาศัยครู เพราะครูเป็นผู้ที่บทบาทสำคัญในการจัดการเรียนรู้และพัฒนาผู้เรียนในทุกๆด้าน วิชาชีพครูจึงควรเป็นวิชาชีพของคนเก่ง คนดีในสังคม ครูควรเป็นต้นแบบของความดีงามหน้าที่ของครูจึงมีความสำคัญและยิ่งใหญ่ ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่ทำให้ความสำคัญต่อวิชาชีพครู ดังนั้นโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงจึงได้เร่งรัดพัฒนาครูอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาให้สามารถจัดการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง คิดวิเคราะห์ สร้างองค์ความรู้และมีความรอบรู้ โดยใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนการสอนและสามารถทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนอันจะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้มีมาตรฐานได้ต่อไป เพื่อการนำไปสู่การพัฒนาการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ ดังที่ พิสมัย ศรีอำไพ (2539 : 10) ได้กล่าวว่า โรงเรียนสาธิตเริ่มมีบทบาทในการทำวิจัยและพัฒนาตั้งแต่ปี 1966 เป็นต้นมา จนปัจจุบันสามารถอธิบายหน้าที่ที่ทำอยู่ได้ 6 ประเภท ดังนี้

1. สภาพแวดล้อมที่ดีที่สุดสำหรับการวิจัยพัฒนา และประเมินผลหลักสูตรขนาดใหญ่
2. สภาพแวดล้อมที่กระตุ้นให้เกิดแนวความคิดที่จะค้นหาการพัฒนาหลักสูตรที่ให้ผลดีแต่ค่าใช้จ่ายน้อย
3. สถานที่สำหรับการวิจัยของนักศึกษาปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี
4. สถานที่สำหรับการอภิปรายเกี่ยวกับหลักสูตร การฝึกครูประจำการ การสัมมนาและการประชุม
5. โปรแกรมการศึกษาที่มีคุณภาพสำหรับนักเรียนทุกคนที่ลงทะเบียน
6. โปรแกรมการวิจัย และพัฒนามุ่งที่การวิจัยหลักสูตร และการสอนควบคู่ไปกับโปรแกรมการวิจัยเพื่อประเมินผลในโรงเรียนสาธิต

ส่วนทิพพดี อ่องแสงคุณ (2536 : 140 – 141) ได้กล่าวว่า งานวิจัยและผลิตตำรา เป็นภาระประการหนึ่งของครูสาธิตทั้งในฐานะครูของนักเรียนและครูของครู คือการค้นคว้าหาความรู้และประดิษฐ์สิ่งใหม่ ทางการศึกษาหรือที่เรียกว่าทำวิจัยนั้น ครูสาธิตได้พยายามทำวิจัยตามโอกาสที่มี จะเห็นว่ามิถุนายนวิจัยออกมาพอสมควร ทั้งนี้เพราะภารกิจที่ต้องสอนนักเรียนดูแล

นักศึกษาครู จำนวนชั่วโมงสอน และภาระหน้าที่ด้านการบริหารต่าง ๆ มีมาก ตลอดจนจำนวนนักเรียนมากในห้องเรียนหนึ่ง ความรู้ด้านการวิจัยมีจำกัด สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นอุปสรรคต่อการผลิตงานวิจัยหรือสิ่งใหม่ ๆ ทั้งการศึกษา ปัญหาดังกล่าวนี้อาจเป็นอุปสรรคที่หลายฝ่ายที่เกี่ยวข้องต้องตระหนัก และร่วมกันแก้ไขเพื่อให้โรงเรียนสาธิตทำหน้าที่เป็นโรงเรียนสาธิตที่สมบูรณ์ตามจุดประสงค์และอุดมการณ์นอกจากงานวิจัยที่มีอยู่บ้างแล้ว งานผลิตตำรา ทั้งตำราระดับนักเรียนและระดับอุดมศึกษา เป็นงานที่ครูสาธิตได้พัฒนาขึ้นมามากมาย เช่น พัฒนาแบบเรียน แบบฝึกหัด คู่มือสำหรับครู เอกสารและตำราเรียนสำหรับนักศึกษาครูในสาขาวิชาต่าง ๆ เป็นต้น ทั้งงานวิจัย และงานผลิตตำรา ล้วนมีคุณค่า เพราะเป็นการพัฒนาตัวครูเองซึ่งส่งผลไปยังนักเรียนให้เป็นไปหรือพัฒนาไปตามต้องการได้อย่างเต็มที่

โดยสรุปการศึกษา ค้นคว้า วิจัยและทดลองทางการศึกษานับว่าเป็นงานสำคัญ โดยเฉพาะการวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์โรงเรียนสาธิตจึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีความพร้อม และปฏิบัติได้ด้วยตัวเอง เพื่อเป็นการพัฒนาการเรียนรู้อย่างดีและพัฒนาวิชาชีพของครูไปพร้อม ๆ กัน

1.3 การทำวิจัยของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงเปิดทำการสอนมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2516 เป็นต้นมามีอาจารย์ที่ทำวิจัยทางการศึกษาเป็นจำนวนมาก แต่เป็นการทำงานวิจัยเฉพาะกิจเพราะทำเพื่อหวังที่จะสร้างผลงานทางวิชาการให้กับตนเองในการขอเลื่อนขั้นหรือเลื่อนตำแหน่งเท่านั้นไม่ได้ทำงานวิจัยเพื่อที่จะนำไปพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียน ฉะนั้นการทำวิจัยของครูจึงไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาการเรียนรู้อย่างดีตามที่ควรจะเป็นหรืออาจเป็นผลกระทบอันสืบเนื่องมาจากความยากลำบากของกระบวนการและขั้นตอนการทำวิจัย ทำให้อาจารย์ที่ทำงานวิจัยเสร็จแล้วจึงไม่คิดที่จะทำงานวิจัยอื่น ๆ อีก โดยทำงานวิจัยเพียงแค่เรื่องเดียวหรือสองเรื่อง หรืออาจจะเป็นเพราะเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ บรรยากาศและสภาพแวดล้อม เวลา หรือแหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการทำวิจัย (สังคม ลากเจริญ.2542 : 20 – 30)

ดังนั้น ในปีการศึกษา 2548 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงจึงได้จัดประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนให้กับ ครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา เพื่อช่วยเพิ่มพูนความรู้และเป็นการช่วยกระตุ้นให้เกิดความพร้อมที่จะทำการวิจัยในชั้นเรียนกันให้มากขึ้น เพราะลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียนเป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ คือเป็นการทำวิจัยควบคู่ไปกับการปฏิบัติงานสอนประจำ โดยครูนั้นจะต้องเป็นผู้ที่ทำงานวิจัยและนำผลการวิจัยไปใช้พัฒนาการเรียนการสอนให้มีความถูกต้องและเป็นประโยชน์มากยิ่งขึ้นต่อการพัฒนานักเรียนของครูให้มีคุณภาพยิ่งขึ้นไป

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงจึงได้มีความตระหนักถึงความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียนนั้นจะช่วยให้ครูทำงานได้อย่างเป็นระบบมีการตัดสินใจอย่างมีคุณภาพเพราะจะมองเห็นปัญหาต่างๆได้กว้างขวางและลึกซึ้งขึ้น ทำให้ตัดสินใจเลือกทางเลือกต่างๆได้อย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์ เพราะครูจะสามารถบอกได้ว่าการจัดการเรียนการสอนที่ปฏิบัติอยู่นั้นได้ผลหรือไม่ ครูที่ทำวิจัยในชั้นเรียนจะสามารถนำไปใช้ ควบคุม กำกับและพัฒนาการจัดการเรียนรู้และการปฏิบัติงานของตนเองในการพัฒนานักเรียนได้เป็นอย่างดี จากผลสำเร็จในการปฏิบัติงานของครูจะทำให้ครูมีความสุขกับการปฏิบัติงานที่ถูกต้องและมีประสิทธิภาพของครู

2. หลักการ แนวคิด การทำวิจัยในชั้นเรียน

2.1 แนวคิดการทำวิจัยในชั้นเรียน

การวิจัยในชั้นเรียนมาจากแนวคิดที่แตกต่างกัน โดยสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 กลุ่ม ซึ่งนักการศึกษาต่างประเทศได้เสนอแนวคิดไว้หลากหลาย คือ บ็อกตันและไบเคเลน (Bogdan;& Biklen. 1992) ; คาร์สัน (Carson. 1990) ; คาร์และเคมมิส (Carr;& Kemmis. 1986) ; ฮิทค็อกและฮักส์ (Hitcock ;& Hughes. 1995) ; ฮอปคินส์ (Hopkins. 1994) ; แมกซ์คัทเชนและจุง (Mc Cutcheon;& Jung. 1990) ; แมกซ์เคอร์นัม (Mc Kernam. 1996) ; และนิอร์แมน (Norman. 1997) พอสรุปได้ดังนี้ (ผ่องพรรณ ตรัยมงคลกุล. 2543 : 23 – 27)

1. แนวคิดปฏิฐานนิยม (Positivist Perspectives) เป็นแนวคิดการวิจัยที่อิงรูปแบบวิธีการวิจัยทางวิทยาศาสตร์มีความเคร่งครัดในการแสวงหาคำตอบ วิธีการวิจัยตามแนวคิดปฏิฐานนิยมนี้ ได้แก่ วิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) ซึ่งมีหลักการดังนี้

1.1 พฤติกรรมที่ทำการศึกษสามารถแยกย่อยได้สังเกตและวัดเป็นเชิงปริมาณได้อย่างชัดเจนและเที่ยงตรง (Objective และ Valid) อีกทั้งยังทดสอบยืนยันได้ (Testable)

1.2 ข้อมูลที่ได้จากการวัดพฤติกรรมเฉพาะอย่างและเฉพาะสถานการณ์สามารถนำมาสรุปนัยทั่วไปได้ (Generalizable) โดยวิธีการอ้างทางสถิติ

1.3 ให้ความสำคัญกับวิธีการวิจัยที่มีแบบแผนเฉพาะเจาะจงรวมทั้งการใช้สถิติที่เหมาะสมโดยเชื่อว่าจะช่วยจัดหรือควบคุมความลำเอียง (Bias) และความคลาดเคลื่อน (Error) ต่างๆ ที่จะส่งผลต่อความเชื่อถือได้ของผลการวิจัยโดยที่ระดับของการควบคุมจะขึ้นอยู่กับวิธีการต่างๆที่ใช้

2. แนวคิดปรากฏการณ์นิยมหรือนัยนิยม (Phenomenologist Perspectives หรือ Interpretivist Perspectives) เป็นแนวคิดปรากฏการณ์นิยมหรือนัยนิยม ได้แก่ กลุ่มวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ซึ่งมีหลักการดังนี้ คือ

2.1 การวิจัยมีจุดมุ่งหมายเพื่อทำความเข้าใจและอธิบายปรากฏการณ์ในสภาวะที่เป็นอยู่นั้นไม่มุ่งควบคุมหรือพิสูจน์ความสัมพันธ์ทางสถิติระหว่างตัวแปร

2.2 การวิจัยในแนวทางปรากฏการณ์นิยมไม่เน้นการใช้ข้อมูลตัวเลขและวิธีวิเคราะห์ทางสถิติแต่จะใช้วิธีการที่ยืดหยุ่นโดยอาศัยผู้วิจัยเป็นเครื่องมือวิจัยหลัก

2.3 ให้ความสำคัญต่อการได้ภาพรวมทุกแง่มุม (Holistic) ซึ่งในกรณีการวิจัยในชั้นเรียนนั้นครูในฐานะนักวิจัยจะให้ความหมายแก่สิ่งที่สังเกตพบบนหลักการว่าทุกองค์ประกอบของห้องเรียน ได้แก่ ครู (ผู้สอนและผู้วิจัย) นักเรียน สภาพของห้องเรียนจะไม่แยกส่วนแต่จะมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างต่อกันให้เกิดบริบทที่มีความเฉพาะเจาะจงและต้องนำมาพิจารณาร่วมกันเสมอในการวิจัย ด้วยเหตุนี้ความเที่ยงตรงเชิงบริบท (Contextual Validity) จึงเป็นจุดสำคัญที่บ่งบอกคุณภาพของการวิจัยในแนวทางนี้กับเป็นทั้งการจำกัดกรอบการนำผลการวิจัยไปใช้ให้อยู่ภายใต้เงื่อนไขทางบริบทที่ผู้วิจัยได้ศึกษา

3. แนวคิดเชิงปฏิรูปหรือวิพากษ์วิทยา (Critical Science Perspectives) การวิจัยนี้มีจุดเน้นที่การตรวจสอบและวิเคราะห์ความรู้เพื่อเป็นแนวทางการปฏิบัติที่เหมาะสมโดยที่นักวิจัยต้องเป็นอิสระ (Emancipatory) จากความรู้กฎเกณฑ์และพันธนาการทางความคิดเดิมแนวคิดเชิงปฏิรูปมีหลักการ ได้แก่

3.1 การวิเคราะห์หรือการมองสะท้อนกลับ (Critique and Reflection) ต่อสภาพการณ์และเงื่อนไขที่เป็นอยู่เพื่อทำความเข้าใจปัญหาและพร้อมทั้งหาทางเลือกใหม่ที่เหมาะสมกับสถานการณ์ใหม่

3.2 การลงมือปฏิบัติตามทางเลือก (Action)

3.3 การทบทวนผลการปฏิบัติ (Reflection on Action)

กล่าวโดยสรุป แนวคิดการทำวิจัยในชั้นเรียน ที่ประกอบด้วยแนวคิดปฏิฐานนิยม แนวคิดปรากฏการณ์นิยมและแนวคิดเชิงปฏิรูป ซึ่งใช้เป็นแนวทางการทำงานวิจัยในชั้นเรียนโดยมุ่งเน้นถึงความเข้าใจของปัญหาต่างๆ ที่ต้องการทำการศึกษา ค้นคว้า เพื่อพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียน

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2543 : 1) อธิบายถึงแนวคิดพื้นฐานการทำวิจัยในชั้นเรียนไว้ว่า การทำวิจัยเท่าที่ผ่านมา ส่วนใหญ่จะเป็นการทำวิจัยในระดับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา กล่าวคือ การวิจัยในระดับสถาบันอุดมศึกษาหรือระดับมหาวิทยาลัย มักจะเป็นการวิจัยที่เน้นหนักไปทางทฤษฎีที่เรียกว่า Policy oriented research นอกจากนี้งานวิจัยที่ทำกันมาอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง คือ การวิจัยเพื่อพัฒนากระบวนการเรียนการสอน ซึ่งมีทั้งในระดับหน่วยงานและในระดับผู้สนใจทั่วไป เช่น นักวิจัย ศึกษานิเทศก์ นิสิต นักศึกษา เป็นต้น การทำวิจัยดังกล่าว ส่วนใหญ่แล้วโรงเรียนจะเป็นเป้าหมายหลักในการทำวิจัยให้แก่หน่วยงานต่าง ๆ และผู้สนใจทั่วไปได้ศึกษา ทดลอง ปัจจุบันการทำวิจัยที่โรงเรียนเป็นผู้ทำหรือครูเป็นผู้ทำเพื่อพัฒนาการเรียนรู้เป็นสิ่งที่ต้องปฏิบัติ โดยกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 หมวด 4 แนวการจัดการศึกษา

ตั้งแต่ มาตรา 22 ถึง มาตรา 30 ที่มีสาระสำคัญเกี่ยวกับการเรียนรู้ที่ถือว่า ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด

พิชิต ฤทธิ์จัญญ (2544 : 15 – 16) ได้กล่าวถึงแนวคิดการทำวิจัยในชั้นเรียนไว้ดังนี้ มโนทัศน์ที่คิดกันในปัจจุบันแสดงถึงการวิจัยกับการเรียนการสอน ต้องเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน ครูก็กลายเป็นครูนักวิจัยมีบทบาทในการจัดการเรียนการสอน และการวิจัยไปพร้อม ๆ กันด้วย จึงช่วยให้เราตระหนักและมีส่วนที่จะหาข้อมูลเอง ส่วนใหญ่มีหลายงานอย่างที่เราได้ทำอยู่แล้ว สำหรับมโนทัศน์ใหม่นี้ ความสำคัญอยู่ที่การใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนการสอน หรือเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาการเรียนรูของผู้เรียน เพราะฉะนั้นจะต้องทำให้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งให้สอดคล้องอยู่ในกระบวนการเรียนการสอน และเชื่อว่าแนวคิดนี้จะทำให้การวิจัยเอื้อประโยชน์ต่อการพัฒนาการเรียนการสอนหรือการเรียนรูของผู้เรียน

ผ่องพรรณ ตรัยมงคลกุล (2544 : 29) ได้กล่าวถึงแนวคิดและวิธีการของการวิจัยเชิงปฏิบัติการสำหรับครู เฉพาะในขอบเขตของการวิจัยในห้องเรียนหรือในโรงเรียนเท่านั้น เพื่อให้แนวทางเบื้องต้นแก่ครูในการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนผ่านทางกระบวนการวิจัย โดยมุ่งหวังว่าเมื่อครูได้พัฒนาสมรรถวิสัยพื้นฐานในการวิจัยของตนแล้ว จะขยายขอบเขตของการวิจัย โดยคำนึงถึงบริบทและประโยชน์ทางสังคมได้ในภายหลัง

สำนักพัฒนาการฝึกหัดครู สำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา (2544 : 32 – 35) ได้กล่าวถึงแนวคิดรวบยอดของการวิจัยชั้นเรียน ไว้ดังนี้

1. เพื่อเพิ่มความเข้าใจของมวลมนุษย การมีการวิพากษ์ร่วมกัน สร้างความเข้าใจของมวลมนุษย ให้ต่างเข้าใจในปัญหาการพัฒนาหลักสูตร (การเรียนการสอน) การสะท้อนความคิด และการเกิดผลโต้ตอบได้รับการบันทึกไว้

2. ตระหนักในการพัฒนาคุณภาพของการปฏิบัติการและการฝึกฝนตนเอง การวิจัยปฏิบัติการมุ่งค้นหาค้นหาบทบาของมนุษย์บอกความฉลาด ประสิทธิภาพความชำนาญและการสะท้อนผล เช่น การมีส่วนร่วมในการทำงานของคณะครู นักเรียน และบุคลากรอื่น รวมทั้งการวิพากษ์ในแนวทางของประชาธิปไตย

3. เห็นปัญหาในขณะนั้นและตระหนักในการฝึกฝน (งานวิจัย) ปัญหาจะถูกอธิบายโดยประสบการณ์ของเขาเอง ตั้งแต่การชี้ให้เห็นถึงปัญหา การวิเคราะห์และการสืบค้นปัญหา

4. การร่วมมือ ทุกคนที่มีส่วนร่วมในประโยชน์ของการแก้ไขปัญหา มีสิทธิในการช่วยกันค้นคว้า รวมทั้งชุมชนในและนอกโรงเรียน ผู้ฝึกจะไม่วิตกกหรือถูกมองว่าเป็นตัวปัญหาแต่จะเป็นผู้ร่วมค้นพบ

5. การเกิดขึ้นในสถานการณ์จริง การวิจัยชั้นเรียนเกิดขึ้นในสถานการณ์จริงจึงเป็นปัญหาที่แท้จริง

6. การมีส่วนร่วมอย่างเป็นธรรมชาติ เนื่องจากเป็นปัญหาและวิธีแก้ของตนเอง

ผู้ร่วมงานจึงมีความพอใจ และเข้าใจในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติการทางสังคมโดยการดำเนินการของตนเอง

7. การเน้นกรณีปัญหาหรือหน่วยใดเพียงหน่วยเดียว การวิจัยปฏิบัติการทดสอบในปัญหาเดียว และไม่ใช้กลุ่มตัวอย่าง ประชากรทั้งกลุ่มต้องถูกศึกษา ทั้งโรงเรียนหรือห้องเรียน เป็นปัญหาทั่วไป ไม่จำกัดความคิดจึงเป็นแนวทางของกรณีศึกษา

8. ไม่พยายามควบคุมตัวแปรตัวใดตัวหนึ่ง ตัวแปรที่สำคัญไม่ถูกละทิ้ง และจัดการเหมือนการวิจัยเชิงทดลอง เพราะเป็นการก่อให้เกิดสิ่งที่ผิดธรรมชาติได้

9. ปัญหา เป้าหมาย และแนวทางปฏิบัติอาจไม่จำเป็นเพื่อวิจัย ปฏิบัติการ เช่นการกำหนดให้ปัญหาเป็นการส่องนำทาง และสร้างการจำกัดความใหม่ ๆ ตามสถานการณ์จริง

10. การสะท้อนความคิดด้านการวัดผล ในท้ายสุดนั้นสิ่งที่สำคัญ คือ การสะท้อนผล ซึ่งอาจเป็นตอนท้ายของวงจร การปฏิบัติการเพื่อบรรยายแปรผลและอธิบายถึงเรื่องที่เกิดขึ้น

11. การประสมประสานแนวทางใหม่ ๆ ต้องมีแนวคิดในการสร้างเครื่องมือใหม่ ๆ และกระบวนการเสริมข้อมูล มุมมอง หรือทฤษฎีใหม่จึงจะเกิดขึ้นได้

12. แนวทางวิทยาศาสตร์การวิจัยชั้นเรียนเป็นแนวทางวิทยาศาสตร์ กำหนดปัญหา แนวทางของสมมติฐานการปฏิบัติการ การวางแผนเก็บข้อมูลการวิเคราะห์ผล

13. การมีส่วนร่วมในการทำงานและคุณประโยชน์ ผลที่เกิดขึ้นย่อมได้รับประโยชน์จากผลการทำงาน และคุณค่าต่าง ๆ ของการมีส่วนร่วมในระหว่างผู้ร่วมงาน

14. การสนทนาและคำกล่าวต่าง ๆ ที่เป็นธรรมชาติเป็นข้อมูลที่สำคัญของการวิจัยชั้นเรียน ดังนั้น จึงควรเป็นการสนทนาแบบสบาย ๆ กับเพื่อนร่วมงาน การโต้ตอบเรื่องปัญหาและการสะท้อนผล เป็นการให้ข้อมูลที่ถูกต้อง

15. การวิพากษ์ การวิจัยปฏิบัติการต้องการค้นหาเหตุผลในการวิพากษ์ อันเป็นพื้นฐานของการฝึกทางสังคม เป็นหลักการใหญ่ ๆ ของกระบวนการ และเป็นก้าวสำคัญของความเข้าใจการอธิบายอย่างมีความเป็นอิสระ

16. ความเป็นอิสระ วิจัยปฏิบัติการบางครั้งต้องการค้นหาผู้ที่ต้องการหลุดพ้นจากความกดดันเดิม ๆ และใช้วิธีการสะท้อนผลให้เขารู้สึกเป็นอิสระขึ้น เป้าหมายหลักจึงต้องการสร้างให้กลุ่มผู้ทำงานวิจัยรู้สึกมีอำนาจในตน (Empowerment) เพิ่มขึ้น มีความสามารถรับผิดชอบในการตัดสินใจได้เอง

ประวัติ เอรารรณ (2545 : 1 – 2) ได้กล่าวถึงแนวคิดการทำวิจัยในชั้นเรียนไว้ว่า งานของครูเป็นวิชาชีพชั้นสูงที่ต้องใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์ในการจัดการเรียนการสอน ดังนั้น การปฏิบัติงานในชั้นเรียนของครูจึงต้องมีการพัฒนาอยู่ตลอดเวลา เพื่อการพัฒนาศักยภาพและความสามารถที่หลากหลายของเด็กแต่ละคน ครูจึงต้องมีความรอบรู้หลาย ๆ ด้าน มีการเตรียมการวางแผนที่ดีในการสอน และดำเนินการอย่างเป็นกระบวนการครบวงจร นอกจากนี้ครูยังต้องทำการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม และคิดค้นวิธีสอน สื่อ ตลอดจนนวัตกรรมใหม่ ๆ มาช่วยใน

การเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ ครูจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอนที่เคยยึดครูเป็นศูนย์กลาง มาเป็นยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง จึงมีความจำเป็นที่ครูจะต้องคิดค้น และพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียน เพื่อให้สอดคล้องกับกระบวนทัศน์ใหม่ ซึ่งมีครูจำนวนน้อยมากที่อาศัยการวิจัยมาเป็นเครื่องมือ หรือเป็นแนวทางในการพัฒนางานของตนให้ไปสู่การทำงานที่เป็นระบบ สามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่าง “ครูมืออาชีพ” การวิจัยในชั้นเรียนเป็นวิธีการหนึ่งที่จะนำครูไปสู่เป้าหมายดังกล่าวได้ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และได้รับการพัฒนาอย่างมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

สุวิมล ว่องวาณิช (2547 : 22 – 23) ได้กล่าวถึงแนวคิดเกี่ยวกับการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนไว้ว่า ลักษณะสำคัญของการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนต้องมีการดำเนินการที่เป็นวงจรต่อเนื่อง มีกระบวนการทำงานแบบมีส่วนร่วมและเป็นกระบวนการที่เป็นส่วนหนึ่งของการทำงานปกติ เพื่อให้ได้ข้อค้นพบเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาที่สามารถปฏิบัติได้จริง การนำแนวทางการวิจัยปฏิบัติการไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน

กล่าวโดยสรุปแนวคิดการทำวิจัยในชั้นเรียนของนักการศึกษา เป็นการทำวิจัยอย่างต่อเนื่องเพราะการปฏิบัติงานของครู ไม่ได้สิ้นสุดลงหลังจากการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนเสร็จสิ้นลงแล้วเท่านั้น แต่ครูยังมีการทบทวนในการที่จะต้องทำการศึกษา ค้นคว้าหาความรู้ใหม่ ๆ มาใช้แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากการสอน หรือนำมาปรับปรุงการทำงานของตนเอง เพื่อให้มีความสอดคล้องกับแนวคิดใหม่ของการจัดการศึกษา ที่ครูยุคปฏิรูปการศึกษาจะต้องนำเอาการทำวิจัยในชั้นเรียนมาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาการเรียนรู้อย่างถูกวิธี ทำให้ครูสามารถเป็นผู้นำในการจัดการเรียนการสอนได้อย่าง “ครูมืออาชีพ” เพราะการทำวิจัยในชั้นเรียนจะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะพัฒนาครูไปสู่เป้าหมายสูงสุดในการปฏิบัติงาน และยังช่วยพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ อย่างมีคุณภาพยิ่งขึ้น

2.2 ความหมายของการวิจัยในชั้นเรียน

การทำวิจัยในชั้นเรียนได้กำหนดไว้ในแนวการจัดการศึกษา มาตรา 30 โดยให้สถานศึกษามีหน้าที่ส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูผู้สอนสามารถทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อีกกับผู้เรียน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการเรียนการสอนอย่างมีคุณภาพ จากการที่ได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องพบว่า คำที่ใช้สำหรับการทำวิจัยในชั้นเรียนมีอยู่หลายคำดังนี้ การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน (Classroom Action Research = CAR) การทำวิจัยในชั้นเรียน (Classroom Research) การวิจัยปฏิบัติการหรือการวิจัยของครู (Action Research) การวิจัยโดยครู (Teacher Research) คำต่าง ๆ เหล่านี้ มีจุดมุ่งหมายอย่างเดียวกัน คือ เพื่อการพัฒนาการเรียนรู้อันทั้งของครูและผู้เรียน แต่สำหรับนักวิชาการทางการศึกษาได้ให้ความหมาย “การทำวิจัยในชั้นเรียน” ไว้ดังนี้

อุทุมพร จามรมาน (2537 : 6) กล่าวว่า การวิจัยของครู (Action Research) คือ การวิจัยที่ทำโดยครู ของครู เพื่อครูและสำหรับครูเป็นการวิจัยที่ครูผู้ซึ่งต้องตั้งปัญหาในการเรียนการสอนออกมา และครูผู้ซึ่งต้องแสวงหาข้อมูลเพื่อมาแก้ปัญหาดังกล่าว ด้วยกระบวนการที่เชื่อถือได้ ผลการวิจัย คือ คำตอบที่ตัวครูเองจะเป็นผู้นำไปใช้แก้ปัญหาของตน

สุวัฒนา สุวรรณเขตนิกม (2538 : 6 – 7) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียน คือ กระบวนการแสวงหาความรู้ซึ่งเป็นความจริงที่เชื่อถือได้เกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาการเรียนรู้นักเรียนในบริบทของชั้นเรียน โดยที่ครูนักวิจัยจะตั้งคำถามที่มีความหมายในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนแล้ววางแผนการปฏิบัติงานวิจัยและนำผลวิจัยไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน พัฒนาข้อความรู้ที่ได้ให้เป็นประโยชน์ยิ่งขึ้นในการจัดการเรียนการสอน จึงจะช่วยให้ครูทำงานได้อย่างเป็นระบบ

ชัยพจน์ รังงาม (2538 : 38) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนหมายถึง การพัฒนานวัตกรรมเพื่อแก้ไขปัญหาการเรียนการสอนในชั้นเรียนหลังจากสำรวจแล้วพบว่าสาเหตุของปัญหาการเรียนการสอนจากตัวนักเรียน วิธีการสอน สื่อการสอนและสภาพแวดล้อมการวิจัยในชั้นเรียนจึงเป็นวิธีการหนึ่งที่ครูผู้สอนสามารถดำเนินการแก้ปัญหาด้วยตนเองอย่างเป็นระบบ

ทิตนา แคมมณี และสร้อยสน สกลรักษ์ (2540 : 38) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนหมายถึง กระบวนการที่จะหาความรู้อันเป็นความจริงที่เชื่อถือได้ในเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนการสอน หรือการแก้ปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้นักเรียนในบริบทของชั้นเรียน รวมถึงการประดิษฐ์คิดค้นสิ่งใหม่ เช่น อุปกรณ์ สื่อการสอน เพื่อใช้ในการสอนโดยอาศัยระเบียบวิธีการทางวิทยาศาสตร์

พยุศักดิ์ จันทรสุรินทร์ (2541 : 4) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การหาความรู้หรือวิธีการใหม่ ๆ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้กับสถานการณ์ของการเรียนการสอนในชั้นเรียน เพื่อพัฒนาคุณภาพของการเรียนการสอนหรือเพื่อแก้ปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนการสอนโดยอาศัยวิธีการทางวิทยาศาสตร์

ส.วาสนา ประवालพฤษ (2541 : 99) กล่าวว่า เป็นวิธีการศึกษาค้นคว้าที่สะท้อนตัวครูเองและกลุ่มผู้ร่วมปฏิบัติงานในสถานการณ์สังคม เพื่อค้นหาลักษณะที่เหมาะสมของรูปแบบการพัฒนาคุณภาพการปฏิบัติงานในสถานการณ์สังคม เพื่อค้นหาลักษณะที่เหมาะสมของรูปแบบการพัฒนาคุณภาพการปฏิบัติงาน ให้สอดคล้องกับสภาวะของสังคมและสถานการณ์ด้วยความร่วมมือของเพื่อนครู ผู้บริหารโรงเรียน ผู้ปกครอง ตลอดจนสมาชิกในสังคมที่เกี่ยวข้อง มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการกระทำของตนเองและกลุ่ม เพื่อสหพัฒนาเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรการสอนและการเรียนรู้อันเป็นผลจากการเปลี่ยนแปลงแบบมีแผน ดังนั้น การวิจัยในชั้นเรียนจึงไม่ใช่เป็นเพียงการแก้ปัญหา แต่จะเป็นการแก้ปัญหาจากแรงกระตุ้นของผู้วิจัยที่ต้องการเปลี่ยนแปลงพัฒนาแล้วปฏิบัติ สังเกต สะท้อนกลับเป็นวัฏจักรของการวิจัยที่หมุนไป

เรื่อย ๆ เพื่อการเปลี่ยนแปลงที่ยั่งยืนและสร้างภาพลักษณ์ของการเรียนการสอนให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น

กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2542 : 7) ให้ความหมายการวิจัยในชั้นเรียน ว่าเป็น กระบวนการที่ครูศึกษาค้นคว้าเพื่อแก้ปัญหาหรือพัฒนาการเรียนการสอนที่ตนรับผิดชอบจุดเน้นของการวิจัยในชั้นเรียนคือการแก้ปัญหาหรือพัฒนากระบวนการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ ดังนั้นการวิจัยในชั้นเรียนเป็นการศึกษาและวิจัยควบคู่กับการจัดการเรียนการสอนเพื่อแก้ปัญหาหรือพัฒนาการสอนของตนเองและเพื่อเผยแพร่ผลการวิจัยให้เกิดประโยชน์ต่อผู้อื่นต่อไป

ทัศนาศาสตร์ (2543 : 47) กล่าวว่า การทำวิจัยในชั้นเรียนหมายถึงการวิจัยปฏิบัติการที่มุ่งแก้ปัญหาที่เป็นปัญหาที่เกิดจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียนเป็นครั้ง ๆ ไป เพื่อพัฒนาคน รวมถึงพัฒนานวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษา

ไพจิตร สะดวกการ และศิริกาญจน์ โกสุมภ์ (2545 : 4) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนเป็นกระบวนการในการแก้ปัญหาหรือพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนที่ครูรับผิดชอบอย่างเป็นระบบ เพื่อสืบค้นให้ได้สาเหตุของปัญหาแล้วหาวิธีแก้ไขหรือพัฒนาที่เชื่อถือได้ เช่น การสังเกต จดบันทึกและวิเคราะห์หรือสังเคราะห์ เพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหาหรือพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนของครู และพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มีคุณภาพตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ

สุวิมล ว่องวาณิช (2547 : 21) กล่าวว่า การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน คือ การวิจัยที่ทำโดยครูผู้สอนในชั้นเรียน เพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน และนำผลมาใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนหรือส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน เป็นการวิจัยที่ต้องทำอย่างรวดเร็ว นำผลไปใช้ทันที และสะท้อนข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันของตนเองให้ทั้งตนเองและกลุ่มเพื่อนร่วมงานในโรงเรียน ได้มีโอกาสวิพากษ์ อภิปราย แลกเปลี่ยนเรียนรู้ในแนวทางที่ได้ปฏิบัติและผลที่เกิดขึ้นเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ทั้งของครูและผู้เรียน

กิบสัน (Beattie. 1989 : 112 ; citing Gibson. 1986) ได้กล่าวถึง ความเหมาะสมของการวิจัยในชั้นเรียน คือ แนวทางของการจัดกิจกรรมที่เกิดขึ้นในโรงเรียนและในชั้นเรียนโดยครูผู้สอนได้ปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของตนเอง ซึ่งอาศัยกระบวนการสะท้อนกลับข้อมูลด้วยตนเองและการปฏิบัติงานร่วมกันหาข้อสรุปเพื่อแก้ปัญหาที่ตนเองประสบอยู่

แมคเคลิน (McLean. J.E. 1997:34-38)กล่าวว่า การวิจัยปฏิบัติการเป็นกระบวนการวิจัยที่ครูทำการทดลองวิธีการต่าง ๆ ในชั้นเรียน มีการตรวจสอบผลการใช้วิธีการเหล่านั้น การปรับวิธีการที่ใช้เพื่อให้เกิดประสิทธิผลกับผู้เรียนมากที่สุด นอกจากนี้การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนยังเป็นกระบวนการเสริมพลังอำนาจครูในการกำหนดสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับครูภายใต้ระบบและ

กลไกต่าง ๆ ที่มีอยู่ เป็นการพัฒนาการศึกษาระยะยาว เป็นการพัฒนาศักยภาพครูในโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง โดยการเรียนรู้ด้วยตนเองของครู และผู้อื่นร่วมกันและเป็นกระบวนการที่สามารถสร้างความมีส่วนร่วมของครูในโรงเรียนกับนักวิจัย หรือนักวิชาการในมหาวิทยาลัย

กล่าวโดยสรุป การทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง กระบวนการที่ครูผู้สอนได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับผู้เรียน เพื่อนำเอาผลมาใช้สำหรับแก้ไขปัญหา และปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน โดยทันทีเพื่อเป็นแนวทางที่จะนำไปสู่การพัฒนาการเรียนรู้ทั้งของครูและของผู้เรียนอย่างมีคุณภาพ ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

2.3 ความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียน

การทำวิจัยในชั้นเรียนมีความสำคัญอย่างยิ่งต่ออาชีพครู เพราะครูเป็นผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่โดยตรงเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้กับผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ตามศักยภาพของเด็กแต่ละคน ดังนั้นครูจึงต้องมีการพัฒนาการทำงานของตนเองอยู่ตลอดเวลา ด้วยการศึกษา ค้นคว้าหาวิธีการสอนที่เหมาะสมต่อผู้เรียน เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์กับผู้เรียนมากที่สุดและยังช่วยพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนที่มีคุณภาพ จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาพบว่านักการศึกษา ได้กล่าวถึงความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียนไว้ดังต่อไปนี้

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2543 : 3) อธิบายถึง ความสำคัญของการพัฒนาการเรียนรู้ด้วยการวิจัยไว้ดังนี้ การพัฒนาการเรียนรู้ด้วยการวิจัยนั้น จะเน้นไปที่การวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) ที่มีจุดมุ่งหมายสำคัญ คือ การนำผลการวิจัยไปพัฒนาการเรียนรู้ ในทางปฏิบัติการวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตรและการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้มีความสัมพันธ์และเสริมซึ่งกันและกัน เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงแก้ไขให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากที่สุด และบรรลุเป้าหมายของหลักสูตรในที่สุด

โดยปกติ ผู้สอนได้ทำวิจัยอยู่ตลอดเวลาด้วยการศึกษาหาสาเหตุและสังเกตในขณะที่กำลังสอนไม่ว่าจะเป็นในโครงสร้างของวิชาที่สอน (หลักการ วัตถุประสงค์ คาบเวลา ฯลฯ) เนื้อหาที่สอน วิธีสอน และการประเมินผล ในขณะเดียวกันก็สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน สิ่งต่างๆ และปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนตลอดจนสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษา การกระทำของผู้สอนดังกล่าวนี้ เป็นการทำวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนเพียงแต่ไม่ได้ใช้วิธีการตามกระบวนการวิจัยเข้าเสริม ซึ่งกระบวนการวิจัยจะช่วยให้การศึกษา การสังเกตการหาสาเหตุเป็นไปอย่างมีระบบ ด้วยการจดบันทึกเพื่อนำมาวิเคราะห์ แผลผล ซึ่งอาจทำด้วยตนเองหรือทำรวมกันเป็นระดับชั้น หรือระหว่างสาขาวิชา/หมวดวิชา เป็นการวิจัยที่เน้นการแก้ปัญหาในทางปฏิบัติมากกว่าเน้นการแก้ปัญหาในเรื่องทฤษฎี

สำนักพัฒนาการฝึกหัดครู สำนักงานสภาพัฒนาฯ (2544 : 4 – 5) อธิบายถึงความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียนว่า การที่ครูสามารถทำวิจัยในชั้นเรียนได้ เป็นการสร้าง

ภาพลักษณ์ที่ดีกับวงการศึกษาก็เพราะคุณค่าหรือผลงานการคิดค้นนวัตกรรมการศึกษานำมาใช้จนได้ผลนั้น จะก่อประโยชน์ต่อบุคลากรและหน่วยงานทางการศึกษา ดังนี้

1. นักเรียน โดยทั่วไปนักเรียนในชั้นเรียนมักจะมีความรู้ ความสามารถพื้นฐานแตกต่างกัน บางคนเรียนรู้ได้เร็วก็ไม่สร้างปัญหาให้ครู แต่นักเรียนบางคนเรียนช้าและครูยังใช้รูปแบบการสอนแบบเดียว นักเรียนกลุ่มนี้จะเรียนตามไม่ทันและอาจสร้างปัญหากับครูกับโรงเรียนและสังคมส่วนรวม การวิจัยในชั้นเรียนจะช่วยให้ครูสามารถวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาอย่างมีหลักการ แล้วคิดหาทางแก้ปัญหาจนสามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียนให้ดีขึ้น นักเรียนเกิดการใฝ่เรียนรู้ จนในที่สุดมีคุณลักษณะตามที่หลักสูตรพึงประสงค์และไม่มีปัญหาการเรียนอีกต่อไป

2. ครู การวิจัยในชั้นเรียนทำให้ครูทราบผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของตนเองว่าบรรลุเป้าหมายเพียงใด และช่วยให้สามารถแสวงหาแนวทางแก้ปัญหาที่เหมาะสมทางเลือกในการแก้ปัญหาหรือพัฒนาในเบื้องต้น อาจจะมีคุณภาพไม่เป็นที่พอใจ กิจกรรมของการวิจัยจะช่วยให้สามารถปรับปรุงทางเลือกเหล่านั้นให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น อีกทั้งจะส่งผลให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดีให้กับครูผู้นั้นให้เป็นผู้แสวงหาความรู้เกี่ยวกับวิธีการสอนของตนอย่างต่อเนื่อง จนในที่สุดเป็นผู้มีความรู้ลึกซึ้งในศาสตร์และศิลป์แห่งการสอน เป็นครูผู้รอบรู้ (master teacher)

3. โรงเรียน เนื่องจากกิจกรรมการวิจัยในชั้นเรียนเริ่มต้นจากการวิเคราะห์สภาพปัญหาจากการเรียนการสอนในระดับภาพรวมของโรงเรียน ส่งผลให้โรงเรียนมีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับของวงการวิชาการโดยทั่วไป

4. วงการศึกษา การวิจัยในชั้นเรียนจะก่อให้เกิดการขยายองค์ความรู้ในด้านเทคนิคการสอน แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ที่มีประสิทธิภาพ สื่อประกอบการสอนที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งจะส่งผลให้วิชาชีพครู ยกระดับกลายเป็นวิชาชีพชั้นสูงเป็นที่ยอมรับในวงวิชาชีพทั่วไป

ไพจิตร สะดวกการ และศิริกาญจน์ โกสุมภ์ (2545 : 4 – 5) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียนไว้ว่า การแก้ปัญหาหรือการพัฒนาผู้เรียนในชั้นเรียนด้วยกระบวนการวิจัยที่ครูผู้สอนเป็นผู้ปฏิบัติ เป็นสิ่งที่จะให้ผลดีแก่ผู้เรียนมากกว่าการที่ครูแก้ปัญหาในชั้นเรียนของตนตามผลการวิจัยของผู้อื่น เนื่องจากครูผู้สอนเป็นผู้ที่ใกล้ชิดกับผู้เรียนมากที่สุด ครูจึงย่อมรู้ธรรมชาติ ภูมิหลังและสภาพแวดล้อมของผู้เรียนของตนดีกว่าผู้อื่น แต่ครูก็ต้องพยายามศึกษาค้นคว้าหาแนวทางการแก้ปัญหาการเรียนการสอนที่ผู้อื่นทำวิจัยไว้ เพื่อนำมาเป็นหลักฐานความคิดในการปรับนำไปใช้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนของตนและจะได้รู้ถึงข้อควรระวังที่ผู้วิจัยคนก่อนได้นำเสนอไว้ เพื่อป้องกันความผิดพลาดซ้ำรอยเดิม รวมทั้งควรปรึกษาแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้รู้ ผู้มีประสบการณ์ภายในโรงเรียน หรือบุคคลภายนอกเพื่อปรับแนวคิด

และประสบการณ์เหล่านั้น มาใช้เป็นแนวทางที่นำมาใช้แก้ปัญหาในชั้นเรียนของตนได้อย่างมั่นใจต่อไป

การวิจัยในชั้นเรียนจึงไม่ใช่สิ่งใหม่ที่แปลกแยกไปจากการพัฒนาการเรียนการสอนซึ่งเป็นงานในหน้าที่ความสามารถของครูโดยทั่วไปและไม่ใช่เรื่องยุ่งยากเกินความสามารถของครูแต่อย่างไรก็ตามการพัฒนาการเรียนการสอนเป็นงานที่ต้องใช้เวลา และต้องกระทำอย่างต่อเนื่อง การวิจัยในชั้นเรียนจึงไม่ใช่การวิจัยที่ทำเพียงครั้งเดียว แต่ควรทำอย่างต่อเนื่องจนเป็นปกติของงานในหน้าที่ในการแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียนของครู

กองวิจัยทางการศึกษา (2545 : 1) อธิบายไว้ว่าในการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขนั้น ผู้สอนจะต้องคำนึงถึงมาตรฐานคุณภาพการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ตรงตามเป้าหมายที่ต้องการหรือไม่มีปัญหาหรืออุปสรรคใดบ้าง ควรมีการแก้ไขกิจกรรมการเรียนรู้ใดให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้นได้บ้าง กระบวนการที่ว่าเป็นการนำการวิจัยเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับข้อสรุปในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ที่เน้นการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ที่กำหนดให้เป็นภารกิจของผู้สอน 3 ประการที่ต้องบูรณาการเข้าด้วยกันคือ

1. จัดกระบวนการเรียนการสอนและใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ตามมาตรา 24(5)

2. ทำวิจัยเพื่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียน ในทุกระดับการศึกษา ตามมาตรา 30

3. นำผลการวิจัยมาใช้ในการปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนตามมาตรา 30

วโร เพ็งสวัสดิ์ (2546 : 3 – 4) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียนไว้ดังนี้ การวิจัยในชั้นเรียนเป็นลักษณะของการวิจัยปฏิบัติการ (action research) อย่างหนึ่งเนื่องจากการวิจัยที่ผู้ปฏิบัติงาน หรือครูเป็นผู้จัดทำวิจัยขึ้นเองในสภาพการณ์จริง โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อต้องการนำผลการวิจัยไปใช้ในการแก้ไขปัญหาการเรียนการสอน ถ้าจัดตามจุดมุ่งหมายของการวิจัยก็จะเป็นการวิจัยประยุกต์ (applied research) ทั้งนี้เนื่องจากการนำผลที่ได้จากการวิจัยไปใช้ประโยชน์ หรือถ้าจัดตามวิธีการวิจัยก็จะเป็นการวิจัยเชิงทดลอง (experimental research) เพราะผลของการวิจัยจะเป็นรูปแบบหรือวิธีการแก้ปัญหาที่ครูสร้างขึ้น แล้วนำไปทดลองใช้แก้ปัญหาภายใต้เงื่อนไขต่าง ๆ ที่กำหนดขึ้น

การวิจัยในชั้นเรียนมีลักษณะที่สำคัญ ดังต่อไปนี้

1. จุดเริ่มต้นของการวิจัยเกิดจากข้อข้องใจในการเรียนการสอนที่ครูพบ ครูต้องการปรับปรุงหรือแก้ปัญหานั้น ๆ โดยครูจะลงมือคิดค้นหาวิธีการแก้ปัญหาขึ้นเอง

2. ปัญหาการวิจัยเป็นประเด็นปัญหาที่เล็กแต่มีความหมายสำหรับการเรียนการสอนโดยตรง

3. เป็นการวิจัยในสภาพการณ์จริงของห้องเรียน ไม่ได้จัดสถานการณ์ใหม่ หรือจัดห้องเรียนใหม่ขึ้นมาสำหรับการวิจัยโดยเฉพาะ

4. มุ่งเน้นการศึกษาเกี่ยวกับผู้เรียน ผู้สอน กระบวนการเรียนการสอน ตลอดจนสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียน (classroom context)

5. เป็นการวิจัยที่มุ่งผลการวิจัยไปใช้ปรับปรุงแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในทันทีทันใด เพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น

6. เป็นการวิจัยที่ทำความเข้าใจไปกับการเรียนการสอนปกติ นั่นคือ ครูผู้สอนจะทำหน้าที่สอนและทำหน้าที่วิจัยไปพร้อม ๆ กัน

7. เป็นการวิจัยที่มีการเชื่อมโยงกันระหว่างการคิดเชิงสะท้อน (reflective thinking) และปฏิบัติ (action) อย่างชัดเจน กล่าวคือ มีการวินิจฉัยวิเคราะห์ ทบทวนทั้งก่อน ระหว่าง และหลังการทดลองปฏิบัติ

8. เป็นการวิจัยที่มีความยืดหยุ่น ปรับให้เหมาะสมกับสภาพการเรียนการสอน เช่น อาจเป็นการวิจัยเชิงทดลองโดยดำเนินการให้กลมกลืนกับการสอนของครู ใช้สถิติที่ไม่ซับซ้อน เป็นต้น ข้อสรุปที่ได้จากการวิจัยอาจจะขาดน้ำหนักไปบ้างในด้านความเที่ยงตรง เมื่อเปรียบเทียบกับการศึกษาทั่วไปที่อิงทฤษฎีและหลักการที่เข้มงวด แต่จะเป็นการวิจัยที่ให้ประโยชน์โดยตรงต่อครูผู้วิจัย

สุวิมล ว่องวาณิช (2547 : 24 – 25) กล่าวถึงความสำคัญและความจำเป็นของการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนไว้ดังต่อไปนี้

1. ให้โอกาสครูในการสร้างองค์ความรู้ ทักษะการทำวิจัย การประยุกต์ใช้การตระหนักถึงทางเลือกที่เป็นไปได้ที่จะเปลี่ยนแปลงโรงเรียนให้ดีขึ้น

2. เป็นการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ นอกเหนือจากการเปลี่ยนแปลงหรือสะท้อนผลการทำงาน

3. เป็นประโยชน์ต่อผู้ปฏิบัติโดยตรง เนื่องจากช่วยพัฒนาตนเองด้านวิชาชีพ

4. ช่วยทำให้เกิดการพัฒนาที่ต่อเนื่องและเกิดการเปลี่ยนแปลงผ่านกระบวนการวิจัยในที่ทำงาน ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อองค์กร เนื่องจากนำไปสู่การปรับปรุง เปลี่ยนแปลงการปฏิบัติ และการแก้ปัญหา

5. เป็นการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติในการวิจัยทำให้กระบวนการวิจัยมีความเป็นประชาธิปไตย ทำให้เกิดการยอมรับในความรู้ของผู้ปฏิบัติ

6. ช่วยตรวจสอบวิธีการทำงานของครูที่มีประสิทธิภาพ

7. ทำให้ครูเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง

โดยสรุปความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน มีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อครูและนักเรียน เพราะผลที่ได้รับจากการวิจัย สามารถนำมาใช้พัฒนาและปรับปรุงคุณภาพการศึกษา และยังเป็น การส่งเสริมการปฏิบัติงานของครูอย่างเป็นระบบ ทำให้ครูเลือกที่จะใช้นวัตกรรมและวิธีการ จัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพตามความต้องการของผู้เรียนได้เต็มตามศักยภาพ

2.4 กระบวนการและขั้นตอนการทำวิจัยในชั้นเรียน

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าจากตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่านักการศึกษาได้ เสนอกระบวนการและขั้นตอนในการทำวิจัยในชั้นเรียนไว้ดังนี้

อุทุมพร จามรมาน (2537 : 40 – 49) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการทำวิจัยในชั้นเรียน มี 10 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 การระบุข้อสงสัย ข้อขัดข้อง ปัญหาที่เกิดจากนักเรียน กระบวนการเรียน ครู กระบวนการสอนในห้องเรียน นอกห้องเรียน

ขั้นตอนที่ 2 การระบุปัญหา ข้อสงสัยที่กระชั้น มีขนาดเล็กและสามารถทำได้

ขั้นตอนที่ 3 การแสวงหาคำตอบ ความช่วยเหลือ แหล่งความรู้ในเบื้องต้น

ขั้นตอนที่ 4 การกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติ เมื่อได้แนวพื่อที่จะเห็นทางในการปฏิบัติ แล้ว ครูระบุขั้นตอนการปฏิบัติว่าจะทำอะไร เมื่อไร อย่างไร กับใคร

ขั้นตอนที่ 5 การปฏิบัติ ครูดำเนินงานไปพร้อมกับงานประจำของตน เป็นการสร้าง ระบบภายในบทบาทหน้าที่ของตน (Built-in) เป็นการดำเนินงานที่แฝงอยู่ในบทบาท หน้าที่หลัก ซึ่งการปฏิบัตินี้ ได้แก่ การสังเกตเพิ่ม การให้ความสนใจเพิ่ม การให้เวลาเพิ่มนอกเหนือจากงาน ประจำ การจดบันทึกเป็นระยะ ๆ จะช่วยให้ครูไม่ลืมสิ่งที่ทำไปแล้ว การจดบันทึกสิ่งที่อยากทำ ได้ทำ วิธีทำและผลทุกครั้งอย่างสั้น ๆ จะช่วยให้ครูเขียนรายงานได้ชัดเจนและเป็นระบบ

ขั้นตอนที่ 6 การอ่านสิ่งที่บันทึกและสังเกตเพิ่มเติม ครูอ่านสิ่งที่บันทึกเป็นระยะ ๆ ถ้า สิ่งที่ทำไปแล้วและผลที่เกิดขึ้น แล้วหาวิธีทำต่อ เปรียบเทียบผลที่ได้ในอดีตกับผลที่เพิ่งได้ว่า เหมือนหรือต่างกัน วิธีใดให้ผลได้มากกว่า เขียนรายงานสรุปเป็นระยะ ๆ

ขั้นตอนที่ 7 การสรุปเป็นช่วง เมื่อดำเนินการไประยะหนึ่ง ครูประมวลผลว่าปัญหาที่ สงสัยได้รับการแก้ไขหรือยัง ถ้าข้อสงสัยหรือปัญหาของเด็กคนที่หมดไป ข้อสงสัยหรือปัญหานี้ ยังคงเกิดกับนักเรียนคนอื่นหรือไม่ ครูก็ขยายวงไปยังเด็กคนอื่นในปัญหาหรือข้อสงสัยเดิม

ขั้นตอนที่ 8 การสรุปผล เมื่อขยายวงไปยังเด็กคนอื่นจนครบถ้วน ครูสามารถเขียน สรุปผลตั้งแต่ขั้นที่ 1 – 7 ได้ ซึ่งเป็นรายงานการวิจัยของครู (Action Research)

ขั้นตอนที่ 9 การเริ่มต้นกับเรื่องใหม่ที่เกี่ยวข้อง เมื่อครูหมดข้อสงสัย และผลที่ได้ทำไป แล้วในประเด็นดังกล่าวได้ และถ้าครูมองเห็นปัญหาหรือประเด็นที่เกี่ยวข้องครูก็อาจเพิ่มประเด็น ศึกษาต่อ ซึ่งจะเป็นการเพิ่มเรื่องที่ทำ

ขั้นตอนที่ 10 การสรุปองค์ความรู้ ถ้าครูทำขั้นที่ 9 ต่อไปเรื่อย ๆ ยังประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องที่เท่ากับครูขยายข้อสงสัย และได้รับคำตอบที่กว้างและลึกมากพอจนทำให้ครูสรุปองค์ความรู้ได้

ศึกษานิเทศก์ สำนักงานการศึกษา (2538) ได้อธิบาย กระบวนการวิจัยไว้ 6 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นปัญหาและการวิเคราะห์ปัญหา เป็นปัญหาที่กำหนดเพื่อการปรับปรุงการเรียนการสอน และพัฒนางานการสอนได้
2. ขั้นแนวทางแก้ปัญหา ต้องศึกษาแนวคิด ทฤษฎี วิธีการใหม่ ๆ มาตัดสินใจเลือกแนวทางที่เหมาะสมที่สุด แล้วกำหนดชื่อเรื่อง บทนำของปัญหา ประโยชน์ที่ต้องการในการพัฒนา เสนอข้อมูลเกี่ยวกับสภาพความสำคัญของปัญหา ผลกระทบของปัญหา และสาเหตุของปัญหา ระบุเหตุผลในการเลือกแนวทางเพื่อแก้ปัญหา
3. ขั้นพัฒนาสิ่งที่จะใช้แก้ปัญหา เป็นขั้นตอนการสร้างเครื่องมือวิจัย การพัฒนานวัตกรรมสื่อการเรียนการสอน
4. ขั้นดำเนินการแก้ปัญหา โดยการทดลองและบูรณาการไปกับการเรียนการสอนในชั้นเรียน
5. ขั้นประเมินผลการแก้ปัญหา ใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายในการแก้ปัญหา
6. การเขียนรายงานการวิจัย ควรใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย เป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้อภิปราย และให้ข้อเสนอแนะที่ตรงประเด็นปัญหา

เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ (2539 : 185 – 186) ได้นำเสนอในเรื่องดังกล่าวนี้ไว้ว่า การวิจัยปฏิบัติการแต่ละโครงการจะมีแบบฉบับของตนเอง จึงไม่มีขั้นตอนที่แน่นอนตายตัว แต่โดยสรุปแล้ว สามารถจำแนกกระบวนการดำเนินการออกได้เป็น 4 ขั้นตอน ที่มีหลักการและลำดับขั้นของการดำเนินการคล้าย ๆ กัน กล่าวคือ

ขั้นที่ 1 คือ การหาจุดเริ่มต้น โดยการค้นหาปัญหาที่พบในการเรียนการสอน

ขั้นที่ 2 คือ การทำสถานการณ์ให้กระจ่าง โดยการค้นคว้าหาสาเหตุของปัญหาอาจโดยการสังเกต การสนทนากับครูคนอื่น รวมทั้งการศึกษาจากเอกสารต่าง ๆ เพื่อให้ได้ข้อสรุปว่าสาเหตุของปัญหาคืออะไร

ขั้นที่ 3 คือ การพัฒนากลยุทธ์ปฏิบัติการ (Action strategies) และนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติเพื่อแก้ปัญหา อาจจะเป็นโดยวิธีการสอน สื่อ การสร้างแรงจูงใจ การให้ข้อมูลย้อนกลับ การให้รางวัล การใช้คำถาม หรือนวัตกรรมต่าง ๆ ซึ่งในการนำไปดำเนินการ อาจจะไม่สามารถแก้ปัญหาได้ในทันทีทันใด ดังนั้น จึงจำเป็นจะต้องติดตามผลที่เกิดขึ้นโดยตรงจากการนำกลยุทธ์ ไปปฏิบัติ รวมทั้งผลข้างเคียง (Side – effects) ที่เกิดขึ้นควบคู่กันไปด้วย ซึ่งถ้าผลข้างเคียงที่เกิดขึ้นเป็นสิ่งที่ไม่พึงปรารถนา ก็จำเป็นที่จะต้องปรับหรือพัฒนากลยุทธ์

ปฏิบัติการขึ้นมาใหม่ อันจะทำให้กระบวนการวิจัยต้องหมุนวนกลับไปสู่ขั้นที่ 2 ซึ่งเป็นขั้นตอนของการทำให้สถานการณ์กระจ่างใหม่อีกครั้งหนึ่ง จนกระทั่งเมื่อสามารถระบุสาเหตุของปัญหาได้แล้ว จึงจะดำเนินการในขั้นที่ 3 ต่อไป

ขั้นที่ 4 คือ การเผยแพร่ผลการวิจัยเพื่อให้ผู้อื่นได้รับทราบ โดยอาจเป็นการสนทนาอย่างไม่เป็นทางการเพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้ที่ค้นพบให้กับครูผู้สอน การนำเสนอในที่ประชุมหรือโดยการเขียนรายงานออกเผยแพร่ให้สาธารณชนหรือผู้ที่สนใจได้รับทราบ

ประวัติ เอรารรณ (2545 : 5) ได้กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนมีกระบวนการที่ต่อเนื่องและเป็นระบบ คือ เริ่มต้นจากการสำรวจสภาพการปฏิบัติงานว่ามีปัญหาอะไรบ้าง วางแผนเพื่อแก้ปัญหาลงมือปฏิบัติตามแผน แล้วสะท้อนผลการปฏิบัติเพื่อการเริ่มต้นใหม่ ซึ่งแต่ละขั้นตอนมีรายละเอียด ดังนี้

1. การสำรวจสภาพการปฏิบัติ (Reconnaissance) เป็นขั้นตอนของการสำรวจสภาพการปฏิบัติงานของครูว่ามีปัญหาอะไรบ้าง แล้ววิเคราะห์ว่าปัญหาเหล่านั้นมีสาเหตุมาจากอะไร และสามารถปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขสภาพการปฏิบัติงานในส่วนใดบ้าง ซึ่งครูสามารถสำรวจได้จากกิจกรรมการเรียนการสอน พฤติกรรมนักเรียน สภาพแวดล้อม

2. การวางแผน (Planning) เป็นขั้นตอนสำหรับกำหนดวัตถุประสงค์กำหนดวิธีการวางแผนเพื่อลงมือปฏิบัติ (Action) ในการค้นหาคำตอบหรือพัฒนานวัตกรรมและการแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงสภาพการปฏิบัติงานที่เป็นปัญหา

3. ลงมือปฏิบัติ (Action) เป็นขั้นตอนการปฏิบัติตามแผนที่ได้กำหนดไว้

4. การสะท้อนผลการปฏิบัติ (Reflection) หลังจากทำการปฏิบัติเพื่อแก้ไขปรับปรุงและพัฒนาตามแผนจนปรากฏผลแล้ว นักวิจัยต้องมีการสะท้อนผลการปฏิบัติ ว่ามีสิ่งใดที่เกิดขึ้นหรือเปลี่ยนแปลงหรือพัฒนาไปบ้าง เพื่อสรุปผลและวางแผนปรับปรุงใหม่หรือแก้ปัญหาใหม่ต่อไป

วโร เฟิงส์วีสต์ (2546 : 4 – 5) ได้กล่าวถึงกระบวนการวิจัยในชั้นเรียนมี 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. สำรวจและวิเคราะห์ปัญหา

การสำรวจและวิเคราะห์ปัญหาเป็นจุดเริ่มต้นในการวางแผนแก้ปัญหา เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน ซึ่งในขั้นตอนนี้ครูผู้สอนสามารถดำเนินการได้หลายลักษณะ เช่น วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การสำรวจพฤติกรรมของผู้เรียน เป็นต้น ถ้าหากครูพบปัญหาจากการสำรวจและวิเคราะห์ปัญหามีหลายปัญหา ครูควรจัดลำดับความสำคัญของปัญหาโดยพิจารณาความรุนแรงของปัญหา หากพบว่าปัญหาใดมีความรุนแรงมากก็ควรได้รับการแก้ไขหรือพัฒนาก่อน

2. กำหนดวิธีการในการแก้ปัญหา

เมื่อครูผู้สอนได้ปัญหาจากการศึกษาในขั้นที่ 1 แล้ว จะต้องหาแนวทางในการแก้ไขปัญหานั้น ๆ ซึ่งวิธีการในขั้นตอนนี้ครูผู้สอนจะต้องศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย เช่น

จากตำรา วารสาร บทความ หลักสูตร คู่มือครู รายงานการวิจัย เป็นต้น เพื่อที่จะทำให้ครูผู้สอนได้ทราบว่ามีปัญหาที่คล้าย ๆ กับปัญหาของตนมีผู้ใดได้ศึกษาไว้บ้าง ใช้วิธีการใดในการแก้ปัญหา ผลการแก้ปัญหาที่คล้าย ๆ กับปัญหาของตนมีผู้ใดได้ศึกษาไว้บ้าง ใช้วิธีการใดในการแก้ปัญหา ผลการแก้ปัญหาเป็นอย่างไร ซึ่งจะทำให้ได้แนวทางในการแก้ปัญหาชัดเจนยิ่งขึ้น

3. พัฒนาการ หรือนวัตกรรม

จากการศึกษาในขั้นตอนที่ 2 จะทำให้ครูผู้สอนได้แนวทาง หรือทางเลือกในการแก้ไขปัญหา ซึ่งในขั้นตอนนี้ครูผู้สอนจะต้องกำหนด และสร้างวิธีการในการแก้ไขปัญหาขึ้นมาซึ่งเรียกว่า “นวัตกรรม”

4. นำวิธีการ หรือนวัตกรรมไปใช้

ขั้นนี้ครูนำวิธีการหรือนวัตกรรมที่สร้างขึ้นจากขั้นตอนที่ 3 ไปใช้ โดยระบุขั้นตอนปฏิบัติว่าจะใช้กับใคร เมื่อไหร่ อย่างไร แล้วเก็บรวบรวมข้อมูลของผู้เรียน เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมต่อไป

5. สรุปผล

เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลได้แล้ว นำข้อมูลมาวิเคราะห์ โดยใช้วิธีการทางสถิติที่เหมาะสม แล้วสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล แต่ถ้าหากวิธีการหรือนวัตกรรมยังไม่สามารถแก้ไขปัญหาที่ต้องการได้ ก็จะต้องทำการปรับปรุงแก้ไข โดยย้อนกลับไปค้นหาวิธีการหรือนวัตกรรมใหม่อีกครั้งหนึ่ง แล้วดำเนินการพัฒนาวิธีการ หรือนวัตกรรม ตลอดจนนำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้อีก กล่าวคือ ดำเนินการในขั้นที่ 2 – 4 ใหม่ จนกระทั่งสามารถแก้ไขปัญหาที่ต้องการได้ แล้วเขียนสรุปผลการดำเนินงานตั้งแต่ขั้นที่ 1 ถึง 4

จากแนวคิดของนักวิชาการทางด้านการศึกษาที่ได้กล่าวถึงกระบวนการและขั้นตอนการทำวิจัยในชั้นเรียนไว้หลากหลาย พอสรุปได้เป็น 5 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 การกำหนดปัญหา โดยพิจารณาจากสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น ขั้นตอนที่ 2 การตั้งสมมติฐาน โดยการศึกษาหลักการ แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ขั้นตอนที่ 3 การเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างด้วยเครื่องมือที่เหมาะสม ขั้นตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล ด้วยการใช้สถิติตามลักษณะข้อมูล ขั้นตอนที่ 5 การสรุปผล ว่าเป็นไปตามสมมติฐานหรือไม่ ถ้าหากดำเนินการได้ครบตามขั้นตอนการทำวิจัยในชั้นเรียนดังกล่าว ผลการวิจัยจะเป็นที่น่าเชื่อถือและสามารถนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในห้องเรียนได้

2.5 การส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน

นักการศึกษาได้กล่าวถึงการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนไว้ดังนี้

กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2534 : 4 – 5) ได้สรุปความคิดเห็นของนักวิชาการทางการศึกษาจากการประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการวิจัยทางการศึกษาว่า การสนับสนุนและส่งเสริมให้ครูพัฒนาการเรียนการสอนเป็นหน้าที่ของผู้บริหาร

ต้องกำหนดนโยบาย เป้าหมายและบทบาทที่ชัดเจนเพื่อส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนสำหรับครู มีการวางแผนการจัดการ ประสานงาน รวมถึงการจัดงบประมาณอย่างเหมาะสมโดยใช้หลักการ นิเทศ และระบบข้อมูลสารสนเทศในการทำวิจัยในชั้นเรียนและให้ความสำคัญต่อผลการวิจัย โดยมีการเผยแพร่ รวมถึงยกย่องเชิดชูครูผู้ทำวิจัยอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดการพัฒนาครูให้เป็น มืออาชีพ

เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ (2539 :187) ได้กล่าวถึงปัญหาเกี่ยวกับการส่งเสริมการวิจัยใน ชั้นเรียนไว้ว่า การวิจัยในชั้นเรียนเป็นการวิจัยเพื่อหากลยุทธ์ในการสอน (Teaching strategies) เพื่อแก้ปัญหาหรือพัฒนาการเรียนการสอนในชั้นเรียนที่ตนเองรับผิดชอบอยู่ ดังนั้นประเด็น ปัญหาเพื่อใช้ในการวิจัยในชั้นเรียน จึงเป็นปัญหาที่เกิดในบริบทของการเรียนการสอนในชั้น เรียน นั่นคือ เป็นปัญหาที่เกี่ยวกับพฤติกรรมของครูพฤติกรรมของนักเรียน ปฏิสัมพันธ์ระหว่าง ครูและนักเรียนในบริบทของการเรียนการสอน ตัวอย่างของประเด็นปัญหา เช่น การวางแผน การสอน การจูงใจให้นักเรียนสนใจที่จะเรียน การจัดชั้นเรียน พฤติกรรมเบี่ยงเบนของนักเรียน วิธีสอนแบบต่าง ๆ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ การอ่านออกเสียงภาษาไทยไม่ชัด การให้ข้อมูล ย้อนกลับ การใช้คำถาม การสอนกลุ่มย่อย การสอนเป็นรายบุคคล การสอนซ่อมเสริม การใช้สื่อ นวัตกรรมต่าง ๆ และทัศนคติที่ไม่ดีของนักเรียนต่อวิชาที่เรียน เป็นต้น

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2542 : 15 – 20) ได้กำหนดนโยบาย การวิจัยทางการศึกษา ฉบับที่ 1 (พ.ศ.2542 – 2544) ที่เกี่ยวกับการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้น เรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนทั้งของครูและนักเรียนให้มีประสิทธิภาพ ดังนี้

1. นโยบายการส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัย ระบุว่า

ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการวิจัยโดยใช้รูปแบบการวิจัยที่หลากหลาย เพื่อพัฒนา นโยบายและดำเนินงานตามนโยบายของหน่วยงานทุกระดับหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา การบริหารและการจัดการ การนิเทศการศึกษา การวัด และประเมินผล ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับบุคคล ชุมชน และองค์กรต่าง ๆ โดยมี เป้าหมายและมาตรการ ดังนี้

เป้าหมายที่ 1 มีการวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับ ผู้เรียนและระดับการศึกษา

มาตรการ

1. ให้มีการวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการนำเกษตรทฤษฎีใหม่ ตามแนวพระราชดำริ เข้าสู่กระบวนการเรียนรู้ในโรงเรียนและชุมชน
2. ให้มีการวิจัยรูปแบบการดำรงชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง เข้าสู่กระบวนการ เรียนรู้ในโรงเรียนและชุมชน
3. ให้มีการวิจัยเพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้ด้านวิชาชีพ ที่จะป็นพื้นฐานในการ ประกอบอาชีพ

4. ให้มีการวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการจัดกระบวนการเรียนรู้

5. ให้มีการวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบกระบวนการเรียนรู้ ที่สามารถพัฒนาผู้เรียนได้เต็มตามศักยภาพครบทุกด้าน

6. ให้มีการวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการเป็นพิเศษ

7. ให้มีการวิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตรครอบครัวศึกษา

8. ให้มีการวิจัยเกี่ยวกับกระบวนการสร้างทักษะชีวิตของผู้เรียน

9. ให้มีการวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบวิถีชีวิตประชาธิปไตย

10. ให้มีการวิจัยเพื่อพัฒนาค่านิยม คุณธรรม จริยธรรมและสำนึกความเป็นไทย

11. ให้มีการวิจัยเกี่ยวกับการเสริมสร้างจิตสำนึกที่ถูกต้องในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

12. ให้มีการทำวิจัยในชั้นเรียน

2. นโยบายการสร้างและพัฒนาบุคลากรทางการวิจัย ระบุว่า

เร่งรัดให้มีการสร้างและพัฒนาบุคลากรทางการวิจัยขึ้นในหน่วยงาน ให้มีความรู้ความเข้าใจในการทำวิจัย และสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการทำวิจัยเพื่อพัฒนางานในหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยมีเป้าหมายและมาตรการ ดังนี้

เป้าหมายที่ 1 มีการสร้างบุคลากรทางการศึกษาให้เป็นบุคลากรทางการวิจัย

มาตรการ

1. ให้มีการสร้างบรรยากาศทางการวิจัย เพื่อกระตุ้นบุคลากรทางการศึกษาทุกระดับให้มีความสนใจและเห็นความสำคัญของการวิจัย โดยมีการจัดกิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การจัดนิทรรศการการนำเสนอผลงานวิจัย การสัมมนาวิชาการ การจัดมุมวิจัยในหน่วยงานหรือแหล่งวิชาการ เป็นต้น

2. ให้มีการให้ความรู้ทางด้านการวิจัยแก่บุคลากรทางการศึกษาทุกระดับและสนับสนุนให้ทำการวิจัย รวมทั้งอำนวยความสะดวกให้สามารถทำวิจัยได้อย่างหลากหลาย

3. ให้มีการจัดกิจกรรมให้ความรู้ในรูปแบบของการประชุมสัมมนาทางการวิจัย

4. ให้มีการจัดทำเอกสารเผยแพร่ความรู้ทางการวิจัย แจกจ่ายให้บุคลากรทางการศึกษาทุกระดับ

3. นโยบายการบริหารและการจัดการด้านการวิจัย ระบุว่า

เร่งรัดให้หน่วยงานทุกระดับ จัดหาและสนับสนุนให้งบประมาณ จัดระบบสารสนเทศติดตามและประเมินผล เพื่อให้การดำเนินการวิจัยของบุคลากรและหน่วยงานสามารถดำเนินการวิจัยและนำผลการวิจัยไปพัฒนาคุณภาพการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีเป้าหมายและมาตรการ ดังนี้

เป้าหมาย

1. มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้หน่วยงานทุกระดับ ให้การอุดหนุนการวิจัยเพื่อพัฒนาบุคลากร การเผยแพร่การวิจัย การจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวก การให้บริการ และให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการวิจัยได้อย่างทั่วถึง
2. มีการประสานงานกับบุคคล ชุมชนและองค์กรต่าง ๆ เพื่อความร่วมมือ การระดมสรรพกำลังให้การส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินการวิจัย
3. มีการเชื่อมโยงข้อมูลข่าวสารสารสนเทศเพื่อการวิจัย ทั้งภายในและภายนอกหน่วยงานให้มีความสะดวก รวดเร็วและง่ายต่อการศึกษาค้นคว้า
4. มีการนิเทศ ติดตามผลและประเมินผลการทำงานวิจัยอย่างทั่วถึงและต่อเนื่อง

มาตรการ

1. ให้หน่วยงานทุกระดับ มีการจัดหางบประมาณสนับสนุน ให้ทุนอุดหนุนการวิจัย การพัฒนาบุคลากร การเผยแพร่งานวิจัยอย่างทั่วถึง
 2. ให้มีการประสานความร่วมมือกับบุคคลและองค์กรต่าง ๆ เพื่อให้การส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินการวิจัย
 3. ให้มีการจัดระบบและเชื่อมโยงเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศเพื่อการวิจัย ที่เป็นปัจจุบันและทันสมัย
 4. ให้มีการจัดทำแผนพัฒนางานวิจัยในทุกระดับ เพื่อให้มีผลงานวิจัยที่เป็นประโยชน์สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา
 5. ให้มีการนิเทศติดตาม และประเมินผลเพื่อให้ความช่วยเหลือในการดำเนินการวิจัย
 6. ให้มีการยกย่อง ชมเชย เชิดชูเกียรติแก่บุคลากรและหน่วยงานที่ผลิตผลงานการวิจัยที่ดีมีคุณภาพ
- มนัส ไชยศักดิ์ (2544 : 53 – 57) กล่าวว่าผู้บริหารเป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญต่อการส่งเสริม สนับสนุนครูในการทำการวิจัยในชั้นเรียน จึงได้เสนอบทบาทของผู้บริหารเกี่ยวกับการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน ดังนี้
1. ขั้นเตรียมการ ควรมีการประชุมชี้แจงครูในเรื่องการวิจัยในชั้นเรียน เพื่อให้ความรู้พร้อมเตรียมเอกสารและวัสดุอุปกรณ์
 2. การจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ เพื่อให้ครูทราบถึงวิธีการทำวิจัยเห็นคุณค่าและความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียน
 3. สร้างครูผู้นำทางการวิจัย
 4. ทำวิจัยร่วม ทุกสัปดาห์หรือทุกสองสัปดาห์จัดให้ครูผู้นำทางการวิจัยประชุมปฏิบัติการทำวิจัยในชั้นเรียนร่วมกัน

5. ขยายผล การขยายผลนั้น ผู้บริหารโรงเรียนควรจัดให้ครูผู้ซึ่งทำวิจัยในชั้นเรียนไปแล้วหรือครูผู้นำในการวิจัยเป็นแกนนำในการให้ครูในหมวดวิชาต่าง ๆ ทำการวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งจะช่วยให้ครูในโรงเรียนทำการวิจัยในชั้นเรียนได้เพิ่มมากขึ้น

โดยสรุปการสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน ผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทสำคัญที่จะต้องให้การสนับสนุนและส่งเสริมบุคลากรให้มีความรู้ความเข้าใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้วยการจัดให้ครูได้เข้าประชุม อบรม สัมมนา หรือศึกษาต่อ ตลอดจนจัดหาตำรา เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยในชั้นเรียนมาให้ครูได้ศึกษาค้นคว้า เพื่อสร้างแรงจูงใจและช่วยกระตุ้นให้ครูมีความสนใจที่จะทำวิจัยในชั้นเรียนมากขึ้น เพื่อเป็นการพัฒนางานในห้องเรียนของตนเองให้เกิดประสิทธิผล

2.6 ประโยชน์ของการทำวิจัยในชั้นเรียน

ไต้มีนักวิชาการทางการศึกษาได้กล่าวถึงประโยชน์ของการทำวิจัยในชั้นเรียนไว้ดังนี้

ชาติรี เกิดธรรม (2544 : 20) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการทำวิจัยในชั้นเรียนไว้ว่า

1. ทำให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรมากยิ่งขึ้น เพราะครูผู้สอนสามารถใช้นวัตกรรมสื่อการสอน วิธีการหรือเทคนิคการสอนใหม่ ๆ ที่มีคุณภาพในการแก้ปัญหา หรือพัฒนาการเรียนการสอน
2. ครูพัฒนางานของตนเองให้มีมาตรฐานมากยิ่งขึ้น และสามารถใช้เป็นผลงานทางวิชาการเพื่อเสนอขอตำแหน่งให้สูงขึ้นได้
3. ผู้เรียนได้รับการพัฒนาและส่งเสริมตามศักยภาพสูงสุดของผู้เรียน
4. เป็นข้อมูลในการปรับปรุง การบริหาร หรือพัฒนาการจัดการศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ประวิต เอรารวรรณ์ (2545 : 7 – 8) กล่าวถึงข้อดีหรือประโยชน์ของการทำวิจัยในชั้นเรียนไว้ว่า

1. การทำวิจัยในชั้นเรียนจะช่วยให้ครูทำงานอย่างเป็นระบบ เห็นภาพของงานตลอดแนว และมีการวางแผนในการทำงาน
2. ช่วยให้ผู้จัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้วิธีการที่มีประสิทธิภาพและมีผลการวิจัยรองรับ ซึ่งจะเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมที่ครูจะจัดการเรียนการสอนโดยยึดประสบการณ์เดิม ความรู้เดิม และความสนใจส่วนตัวเป็นหลักซึ่งเข้าไม่ถึงปัญหาของนักเรียน
3. ครูสามารถสร้างและวิเคราะห์ทางเลือกอย่างหลากหลาย และตัดสินใจเลือกทางเลือกอย่างมีประสิทธิภาพ มีเหตุผลและสร้างสรรค์ เพราะมองทางเลือกได้กว้างขวางและลึกซึ้ง
4. ครูที่ใช้กระบวนการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนจะสามารถควบคุมกำกับ และพัฒนาการปฏิบัติงานของตนได้ดี และผลจากการวิจัยจะเป็นรูปธรรมหรือเป็นร่องรอยของผลสำเร็จในการปฏิบัติงานของครู

5. นำผลการวิจัยไปใช้ในการกำหนดนโยบาย หรือมาตรการต่าง ๆ ของโรงเรียนได้

6. ผู้เรียนมีการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

กุลยา ตันติผลาชีวะ (2545 : 16) กล่าวว่า ครูมีความจำเป็นต้องพัฒนาการเรียนการสอน แม้ว่าครูจะใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นเด็กเป็นสำคัญแล้วก็ตาม มิได้หมายความว่าครูจะเป็นมืออาชีพหรือวิชาชีพได้เลย การเป็นวิชาชีพของครูต้องมาจากการศึกษาค้นคว้าของครู การวิจัยเป็นแนวทางหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าที่สามารถช่วยให้ครูเข้าใจเด็กเป็นรายบุคคล เข้าใจการกระทำของเด็ก ครู ผู้ปกครองและชุมชน เข้าถึงนโยบายการศึกษาของรัฐและการปกครอง อีกทั้งยังช่วยให้ครูเข้าใจปรากฏการณ์ การทำงานและสิ่งแวดล้อมการทำงานในเชิงวิชาชีพด้วย ผลจากการวิจัยและค้นคว้าจะสะท้อนให้ครูเห็นสภาพตนเองและการเรียนรู้ของผู้เรียน เห็นจุดที่ครูต้องพัฒนาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น การวิจัยทำให้ครูต้องอ่าน ต้องค้นคว้า เกิดทักษะทางปัญญาและแนวคิด ประโยชน์ที่ครูได้จากการวิจัยในชั้นเรียน โดยสรุปเป็นประเด็นดังนี้

- พัฒนาคุณภาพผู้เรียน
- พัฒนาการเรียนการสอน
- พัฒนาความรู้ความสามารถในวิชาชีพครู
- พัฒนาองค์ความรู้ด้านการเรียนการสอนและการจัดการศึกษา ซึ่งจะเป็นหลักฐานของการพัฒนานวัตกรรมที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง

ไพจิตร สดวกการ และศิริกาญจน์ โกสุมภ์ (2545 : 5 – 7) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนมีประโยชน์ต่อผู้เรียน ครู โรงเรียน และวงการการศึกษา ดังนี้

1. ประโยชน์ต่อผู้เรียน เนื่องจากผู้เรียนในชั้นเรียนมีความรู้ความสามารถพื้นฐานแตกต่างกัน ถ้าครูใช้รูปแบบการสอนเพียงแบบเดียวกับผู้เรียนทุกคน อาจทำให้ผู้เรียนบางคนไม่ได้รับการพัฒนาหรือแก้ไขปัญหา ซึ่งอาจส่งผลกระทบไปถึงปัญหาอื่น เช่น จากปัญหาพฤติกรรมเรียนส่งผลกระทบไปถึงปัญหาความประพฤติ ส่งผลกระทบไปถึงครูวิชาอื่น ครูที่รับช่วงในชั้นต่อไป โรงเรียน และสังคมโดยรวม จึงเป็นหน้าที่ของครูที่จะต้องพยายามวิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหา แล้วคิดหาทางแก้ปัญหาจนสามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนให้ดีขึ้น พัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ ใฝ่เรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับที่น่าพอใจ และไม่มีปัญหาการเรียนอีกต่อไป ซึ่งส่งผลไปถึงการจัดปัญหาและผลกระทบอื่น ๆ ด้วย

2. ประโยชน์ต่อครู ครูมีการวางแผนการทำงานในหน้าที่ของตนอย่างเป็นระบบ ได้แก่ วางแผนการเรียนการสอน ออกแบบการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน ประเมินผลการทำงานเป็นระยะโดยมีเป้าหมายชัดเจนว่าจะทำอะไร กับใคร เมื่อไร เพราะอะไร และทำให้ทราบผลการกระทำว่า บรรลุเป้าหมายได้อย่างไร เพียงใด ช่วยให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ในการหาทางแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม ใต้นวัตกรรมที่ผ่านการปรับปรุงจนเป็นที่

ยอมรับได้ และเกิดความมั่นใจในการทำงานมากขึ้น สามารถอธิบายได้ว่าตนเองสามารถจัดการเรียนรู้ให้เกิดผลแก่ผู้เรียนเป็นรายคนและแต่ละคนอย่างไรบ้าง

3. ประโยชน์ต่อโรงเรียน ครูในโรงเรียนมีปฏิสัมพันธ์กันมากขึ้นทั้งภายในหมวดวิชา และระหว่างหมวดวิชา มีการร่วมกันคิดแก้ปัญหาตั้งแต่การวิเคราะห์หาสาเหตุจนถึงการเขียนรายงาน การได้ระดมสรรพกำลังจากความคิดของแต่ละคนจะทำให้งานวิจัยมีคุณภาพยิ่งขึ้น เช่น ครูคณิตศาสตร์ช่วยในเรื่องการคำนวณ การวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูล ครูบรรณารักษ์ช่วยดูแลการเขียนบรรณานุกรม ครูภาษาไทยช่วยตรวจสอบการสะกดคำ ครูภาษาอังกฤษช่วยด้านการอ่านเอกสารตำรา หรืองานวิจัยจากต่างประเทศ เป็นต้น การศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่ที่ครูรับผิดชอบอยู่ จะช่วยให้การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น สามารถวิเคราะห์สาเหตุและชี้ประเด็นปัญหาได้ชัดเจน แก้ปัญหาได้ตรงจุด เป็นการสร้างเครือข่ายกัลยาณมิตรกันทางวิชาการในโรงเรียน และยกระดับมาตรฐานวิชาการของโรงเรียนให้สูงขึ้น

4. ประโยชน์ต่อวงการการศึกษา ผลงานการวิจัยในชั้นเรียนสามารถนำมาเป็นข้อมูลในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของครูเกี่ยวกับวิธีการแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียนที่ครูแต่ละคนดำเนินการ มีความเหมือนกันหรือต่างกันอย่างไร ครูผู้สอนแต่ละคนจะประยุกต์นำไปใช้เพื่อพัฒนาผู้เรียนของตนได้อย่างไร เป็นการสร้างสังคมทางการศึกษา และกระตุ้นให้มีการพัฒนาผลงานทางวิชาการที่เกิดขึ้นจากประสบการณ์อันมีคุณค่าของครูอย่างไม่หยุดยั้ง ทำให้วิชาชีพครูมีภาพลักษณ์ที่ดี เป็นที่ยอมรับของสังคมมากขึ้น

สุวิมล ว่องวานิช (2547 : 25) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนว่า เป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยในการพัฒนาวิชาชีพครู เนื่องจากให้ข้อค้นพบที่ได้มาจากการบวนการสืบค้นที่เป็นระบบและเชื่อถือได้ทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาการเรียนรู้ และครูเกิดการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน นอกจากนี้ยังเป็นการพัฒนาผู้ที่มีส่วนร่วม นำไปสู่การพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ และด้วยหลักการสำคัญของการวิจัยปฏิบัติการที่เน้นการสะท้อนผล ทำให้การวิจัยแบบนี้ส่งเสริมบรรยากาศของการทำงานแบบประชาธิปไตยที่ทุกฝ่ายเกิดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และยอมรับในข้อค้นพบร่วมกัน

จากแนวคิดของนักวิชาการที่ได้เสนอไว้หลากหลายพอสรุปได้ว่า การทำวิจัยในชั้นเรียนมีประโยชน์อย่างยิ่งต่อการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ทั้งของครู ผู้เรียน โรงเรียนและยังสามารถนำผลการวิจัยมาใช้แก้ไข ปรับปรุง พัฒนางานของครูให้ประสบความสำเร็จในวิชาชีพอีกทั้งยังทำให้ครูได้มีวิธีคิดค้นนวัตกรรมใหม่ ๆ มาใช้แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน ด้วยกระบวนการที่ถูกต้อง รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

3. หลักการ แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับเรื่องความพร้อม

3.1 ทฤษฎีเกี่ยวกับเรื่องความพร้อม

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับเรื่องความพร้อมที่สำคัญได้แก่ ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ (Freud's Psychoanalytic Theory) และทฤษฎีวุฒิภาวะของกลีเซิล (Gesell's Maturation Theory) ดังต่อไปนี้ (พัชร สวนแก้ว. 2536 : 84 – 85)

ทฤษฎีวุฒิภาวะของกลีเซิล (Gesell's Maturation Theory) ได้กล่าวถึงวุฒิภาวะที่มีความสัมพันธ์กับความพร้อมไว้ว่า การเรียนรู้จะไม่เกิดหากร่างกายไม่มีความพร้อม วุฒิภาวะเป็นส่วนที่รับผิดชอบในการเจริญเติบโตและความสามารถในการแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ การฝึกฝนหรือการเรียนรู้ไม่ว่าจะในลักษณะใดก็ตามจะไม่เกิดประโยชน์ หากร่างกายยังไม่มีวุฒิภาวะหรือไม่มีความพร้อม ส่วน อาร์รี พันธุมณี (2534 :123 –124) ได้กล่าวถึงกฎแห่งความพร้อมของทรอนไดค์ (Thorndike) ไว้ดังนี้

กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) หมายถึง สภาพความพร้อมหรือความมีวุฒิภาวะของผู้เรียนทั้งทางร่างกายอวัยวะต่างๆในการเรียนรู้และจิตใจ รวมทั้งพื้นฐานประสบการณ์เดิม สภาพความพร้อมของ หู ตา ปะสาท สมอง กล้ามเนื้อ ประสบการณ์เดิมที่จะเชื่อมโยงกับความรู้อื่นหรือสิ่งใหม่ ตลอดจนความสนใจ ความเข้าใจต่อสิ่งที่เรียนถ้าผู้เรียนมีความพร้อมตามองค์ประกอบต่างๆดังกล่าวก็จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดยแบ่งความพร้อมออกเป็น 3 สภาพ ดังนี้

- 1.เมื่อบุคคลพร้อมแล้วได้กระทำ ก็จะทำให้เกิดความพอใจ ก็จะเกิดการเรียนรู้
พร้อม → ได้กระทำ → พอใจ → เกิดการเรียนรู้
- 2.เมื่อบุคคลพร้อมที่จะทำแล้วไม่ได้ทำก็ทำให้ไม่เกิดความพอใจและไม่ทำให้เกิดการเรียนรู้
พร้อม → ไม่ได้กระทำ → ไม่พึงพอใจ → ไม่เกิดการเรียนรู้
- 3.เมื่อบุคคลไม่พร้อมแล้วต้องทำก็ทำให้ไม่พอใจและจะไม่เกิดการเรียนรู้
ไม่พร้อม → ต้องกระทำ → ไม่พอใจ → ไม่เกิดการเรียนรู้

พอสรุปได้ว่า บุคคลที่จะทำงานให้ประสบผลสำเร็จได้นั้นต้องขึ้นอยู่กับความพร้อมของแต่ละบุคคล ถ้าบุคคลที่มีความพร้อมดีก็จะสามารถดำเนินกิจกรรมต่างๆด้วยความเรียบร้อยและประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ เช่นเดียวกับการเรียนรู้ถ้าผู้เรียนมีความพร้อมผู้เรียนก็จะเกิดการเรียนรู้ที่ดีความพร้อมของผู้เรียนแต่ละคนจะแตกต่างกันออกไปขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมทางสังคมที่อยู่รอบๆตัวผู้เรียนแต่ละคน

3.2 แนวคิดและความหมายของความพร้อม

แนวคิดของความพร้อม

ความพร้อมในการปฏิบัติงานของบุคคลเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการดำเนินงานต่างๆ ให้ประสบความสำเร็จ ซึ่งได้มีนักวิชาการทางการศึกษาได้เสนอแนวคิดที่เกี่ยวกับความพร้อมไว้แตกต่างกันดังนี้

เดโช สนวนานนท์ (2518 : 249) ได้ให้แนวคิดไว้ว่า หมายถึงสภาพการเตรียมตัวเพื่อตอบสนองหรือกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง

จิตรา วสุวานิช (2518 : 25-31) กล่าวถึงแนวคิดของความพร้อมว่าคนจะทำอะไรได้ดีหรือไม่จะต้องมีความพร้อม ซึ่งความพร้อมที่เกิดขึ้นอยู่กับความตื่นตัวทางด้านจิตใจ ความพร้อมทางด้านร่างกาย ความพร้อมทางด้านอารมณ์ สังคม และความพร้อมทางด้านวุฒิภาวะ

สุวรรณี รอดบำเรอ (2534 : 44) และสมศักดิ์ สิงกา (2536 : 14) ได้ให้แนวคิดของความพร้อมสอดคล้องกันว่าเป็นสภาพที่บุคคลพร้อม หรือเต็มใจที่จะปฏิบัติต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ความพร้อมจึงเป็นปัจจัยสำคัญในการทำนายผลที่จะเกิดขึ้นในการปฏิบัติกิจกรรมนั้นๆ ว่าจะสามารถปฏิบัติกิจกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด

สุจิน วงศ์ตามา (2536 : 16) ให้แนวคิดว่า ความพร้อมหมายถึงคุณสมบัติหรือภาวะของบุคคลที่พร้อม หรือเต็มใจที่จะปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ หรือการทำงานอย่างใดอย่างหนึ่ง อย่างมีแนวโน้มที่จะประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ อันเป็นผลมาจากการเตรียมการไว้แล้วอย่างพร้อมมูลสำหรับกิจกรรมนั้นๆ

นฤมล เกื่อนมา (2539 : 25) ได้ให้แนวคิดว่าผู้เรียนที่มีความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองจะพัฒนาตนเองให้มีทักษะที่จะเรียนรู้ด้วยตนเองได้ ทักษะเหล่านั้นได้แก่

1. ทักษะการอ่าน การเขียน จนสามารถที่จะอ่าน ค้นคว้าได้
2. รู้จักการเรียนรู้ด้วยวิธีต่างๆ เช่น เรียนกับครู เรียนเองโดยไม่ต้องมีครู เรียนเป็นกลุ่ม
3. รู้จักคิด รู้จักหาเหตุผล รู้จักแปลความ รู้จักค้นคว้า
4. รู้จักใช้สื่อต่างๆ เช่น แบบเรียน แบบฝึกหัด หนังสืออ่านทั่วไป หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์
5. รู้จักชี้ระบุความต้องการของตนเอง รู้จักวางแผนดำเนินการศึกษาเล่าเรียนและประเมินผล

6. รู้จักใช้แหล่งวิชาในชุมชนให้เป็นประโยชน์ เช่น การประกอบอาชีพ การปกครอง ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี กิจการของรัฐบาลและเอกชนที่มีอยู่ในชุมชน

แสงเดือน ทวีสิน (2545 : 52) ได้ให้แนวคิดเรื่องความพร้อมโดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มคือ

1. ความพร้อมเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ (Natural Readiness Approach) กลุ่มนี้มีความเห็นว่า ความพร้อมของบุคคลเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติเมื่อถึงวัยหรือเมื่อถึง

ระยะเวลาที่เหมาะสมที่จะทำกิจกรรมอย่างหนึ่งอย่างใดได้ คนเราก็พร้อมจะทำสิ่งนั้นได้เอง เช่น เด็กเมื่อมีความพร้อมทางด้านพัฒนาการทางการใช้มือและสายตา ก็จะสามารถเริ่มเขียนหนังสือได้ เป็นต้น ดังนั้นในกลุ่มนี้จึงเห็นว่าการจะทำอะไรก็ตามไม่ควรจะเป็น “การเร่ง” เพราะการเร่งจะไม่ทำให้เกิดประโยชน์ใดๆทั้งสิ้น ตรงกันข้ามอาจจะทำให้เกิดผลเสียตามมา คือ ความท้อถอย และความเบื่อหน่าย เป็นต้น

2. ความพร้อมเกิดจากการกระตุ้น (Guided Experience Approach) กลุ่มนี้มีความเห็นตรงข้ามกับกลุ่มแรก คือ เห็นว่าความพร้อมนั้นสามารถเร่งให้เกิดขึ้นได้โดยการกระตุ้น การแนะนำ การจัดประสบการณ์อันจะก่อให้เกิดเป็นความพร้อมได้โดยตรง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงวัยเด็ก ซึ่งจะเป็นวัยที่มีช่วงวิกฤติ (Critical Period) ของการเรียนรู้และการปรับตัวเป็นอย่างมาก เช่น ในระยะขวบปีแรกของชีวิตจัดเป็นช่วงที่เด็กเรียนรู้ที่จะไว้วางใจคนอื่นและรักคนอื่นเป็น ถ้าในระยะนี้เด็กไม่ได้รับการเลี้ยงดูด้วยความรักเขาก็จะไว้วางใจใครไม่ได้ แม้ว่าในช่วงชีวิตต่อมาเขาจะได้รับความรักอย่างมากมายก็ตาม

พจนานุกรมลองแมน (Longman.1992:1092) ให้แนวคิดของความพร้อมว่าเป็นสภาพของการเตรียมการที่จะปฏิบัติงานอย่างมีความเต็มใจ ซึ่งสามารถจะปฏิบัติงานได้โดยทันทีและสามารถที่จะกระทำกิจกรรมได้โดยง่าย

คอลลิน (Collins.1997:641) ให้แนวคิดของความพร้อมว่าเป็นการเตรียมการที่จะกระทำกิจกรรมใดๆ อย่างกระตือรือร้นได้โดยทันทีและรวดเร็ว และเป็นการกระทำที่เกิดขึ้นจากการใช้สติปัญญา

จากแนวคิดดังกล่าวสรุปได้ว่า ความพร้อมของบุคคลขึ้นอยู่กับความตั้งใจและเต็มใจที่จะกระทำกิจกรรมต่างๆ ด้วยสติปัญญาของตนในทันทีทันใดจนประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่ได้กำหนดไว้

ความหมายของความพร้อม

ได้มีนักวิชาการที่ให้ความหมายของความพร้อมไว้หลากหลายดังนี้

พรณี ชูทัย (2538:47) ได้นิยามความพร้อมไว้ว่า ความพร้อมเป็นสภาวะของบุคคลที่จะเรียนรู้สิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างบังเกิดผล ซึ่งทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวุฒิภาวะการที่ได้รับการฝึกฝน การเตรียมตัวและความสนใจหรือแรงจูงใจ

กฤษดา ทองสังวรณ (2540: 17) กล่าวว่าความพร้อมหมายถึงคุณสมบัติหรือสภาวะของบุคคลที่พร้อมจะทำงานหรือทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งมีแนวโน้มจะประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งขึ้นอยู่กับ การเตรียมตัวสำหรับการกระทำกิจกรรมนั้นๆ อย่างพร้อมมูลทั้งความสมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ ความสนใจหรือแรงจูงใจ ประสบการณ์และการได้รับการฝึกอบรม

มาลินี จุฑะรพ (2541 : 137) ได้กล่าวว่าความพร้อม (Readiness) หมายถึง สภาพความเจริญเติบโตของร่างกายบวกกับความสนใจและความรู้พื้นฐานที่จะทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ดี

สมเกียรติ ยุติธรรม (2541 : 43) กล่าวว่า ความพร้อมเป็นสภาพหรือสมรรถภาพของบุคคลที่เต็มใจปฏิบัติหรือดำเนินกิจกรรมต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ความพร้อมจึงเป็นปัจจัยสำคัญในการทำทนายผลที่จะเกิดขึ้นจากการปฏิบัติกิจกรรมนั้นๆ ได้ จะสามารถปฏิบัติหรือดำเนินกิจกรรมต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพหรือสำเร็จตามที่มุ่งหวังเพียงใด

เศวณิต เสดณานนท์ (2542 : 51) กล่าวว่า การที่ผู้นำมีการเตรียมตัวให้พร้อมทั้งในด้านความรู้ ด้านทักษะ ตลอดจนมีเจตคติที่ดีต่อการบริหาร จะทำให้สามารถปฏิบัติงานเป็นไปตามกระบวนการบริหาร และจะทำให้ผู้นำประสบความสำเร็จในบทบาทหน้าที่รับผิดชอบ

พาสนา จุลรัตน์ (2548 : 176 - 177) ได้กล่าวว่าความพร้อม หมายถึง สภาพความสมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจที่พร้อมจะตอบสนองต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งทางร่างกายได้แก่ วุฒิภาวะ (Maturity) ซึ่งหมายถึงการเจริญเติบโตอย่างเต็มที่ของอวัยวะของร่างกายทางด้านจิตใจได้แก่ ความพอใจที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้าหรือพอใจที่จะกระทำการสิ่งต่างๆ ความพร้อมเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่ครูต้องคำนึงถึงในการเรียนการสอนเพื่อช่วยให้เด็กได้รับประโยชน์มากที่สุดในการเรียนรู้เพราะเด็กจะเรียนรู้ได้ดีถ้าเด็กมีความพร้อมและถ้าถูกบังคับให้เรียนรู้สิ่งใดสิ่งหนึ่งในขณะที่เด็กยังไม่พร้อมเด็กก็จะเกิดความคับข้องใจและมีเจตคติที่ไม่ดีต่อสิ่งนั้น

แทตเชอร์ และคนอื่น ๆ (Thatcher & other.1980 : 695) กล่าวว่าความพร้อม หมายถึง สภาพหรือคุณภาพของการเตรียมพร้อมอันเนื่องมาจากการเตรียมการ ความถนัด ความพอใจ และความกระตือรือร้น

กล่าวสรุปได้ว่า ความพร้อมเป็นสภาวะทางร่างกายและจิตใจของบุคคลที่จะปฏิบัติงานต่างๆ ให้ประสบความสำเร็จ ซึ่งมาจากการเตรียมตัวที่จะกระทำการกิจกรรมนั้นๆ ด้วยความสนใจ มีความพอใจ มีความกระตือรือร้น และมีแรงจูงใจ อันเกิดจากจากวุฒิภาวะและประสบการณ์ของแต่ละบุคคล

3.3 องค์ประกอบของความพร้อม

พัชรี สวนแก้ว (2536 : 33 – 34) กล่าวถึงองค์ประกอบที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความพร้อมในการเรียนรู้ไว้ว่า

1. องค์ประกอบภายในตัวผู้เรียน ประกอบด้วย

1.1 วุฒิภาวะเป็นตัวกำหนดระดับความเจริญเติบโตสูงสุดของพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญาในแต่ละวัยของบุคคล

1.2 ประสบการณ์เดิมหรือความรู้พื้นฐานของผู้เรียนเป็นความรู้เบื้องต้นที่ช่วยให้เรียนเข้าใจหรือเรียนรู้ความรู้ใหม่ ๆ ได้ เช่น การรู้คำศัพท์จะเป็นพื้นฐานให้กับการพูดเป็นประโยค

ดังนั้น ในการเรียนรู้สิ่งใด ๆ ผู้เรียนจะต้องมีวุฒิภาวะ และประสบการณ์เดิมมาก่อนจึงจะช่วยให้พร้อมที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ได้

2. องค์ประกอบภายในโรงเรียนประกอบด้วยครูผู้สอน บทเรียน วิธีสอนของผู้สอนจะต้องใช้วิธีสอนที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียนครูต้องใช้เทคนิควิธีสอนหลาย ๆ วิธีเพื่อให้เหมาะสมกับบทเรียนมีกิจกรรมและสื่อการสอนที่น่าสนใจอันจะช่วยกระตุ้นความสนใจ และความกระตือรือร้นของผู้เรียน สิ่งแวดล้อมทั่ว ๆ ไปในโรงเรียน

ทิพพา เดียวประเสริฐ (2541 : 44 - 45) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่จะช่วยให้เกิดความพร้อมที่จะเกิดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. ความพร้อมจากภาวะของร่างกาย (Biological Readiness) เป็นภาวะความพร้อมของสรีระที่จะเรียนรู้ทักษะต่าง ๆ ที่สังเกตเห็นได้ภายนอกจากการสังเกตและการศึกษาเราสามารถที่จะกำหนดได้ว่า ในช่วงอายุแต่ละช่วงของคนเรานั้น ช่วงใดที่พร้อมจะเรียนรู้ทักษะใด เช่น การเรียนรู้ที่จะเดิน พุด ในช่วงเด็กเล็ก การเรียนรู้ที่จะอ่าน เขียน ในช่วงวัยเริ่มเรียนหรือการเรียนรู้ด้วยตนเอง ในวัยผู้ใหญ่ เป็นต้น

2. ความพร้อมจากภาวะแวดล้อมหรือสภาพสังคม (Social Readiness) เป็นภาวะความพร้อมที่ทำให้มนุษย์แตกต่างกันเพราะการอยู่ในสังคมทำให้คนเราจำเป็นต้องเรียนรู้และแสวงหาเพื่อปรับตัวให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขตามสถานะที่ตนเองเป็นอยู่ ซึ่งซับซ้อนมากกว่าความพร้อมของร่างกาย เพราะไม่สามารถสังเกตเห็นได้ในตัวผู้เรียนเป็นความพร้อมที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของบทบาทในสังคมของบุคคลนั้น การปรับตัวในสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรียนรู้จะก่อให้เกิดความพร้อมที่จะเรียนรู้อย่างสูงสุดในตัวบุคคล

3. ความพร้อมจากภาวะของจิตใจ (Psychological Readiness) เป็นความพร้อมที่เกิดขึ้นเฉพาะบุคคลซึ่งมีสาเหตุมาจากภาวะทางร่างกาย ภาวะทางสังคมและภาวะอื่น ๆ ที่เข้ามา มีบทบาท ความพร้อมของจิตใจก็เป็นเรื่องที่ซับซ้อนเช่นกันเพราะเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นภายในเป็น การพัฒนาของสมอง การพัฒนาทางความคิด ค่านิยม ความต้องการ สิ่งเหล่านี้จะแสดงออกทางพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ รวมทั้งความพร้อมที่จะเรียนรู้

มาลินี จุฑะธพร (2541 : 137) กล่าวถึงองค์ประกอบที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความพร้อมได้แก่

1. องค์ประกอบภายในตัวผู้เรียน ได้แก่ วุฒิภาวะ ความสนใจ และความรู้พื้นฐานหรือประสบการณ์เดิมของผู้เรียน

2. องค์ประกอบภายในโรงเรียน ได้แก่ สภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน เช่น บุคลิกภาพของครู การจัดบทเรียน การจัดบรรยากาศของห้องเรียนและบริเวณโรงเรียน

สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2544 : 49 - 50) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่มีส่วนเสริมสร้างพัฒนาการเชาว์ปัญญา มี 4 องค์ประกอบ คือ

1. วุฒิภาวะ (Maturation) คือการเจริญเติบโตด้านสรีรวิทยาโดยเฉพาะเส้นประสาทและต่อมไร้ท่อมีส่วนสำคัญต่อการพัฒนาเชาว์ปัญญา หรือจะต้องจัดประสบการณ์หรือสิ่งแวดล้อมให้เหมาะสมกับความพร้อมหรือวัยของเด็ก

2. ประสบการณ์ (Experience) ทุกครั้งที่คนเรามีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม ก็จะเกิดประสบการณ์แบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ

1. ประสบการณ์ที่เนื่องมาจากปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติ (Physical Environment)

2. ประสบการณ์เกี่ยวกับการคิดหาเหตุผล และทางคณิตศาสตร์ (Logico – mathematical experience) ซึ่งมีความสำคัญในการแก้ปัญหาต่างๆ โดยเฉพาะทางวิทยาศาสตร์

3. การถ่ายทอดความรู้ทางสังคม (Social Transmission) หมายถึง การที่ พ่อ แม่ ครู และคนที่อยู่รอบตัวเด็ก จะถ่ายทอดความรู้ให้เด็ก หรือสอนเด็กที่พร้อมจะรับการถ่ายทอดด้วยกระบวนการซึมซาบประสบการณ์หรือการปรับโครงสร้างทางเชาว์ปัญญา

4. กระบวนการพัฒนาสมดุล (Equilibration) หรือการควบคุมพฤติกรรมของตนเอง (Self - regulation) ซึ่งอยู่ในตัวของแต่ละบุคคล เพื่อจะปรับความสมดุลของพัฒนาการเชาว์ปัญญาขึ้นต่อไปอีกขั้นหนึ่งซึ่งสูงกว่า โดยใช้กระบวนการซึมซาบประสบการณ์ และการปรับโครงสร้างทางสติปัญญา

พาสนา จูร์ตัน (2548 : 177) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความพร้อม ได้แก่

1. องค์ประกอบภายในตัวผู้เรียน ได้แก่ วุฒิภาวะ ความสนใจและความรู้พื้นฐานหรือประสบการณ์เดิมของผู้เรียน

2. องค์ประกอบภายในโรงเรียน ได้แก่ สภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน เช่น บุคลิกภาพของครู การจัดบทเรียน การจัดบรรยากาศของห้องเรียนและบริเวณโรงเรียน

3. การเสริมแรง (Reinforcement) หมายถึง การทำให้อินทรีย์เกิดความพอใจหลังจากแสดงพฤติกรรมการเรียนรู้แล้วการทำให้เกิดความพอใจนี้อาจเป็นการให้สิ่งที่ชอบ เช่น รางวัล คำชมเชยเป็นต้นหรือการนำสิ่งที่อินทรีย์ไม่พอใจออกไป เช่น เสียงดังหนวกหูที่รบกวนในขณะที่เรียนและสิ่งที่เป็นโทษแก่ผู้เรียน เป็นต้น ซึ่งสกินเนอร์ (Skinner) ได้เน้นการเสริมแรงเป็นสิ่งสำคัญในการเรียนรู้ โดยกล่าวว่าพฤติกรรมใดที่ได้รับการเสริมแรงอินทรีย์มีแนวโน้มที่จะกระทำพฤติกรรมนั้นซ้ำอีกและเกิดขึ้นอย่างถาวร

โดยสรุปองค์ประกอบที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความพร้อมได้แก่ วุฒิภาวะ ความรู้พื้นฐานหรือประสบการณ์เดิม ความสนใจ บุคลิกภาพของครู การจัดบทเรียน บรรยากาศของห้องเรียน และการเสริมแรง ซึ่งองค์ประกอบดังกล่าวจะทำให้บุคคลเกิดความพร้อม ที่จะกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้บรรลุผลได้

4. ความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียน

การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นงานที่ครู อาจารย์ หรือบุคลากรทางการศึกษาจะต้องทำไปพร้อม ๆ กับงานสอนของครู แต่เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ครูหันมาทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนจึงได้เตรียมความพร้อมในทุก ๆ ด้านให้กับครู ซึ่งผู้วิจัยได้นำแนวคิดของ อุทุมพร จามรมาน (2531 : 5) ได้อธิบายถึงแนวคิดด้านความรู้ในการทำวิจัยว่า ผู้ที่จะประสบผลสำเร็จในการทำวิจัยนั้นมักจะเป็นผู้มีลักษณะเด่น ๆ ทางด้านความรู้ ดังนั้นความรู้หมายถึง ความจำ ความคิดแบบต่าง ๆ ในสมองของผู้เรียน ส่วน วาโร เฟิงสวีสต์ (2546 : 3 - 6) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับความพร้อม ได้แก่ 1) ด้านความรู้ในการทำวิจัย ครูขาดความรู้หรือทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำวิจัยในชั้นเรียน 2) ด้านเวลาในการทำวิจัย ครูมีภาระงานในแต่ละวันมาก ทั้งทางด้านการเรียนการสอนและงานอื่น ๆ ทำให้ไม่มีเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล 3) ด้านบรรยากาศและสภาพแวดล้อม ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษาต้องสร้างบรรยากาศและสภาพแวดล้อมทางการวิจัยเพื่อกระตุ้นให้บุคลากรครูเกิดความสนใจและเห็นความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียนและการวิจัยแบบนี้จะส่งเสริมบรรยากาศของการทำงานแบบประชาธิปไตย และ สุวิมล ว่องวาณิช (2547 : 4 - 6) ได้กล่าวถึงความพร้อม คือ 1) ด้านความรู้ในการทำวิจัย ครูส่วนใหญ่ไม่มีความรู้ในการทำวิจัย และคิดว่าการทำวิจัยเป็นเรื่องที่ยาก ความรู้ของครูที่ได้จากการอบรมไม่เพียงพอที่จะทำให้ครูสามารถทำวิจัยแบบเป็นทางการได้ 2) ด้านเวลาในการทำวิจัย มีข้อจำกัดเรื่องเวลา อันเนื่องมาจากการงานประจำวันของครู จึงไม่เปิดโอกาสให้ครูมีเวลาในการศึกษาเอกสารได้อย่างเต็มที่ และงานวิจัยของครูที่ผ่านมาใช้เวลาในการดำเนินการนานมาก สิ่งที่ครูค้นพบไม่สามารถนำไปใช้ได้ทันเหตุการณ์ นอกจากนั้น กองวิชาการ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2530 ข : 25) ได้ระบุถึงแนวคิดด้านแหล่งข้อมูลในการค้นคว้า พบปัญหาในการดำเนินโครงการวิจัยในหน่วยงานซึ่งขาดแหล่งค้นคว้าด้านวิชาการ ตำรา เอกสารอ้างอิงรวมถึงการขาดอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกที่ใช้ในการวิจัย เช่น อุปกรณ์การพิมพ์ เครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องอัดสำเนา

จากแนวคิดของนักการศึกษาที่ได้อธิบายถึง ความพร้อมด้านความรู้ ด้านเวลา ด้านบรรยากาศและสภาพแวดล้อมและด้านแหล่งข้อมูลในการค้นคว้าการทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งล้วนแต่มีความสำคัญและเกี่ยวข้องกับการทำวิจัยทั้งสิ้น ผู้วิจัยจึงได้นำแนวคิดดังกล่าวข้างต้น มาเป็นกรอบในการกำหนดตัวแปรตาม 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านเวลาในการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านบรรยากาศและสภาพแวดล้อมและด้านแหล่งข้อมูลในการค้นคว้า มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.1 ด้านความรู้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน

การจัดการเรียนการสอนเป็นหน้าที่ของครู ซึ่งจะต้องมีวิธีดำเนินการอย่างเป็นระบบและมีคุณภาพเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ ดังนั้นความรู้ในการทำวิจัยจึงเป็นปัญหาหนึ่งที่ครูจะต้องมีความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่ง อุทุมพร จามรมาน (2531:5) ได้กล่าวไว้ว่าผู้ที่จะประสบความสำเร็จในการวิจัยนั้นมักจะเป็นผู้ที่มีลักษณะเด่นๆ ทางด้านความรู้ ดังนั้นความรู้หมายถึง ความจำ ความคิดแบบต่างๆ ในสมองของผู้เรียน ความรู้เหล่านี้แสดงออกโดยพฤติกรรมของผู้เรียน ทำการตรวจสอบได้โดยการทดสอบ ส่วนธำรง ชูทัพ และคณะ(2532: 120-121) ได้เสนอแนวทางในการพัฒนาครูให้กับผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อนำไปส่งเสริมให้ครูมีความรู้ในด้านแนวคิด ทฤษฎีและเทคนิควิธีการทำวิจัย ซึ่งมีความสอดคล้องกับ ครุรักษ์ ภิรมย์รักษ์ (2543:58) ซึ่งได้กล่าวว่าผู้บริหารโรงเรียนมีหน้าที่เป็นผู้นำในการส่งเสริมพัฒนาครูทางด้านความรู้ และระเบียบวิธีวิจัยในชั้นเรียน ได้แก่ การเลือกและกำหนดปัญหา การกำหนดตัวแปร การตั้งวัตถุประสงค์ของการวิจัย การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง การกำหนดวิธีการหรือนวัตกรรมที่ใช้ในการวิจัย การรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล การสรุปผลการวิจัย การเขียนรายงาน ส่วน สุวิมล ว่องวานิช (2547 : 4 – 5) ได้กล่าวว่า ครูส่วนใหญ่ไม่มีความรู้ในการทำวิจัยและคิดว่าการทำวิจัยเป็นเรื่องที่ยาก ความรู้ของครูที่ได้จากการอบรมไม่เพียงพอที่จะทำให้ครูสามารถทำวิจัยแบบเป็นทางการได้

นอกจากนี้ นิภา ศรีไพโรจน์ (2541: 1-3) ได้กล่าวถึงความรู้ทางการวิจัยว่า หมายถึง ความรู้ที่ผู้วิจัยต้องการนำมาใช้ในการพัฒนาการศึกษาซึ่งเกี่ยวข้องกับการมองปัญหาการวิจัย การวางแผนดำเนินการ การใช้สถิติและวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ ได้ ส่วน สมพร พัฒนากิจ (2535: 11) กล่าวว่านักวิจัยที่ดีจะต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถ กล้าแสดงออกและมีความคิดริเริ่มในการเสนอและเตรียมแผนโครงการวิจัยได้ดีสามารถนำเอาข้อเสนอแนะจากบุคคลอื่นมาดำเนินการแก้ปัญหา รู้จักคิดค้นวิธีการและออกแบบเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยได้อย่างเหมาะสม และรู้จักรวบรวมข้อมูลวิเคราะห์ สรุปผล วิเคราะห์และเขียนรายงานได้ และนภาพร สิงห์ทัด (2531: 74-75) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดการสอนรายบุคคลเพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพทางการวิจัยที่จำเป็นสำหรับครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการ พบว่าสมรรถภาพทางการวิจัยที่จำเป็นสำหรับครูและบุคลากรทางการศึกษา คือ สมรรถภาพเกี่ยวกับความรู้

การวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งได้แก่

1. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการวิจัย ประกอบด้วย
 - 1.1 มีความรู้เกี่ยวกับพัฒนาการของการแสวงหาความรู้
 - 1.2 มีความรู้เกี่ยวกับการแสวงหาความรู้ด้วยกระบวนการทางวิทยาศาสตร์
 - 1.3 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายของการวิจัยจุดมุ่งหมายการวิจัยและลักษณะของการวิจัย คุณสมบัติและลักษณะนักวิจัยจรรยาบรรณนักวิจัย
2. ความรู้ความสามารถในระเบียบวิธีการวิจัย ประกอบด้วย

- 2.1 มีความรู้ความสามารถอธิบายขั้นตอนต่าง ๆ ของกระบวนการวิจัย
- 2.2 มีความรู้เกี่ยวกับการกำหนดปัญหาในการวิจัย
- 2.3 สามารถในการกำหนดวัตถุประสงค์ หรือสมมติฐานในการวิจัยได้
- 2.4 สามารถระบุตัวแปรที่สำคัญในการวิจัยได้
- 2.5 มีความรู้ความสามารถในการเขียนเค้าโครงการวิจัยได้
- 2.6 มีความรู้ในแหล่งที่จะศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยได้
3. ความรู้ความสามารถในการออกแบบวิจัย
 - 3.1 มีความรู้ความเข้าใจในรูปแบบการวิจัยประเภทต่าง ๆ
 - 3.2 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับองค์ประกอบที่ทำให้การวิจัยขาดความเที่ยงตรงภายในและความเที่ยงตรงภายนอก
 - 3.3 มีความรู้เกี่ยวกับเทคนิคในการควบคุมตัวแปร
 - 3.4 สามารถเลือกและออกแบบวิจัยได้เหมาะสมกับปัญหาที่จะวิจัย
4. ความรู้ความสามารถในการเลือกกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย
 - 4.1 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายของประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 4.2 มีความรู้ในวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบต่างๆ
 - 4.3 มีความสามารถในการกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยได้อย่างเหมาะสม
5. ความรู้ความสามารถในการเลือกหรือพัฒนาเทคนิคและเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
 - 5.1 มีความรู้ในหลักการทั่วไปในการสร้างเครื่องมือในการวิจัย
 - 5.2 มีความรู้ความสามารถในการตรวจสอบ และหาคุณภาพเครื่องมือในการวิจัยชนิดต่าง ๆ
 - 5.3 สามารถเลือกเครื่องมือชนิดต่างๆได้เหมาะสมกับปัญหาการวิจัย
6. ความรู้ความสามารถในการเลือกใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลได้อย่างเหมาะสมกับปัญหาการวิจัย
 - 6.1 มีความรู้ในบทบาทของสถิติในการวิจัย
 - 6.2 มีความรู้ในข้อตกลงเบื้องต้นของสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน
 - 6.3 มีความสามารถในการเลือกใช้สถิติเพื่อวิเคราะห์ข้อมูล
7. ความรู้ความสามารถในการอ่านและการเขียนรายงานการวิจัย
 - 7.1 มีความรู้ความสามารถในการอธิบายส่วนต่างๆของรายงานการวิจัยได้
 - 7.2 มีความสามารถเข้าใจความแตกต่างระหว่างเค้าโครงการวิจัยและการรายงานวิจัย
 - 7.3 มีความรู้ความสามารถในการเขียนเผยแพร่งานวิจัย

7.4 มีความรู้ความสามารถในการอ่านรายงานการวิจัยทางการศึกษา

โดยสรุปด้านความรู้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง ความสามารถของบุคคลที่ได้รับการศึกษาอบรม มาเป็นอย่างดี ทางด้านหลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการทำงานวิจัยในชั้นเรียน โดยสามารถวางแผนการวิจัย กำหนดปัญหาการทำวิจัย กระบวนการทำวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลและการเขียนรายงานผลการวิจัยได้อย่างถูกต้อง

4.2 ด้านเวลาในการทำวิจัยในชั้นเรียน

การทำวิจัยเป็นงานที่ต้องใช้เวลาในการศึกษาค้นคว้ามากจึงทำให้มีปัญหาสำหรับครูในเรื่องเวลาที่จะทำการวิจัยในชั้นเรียน เนื่องจากมีภารกิจหลักในการสอนและยังมีหน้าที่ความรับผิดชอบอย่างอื่นที่ได้รับมอบหมายจากผู้บริหารให้ปฏิบัติในแต่ละวันและภาระงานอื่นๆ ซึ่ง วาโร เฟิงส์วีสต์ (2546 : 6) ได้กล่าวว่า เนื่องจากครูมีภาระงานในแต่ละวันมาก ทั้งทางด้านการเรียนการสอนและงานอื่น ๆ ทำให้ไม่มีเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมใจ จิตพิทักษ์ (2532: 70-71) ได้ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวกับการผลิตภาพการวิจัยของ อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า อาจารย์ในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีสาเหตุที่ไม่อยากทำวิจัยมาจากปัญหาเรื่องการไม่มีเวลา เวลาไม่พอ ไม่เอื้อต่อการทำวิจัย เพราะมีภาระงานสอนและงานอื่นๆมาก ส่วน สุวิมล ว่องวาณิช (2547 : 5-6) ได้กล่าวถึงข้อจำกัดด้านเวลาอันเนื่องมาจากการประจำวันของครู จึงไม่เปิดโอกาสให้ครูมีเวลาในการศึกษาเอกสารได้อย่างเต็มที่ ส่วนงานวิจัยของ สุรณี พิพัฒน์โรจนกุล (2538: 35) ได้ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลิตภาพการวิจัยของผู้ผ่านโปรแกรมการฝึกอบรมการวิจัยจากกระทรวงศึกษาธิการ พบว่า ปัจจัยด้านเวลาในการทำวิจัยแต่ละเรื่องต้องใช้เวลามาก ตั้งแต่เลือกหัวข้อเรื่องหรือปัญหาการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลและการเขียนรายงาน

นอกจากนั้น สจิวรรณ ทรรพวสุ (2540: 172) ได้ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับการทำวิจัยทางด้านการศึกษาของอาจารย์ในสถาบันราชภัฏ เขตกรุงเทพมหานคร พบว่า อาจารย์ในสถาบันราชภัฏ เขตกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่ไม่มีความกระตือรือร้นสนใจที่จะทำวิจัยเป็นเพราะไม่มีเวลาเพียงพอต่อการทำวิจัย นอกจากนั้นยังพบว่าความรับผิดชอบทางเศรษฐกิจและครอบครัว ก็ทำให้เกิดเป็นปัญหาด้านเวลา อีกประการหนึ่งอาจารย์ที่กำลังก่อร่างสร้างตัวย่อมมีภาระทางการเงินที่ต้องรับผิดชอบมาก อาจารย์จึงมีความจำเป็นต้องทำงานพิเศษเพื่อหารายได้เสริม เพิ่มงานพิเศษ ซึ่งแตกต่างกันไปตามวิชาชีพของอาจารย์ เช่น การสอนพิเศษ การรับจ้างออกแบบ การเขียนบทความส่งหนังสือพิมพ์หรือส่งสถานีวิทยุ ทำให้ไม่มีเวลาในการทำวิจัยเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอนลดลง และงานวิจัยของ นลินี วารี (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ความต้องการการพัฒนาสมรรถภาพการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์ ผลการวิจัยพบว่า ด้านเวลาใน

การทำวิจัยในชั้นเรียน ครูผู้สอนต้องการมีเวลาในการทำวิจัยอย่างเพียงพอโดยต้องการลด ชั่วโมงการสอนและภาระงานอื่นๆให้น้อยลง

โดยสรุปด้านเวลาในการทำวิจัยในการทำวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง ได้เตรียมการด้าน เวลาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์ โดยใช้เวลาวางจากภาระงานสอนและงานอื่นๆ ที่ ได้รับมอบหมาย ซึ่งทางโรงเรียนควรจะจัดชั่วโมงสอนให้กับครูที่ทำวิจัยในชั้นเรียนน้อยลงกว่า คนอื่น เพื่อเป็นการเอื้อต่อครูได้มีเวลาในการทำวิจัยให้ประสบความสำเร็จ

4.3 ด้านบรรยากาศและสภาพแวดล้อม

บรรยากาศและสภาพแวดล้อมเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญที่จะช่วยทำให้ครูเกิด แรงจูงใจให้ทำการวิจัยในชั้นเรียนกันมากขึ้นซึ่ง สมยศ นาวิการ (2539: 193) ได้กล่าวถึงความหมายของบรรยากาศไว้ว่าเป็นการรับรู้หรือความรู้สึกต่อลักษณะที่มองเห็นได้ซึ่งขึ้นอยู่กับ ความต้องการและบุคลิกภาพของบุคคล การรับรู้เหล่านี้มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมและทัศนคติของผู้ปฏิบัติงานโดยบรรยากาศสามารถรับรู้ได้ จากคุณลักษณะของสภาพแวดล้อมทั้งทางตรงและ ทางอ้อม บรรยากาศจะเป็นแรงผลักดันที่สำคัญที่มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานของบุคคล ส่วน พรพรรณ คงประสิทธิ์ (2542 :15) กล่าวว่าบรรยากาศเป็นสภาพของสถานการณ์ต่างๆ ตามการรับรู้ของบุคคลและคาดหวังว่าจะเป็นเช่นนั้น ซึ่งเกิดจากปฏิสัมพันธ์ของสิ่งแวดล้อม และมี อิทธิพลต่อการแสดงออกทางพฤติกรรมส่งผลถึงความสำเร็จและความล้มเหลวของงาน

ดังนั้นผู้บริหารโรงเรียนจึงต้องเป็นผู้ที่มีวิสัยทัศน์และเห็นความสำคัญในการสร้าง บรรยากาศและสภาพแวดล้อมในโรงเรียนให้มีความพร้อมเพื่อเป็นสิ่งกระตุ้นและช่วยเสริมสร้าง แรงจูงใจให้บุคลากรที่ปฏิบัติการสอนให้ทำการวิจัยในชั้นเรียนให้ได้ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการ ประถมศึกษาแห่งชาติ (2542: 8) ได้กำหนดนโยบายการวิจัยว่าให้ผู้บริหารสถานศึกษาสร้าง บรรยากาศทางการวิจัยเพื่อกระตุ้นให้บุคลากรมีความสนใจและเห็นความสำคัญของการวิจัย ซึ่ง สอดคล้องกับ วาโร เฟิงส์วีสต์ (2546: 3) ได้กล่าวว่าผู้บริหารสถานศึกษาต้องสร้างบรรยากาศ และสภาพแวดล้อมทางการวิจัยเพื่อกระตุ้นให้บุคลากรครูเกิดความสนใจและเห็นความสำคัญ ของการทำวิจัยในชั้นเรียน และการวิจัยแบบนี้จะส่งเสริมบรรยากาศของการทำงานแบบ ประชาธิปไตย โดยที่ทุกฝ่ายเกิดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และยอมรับในการค้นพบร่วมกัน และ สไว พักขาว (2542 : 243) ซึ่งกล่าวว่าบรรยากาศและสภาพแวดล้อมในการทำงานจะต้อง เป็นบรรยากาศแบบประชาธิปไตยทุกคนเคารพในสิทธิเสรีภาพซึ่งกันและกัน บรรยากาศเป็น แบบร่วมมือ มีการแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดและประสบการณ์มากกว่าการแข่งขันซึ่งกันและ กันบรรยากาศไม่เคร่งเครียด มีความสุขกับงานที่ทำ

โดยสรุปด้านบรรยากาศและสภาพแวดล้อม หมายถึง สภาพความรู้สึกทางสังคมและ ทางจิตวิทยา อันเป็นผลมาจากสภาพแวดล้อมทางกายภาพและการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ตลอดจนได้เตรียม อาคารสถานที่ห้องทำงานให้มีความสะอาด สะดวก ปลอดภัย จัด

สภาพแวดล้อมให้มีบรรยากาศที่ดีและเหมาะสมที่จะช่วย ส่งเสริม สนับสนุน เพื่อสร้างแรงจูงใจให้กับ ครู อาจารย์และเป็นการเสริมแรงให้กับบุคลากรทางการศึกษาได้เห็นความสำคัญของการทำงานวิจัย ได้หันมาทำงานวิจัยในชั้นเรียนกันมากขึ้น

4.4 ด้านแหล่งข้อมูลในการค้นคว้า

การวิจัยจำเป็นต้องมีแหล่งข้อมูลในการศึกษาค้นคว้า เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับผู้ที่ทำวิจัยและวัสดุอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัย โดยเฉพาะตำรา เอกสารที่ใช้อ้างอิงและข้อมูลพื้นฐาน ซึ่งจะสามารถค้นคว้าได้จากห้องสมุดของโรงเรียน ดังนั้นห้องสมุดจึงมีความสำคัญและจำเป็นที่โรงเรียนจะต้องจัดไว้ให้บริการ ซึ่งงานวิจัยของ วิไลวรรณ สมบูรณ์ (2543: 56) ได้ทำการศึกษาปัญหาและความต้องการการวิจัยในชั้นเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดหนองบัวลำภู พบว่า ครูมีความต้องการหาคุณภาพเครื่องมือการวิจัย และการสร้างเครื่องมือการวิจัย การนำผลวิจัยไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน การหาคุณภาพเครื่องมือต้องอาศัยแหล่งค้นคว้า เอกสาร ตำราต่างๆ ตามห้องสมุด ห้องที่ทำงานวิจัยต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ เช่น เครื่องคำนวณ เครื่องคอมพิวเตอร์ ตลอดจนแหล่งบริการต่างๆ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ทำให้การวิจัยประสบผลสำเร็จได้ด้วยดีและมีคุณภาพ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ กองวิชาการ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2530: 25) ได้กล่าวถึงปัญหาในการดำเนินโครงการวิจัยในหน่วยงาน พบว่า การขาดแหล่งค้นคว้าด้านวิชาการ ตำรา เอกสารอ้างอิง รวมถึงการขาดอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกที่ใช้ในการวิจัย เช่น อุปกรณ์การพิมพ์ เครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องอัดสำเนา

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2536: 6) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง สภาพการวิจัยทางการศึกษาในประเทศ พบว่า ปัจจัยที่ส่งเสริมให้ทำวิจัย นักวิจัยในหน่วยงานมีความคิดเห็นแตกต่างกันในเรื่องแรงจูงใจในการทำวิจัย กล่าวคือ นักวิจัยในหน่วยงานส่วนกลาง เห็นว่าปัจจัยที่ส่งเสริมให้ทำวิจัยจะขึ้นอยู่กับผู้บริหารของหน่วยงาน ที่จะให้ความสนใจและให้การสนับสนุนมีทุนทำวิจัยเพียงพอ มีอิสระในการทำงาน มีข้อมูลพื้นฐานที่ทันสมัย และตัวนักวิจัยเองต้องมีใจรักที่จะทำงานวิชาการ ส่วนนักวิจัยในหน่วยงานในส่วนภูมิภาค เห็นว่า ปัจจัยที่ส่งเสริมให้ทำวิจัย ได้แก่ ต้องการชื่อเสียงเพื่อสถานภาพทางสังคม และมีความอยากรู้อยากเห็น เห็นประเด็นที่น่าศึกษาวิจัย ส่วนนักวิจัยในหน่วยงานสถาบันอุดมศึกษา เห็นว่า ปัจจัยที่ส่งเสริมให้ทำวิจัย ได้แก่ การทำวิจัยเป็นการเสริมงานประจำที่ทำอยู่แล้ว ปัจจัยรองลงไปก็คือ ผู้บริการสนใจรับรู้และให้การสนับสนุน และตัวนักวิจัยจะต้องมีความอยากรู้อยากเห็น เห็นประเด็นที่จะศึกษาวิจัยและมีใจรักที่จะทำงานวิชาการ

มนวิภา อนันตเศรษฐกุล (2538: 61) พบว่า ปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานวิจัยของอาจารย์ในสถาบันทางการศึกษาที่สำคัญคือ การขาดอุปกรณ์และเครื่องมือในการวิจัย การ

ขาดแหล่งเงินอุดหนุนการวิจัยจากงบประมาณแผ่นดิน และการมีภาระด้านการเรียนการสอนมากเกินไป

ประภัสสร วงษ์ดี (2540 : 98) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง กระบวนการและการใช้ผลผลิตการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครูนักวิจัยในโรงเรียนประถมศึกษา การศึกษาเชิงสำรวจและรายการถี่ผลการวิจัยพบว่า กระบวนการวิจัยของครูนักวิจัย เริ่มจากปัญหาการจัดการเรียนการสอน และขาดความพร้อมของนักเรียน ครูนักวิจัยจะเลือกปัญหาวิจัยที่สามารถประยุกต์ใช้ในการทำงานสอนและเป็นเรื่องที่ตนเองถนัด โดยหัวข้อที่ศึกษามักเป็นเรื่องการพัฒนาวิธีการสอน สื่อการสอน และการสร้างหลักสูตรท้องถิ่น เครื่องมือในวิจัยครูสร้างขึ้นเอง โดยมีผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ 1.นักเรียน ในชั้นเรียนของตนเอง และการวิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิเคราะห์เนื้อหาและการวิเคราะห์ด้วยสถิติบรรยาย 2.ครู ได้มีการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการเรียนการสอน ทั้งในด้านพัฒนาวิธีการสอนและสื่อ เพื่อพัฒนานักเรียน และการพัฒนาการปฏิบัติงานในวิชาชีพครู

นอกจากนี้จากแนวคิดของเชฟเฟอร์ (Shaeffer. 1979 :10) ได้กล่าวว่าการที่จะสร้างบรรยากาศทำวิจัยที่ดีนั้นจะต้องมีปัจจัยสนับสนุนต่างๆมาประกอบเข้าด้วยกัน ปัจจัยดังกล่าวได้แก่ มีข้อมูลพื้นฐานเพียงพอและเชื่อถือได้ มีเอกสารตำราเพียงพอในการค้นคว้าทฤษฎีเกี่ยวข้อง มีอุปกรณ์เครื่องมือที่อำนวยความสะดวกในการวิจัย และมีงบประมาณสำหรับการวิจัย ซึ่งหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการวิจัยอันเป็นแหล่งจำเป็นพื้นฐานของการวิจัย

กล่าวโดยสรุปด้านแหล่งข้อมูลในการค้นคว้า ความสามารถในการจัดเตรียม ตำรา เอกสารอ้างอิง วารสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อให้ครูได้ใช้ทำการศึกษา ค้นคว้า ในการทำงานวิจัยอย่างเพียงพอ เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้การทำงานวิจัยประสบผลสำเร็จรวมทั้งต้องจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์มาไว้เพื่อสืบค้นข้อมูลและการประมวลผล พร้อมทั้งอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำงานวิจัยให้ผู้วิจัยสามารถทำงานได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว

5. ตัวแปรอิสระที่เกี่ยวข้องกับความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียน

การที่บุคลากรทางการศึกษาจะทำการวิจัยให้ประสบผลสำเร็จได้นั้น จะต้องปัจจัยสำคัญมาเป็นองค์ประกอบที่จะทำให้บุคลากร มีความพร้อมซึ่งความพร้อมของแต่ละบุคคลนั้นย่อมมีความแตกต่างกันไป เช่น ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการสอนและประสบการณ์ในการทำวิจัยและจำนวนคาบที่สอนต่อสัปดาห์ ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

5.1 ระดับการศึกษา

งานวิจัยของ วิไลวรรณ สมบูรณ์ (2543 : 52-54) ได้ศึกษาปัญหาและความต้องการทำวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดหนองบัวลำภู พบว่าระดับการศึกษาที่ต่างกันระหว่างปริญญาตรีกับปริญญาโท ต่างตระหนักในปัญหาและมีความต้องการการทำวิจัยในชั้นเรียนระดับมาก เช่นเดียวกัน นั่นคือ ระดับการศึกษาต่างกันมีปัญหาและความต้องการทำวิจัยในชั้นเรียนในทุกๆด้านไม่แตกต่างกัน

เยาวภา เจริญบุญ (2537 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในระดับมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างของการวิจัย ได้แก่ ครูผู้สอนวุฒิปริญญาโทที่เคยทำวิจัยในชั้นเรียนหลังจากจบการศึกษา จำนวน 52 คน และครูผู้สอนวุฒิปริญญาโท ที่ไม่เคยทำวิจัยหลังจากจบการศึกษาจำนวน 52 คน เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ พบว่า สภาพที่เอื้อต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนซึ่งได้แก่ภาระอื่นๆ นอกเหนือจากการสอน ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับการทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) และสาเหตุสำคัญที่ครูทำวิจัยในชั้นเรียน ได้แก่ (1) ความต้องการในการหาวิธีสอนที่จะทำให้นักเรียนสนใจ และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น (2) เพื่อแก้ปัญหาและช่วยเหลือนักเรียนในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเรียน (3) เพื่อทำผลงานอาจารย์ (4) การให้การสนับสนุนของผู้บริหารในการทำวิจัยในชั้นเรียน (5) เพื่อนครูให้ความร่วมมือร่วมทำวิจัยในชั้นเรียน

การศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญอันหนึ่ง ที่จะเสริมสร้างความรู้ ความสามารถแก่ประชาชนโดยทั่วไป และเชื่อได้ว่าการพัฒนาคนให้มีคุณภาพนั้นสามารถทำได้ด้วยการให้การศึกษา เพราะการศึกษานั้นคือ พื้นฐานของการพัฒนาด้านต่างๆ ของสังคมและของประเทศชาติอย่างได้ผล ช่วยให้ประเทศชาติมีการพัฒนา และช่วยเสริมสร้างความมั่นคงให้แก่ประเทศชาติด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งแผนและเป้าหมายของการพัฒนาประเทศชาติ ซึ่งมุ่งสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นนั้นจะสำเร็จลงได้ ย่อมขึ้นอยู่กับกระบวนการทางการศึกษาเป็นสำคัญ ดังนั้นจึงเห็นได้ว่า การศึกษามีอิทธิพลโดยตรงต่อคุณภาพชีวิตอย่างยิ่งและเป็นรากฐานการพัฒนาคุณภาพชีวิตของแต่ละคน (ภัทรธิดา ผลงาม. 2542 : 25) จะเห็นว่าระดับการศึกษาของครู อาจารย์ เป็นสิ่งที่มีความสำคัญ ซึ่งช่วยเพิ่มพูนความรู้ให้กับครูได้นำไปใช้พัฒนางานด้านการสอนให้เกิดประสิทธิผลต่อผู้เรียน

5.2 ประสบการณ์ในการสอน

นักวิชาการได้มีการกล่าวถึงประสบการณ์ในการสอนไว้แตกต่างกัน ดังนี้

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2539 : 67) ซึ่งกล่าวว่าเพราะประสบการณ์จากสิ่งที่พบเห็นที่ต่างกัน บางคนได้รับความกดดันจากประสบการณ์อย่างหนึ่งก็มีผลต่อการรับรู้ ความเชื่อของบุคคลนั้น และใช้เป็นเกณฑ์ตัดสินเรื่องต่าง ๆ และประสบการณ์ทำงานย่อมทำให้เกิด

ความชำนาญ ทำให้เกิดความผูกพันกับอาชีพและองค์กร ส่วน มาลี จุฑา (2542 : 57) ได้กล่าวว่า ประสบการณ์ทำให้เกิดการพัฒนาชีวิตการที่ครูผู้สอนมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานมาก หรือผ่านงานมากย่อมรู้จักวิธีการปฏิบัติงาน เทคนิค ระเบียบ ข้อปฏิบัติต่างๆ ได้ดีและสามารถ แก้ไขปัญหาได้ดีกว่าครูที่มีประสบการณ์น้อย และ บุญเรือง ศรีเหรียญ (2542 : 322) ได้ศึกษาความสำเร็จในการบริหารจัดการกระบวนการเรียนการสอนในโรงเรียนและตัวนักเรียน พบว่า ประสบการณ์การสอนของครูมีผลโดยตรงต่อผลผลิต ผลสัมฤทธิ์ของโรงเรียนทั้งในด้านปริมาณ และคุณภาพ โดยครูที่มีประสบการณ์การสอนมากกว่า 5 ปีใช้เวลาทุ่มเทในกระบวนการสอน มากกว่า ครูที่มีประสบการณ์การสอน 2 ปี อย่างมีนัยสำคัญ

แอสตัน (Ashton. 1984 : 26 – 32) กล่าวว่า ประสบการณ์ในการสอนยังจะเป็นการเพิ่มความมั่นใจในการสอนให้กับครูผู้สอน ดังนั้น ควรให้ครูผู้สอนได้มีประสบการณ์ในการสอน ผู้เรียนในลักษณะต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กอร์ (Goor. 1990 : 1956 – A) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบการรับรู้ความสามารถและความอดทนในงานของครูผู้สอน พบว่า ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนมาหลายปีจะรับรู้ความสามารถและมีความอดทนในงานสูงกว่าครูที่อยู่ในช่วงฝึกหัด หรือครูที่เพิ่งเริ่มทำการสอน และงานวิจัยของ เชสเตอร์ (Chester. 1991 : 1956 – A) ได้ศึกษาการเปลี่ยนแปลงการรับรู้ความสามารถของครูภายหลังจากเริ่มทำการสอนไปได้ 1 ปีผ่านไป ครูที่เพิ่งเริ่มประกอบวิชาชีพและครูฝึกหัดจะรับรู้ความสามารถของตนเองเพิ่มมากขึ้น

5.3 ประสบการณ์ในการทำวิจัย

การทำวิจัยเป็นกระบวนการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ได้ผลที่ถูกต้อง และมีความน่าเชื่อถือจึงได้มีนักวิชาการเสนอแนวคิดไว้หลากหลาย ซึ่ง วัลลภ กันทรพิทย์ (2537 : 6) ได้กล่าวว่า การวิจัยทางการศึกษาเป็นการแสวงหาความจริงด้วยวิธีวิทยาศาสตร์ โดยครูผู้สอนเป็นผู้จัดกิจกรรมเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ของผู้เรียน ดังนั้นประสบการณ์จึงจำเป็นมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งประสบการณ์การทำวิจัยในชั้นเรียน ส่วนงานวิจัยของบุบผา เป็ดทิพย์ (2543:78 – 80) ได้ศึกษาปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล พบว่า อาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการทำวิจัยและอาจารย์ที่ไม่มีประสบการณ์ในการทำวิจัยมีปัญหาในการทำวิจัยโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่อาจารย์มีความต้องการในการทำวิจัยโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นั้นย่อมแสดงให้เห็นว่าประสบการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียนอาจมีผลต่อความคิดเห็นในเรื่องความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ ตรุณี อาจปรุ (2543 : 65 – 67) ได้ศึกษาความต้องการเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนวิชาคณิตศาสตร์ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชัยภูมิ พบว่า ครูผู้สอนที่เคยมีประสบการณ์การทำวิจัยในชั้นเรียนไม่แตกต่างกัน และ วิไลวรรณ สมบูรณ์ (2543 : 52 – 54) ได้ศึกษาปัญหาและ

ความต้องการการทำวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดหนองบัวลำภู พบว่ากลุ่มผู้บริหารและครูผู้สอน ที่เคยมีประสบการณ์ในการทำวิจัยกับกลุ่มผู้บริหารและครูผู้สอน ที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการทำวิจัย คิดเป็นอัตราส่วน 1 : 4 ซึ่งทั้งสองกลุ่มต่างมีปัญหาและความต้องการการทำวิจัยในชั้นเรียนในระดับมากโดยรวมรายด้านไม่แตกต่างกัน

คณะกรรมการการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) (2536) ทำการศึกษา “สภาพการทำวิจัยของอาจารย์โรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) ช่วงปี พ.ศ. 2520 – 2535” พบว่า อาจารย์โรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์ (ฝ่ายประถม) ทำวิจัย ร้อยละ 53 และทำวิจัยโครงการเดียวร้อยละ 54 เคยทำ 2 โครงการร้อยละ 33 และที่เหลือทำ 3 – 4 โครงการ อาจารย์ที่ทำวิจัยส่วนใหญ่มีประสบการณ์การทำงานมานาน สัดส่วนของผู้ที่ทำวิจัยสูงสุด คือ ร้อยละ 76 มีประสบการณ์การทำงาน 10 – 14 ปี อาจารย์ที่มีประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 5 ปี ไม่มีการทำวิจัย ข้อค้นพบจากการวิจัยพบว่า งานวิจัยหลายโครงการ (ร้อยละ 43) ไม่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาสาระที่อาจารย์จะต้องใช้ในการสอนในปัจจุบัน

ประนอม เจริญชนม์ (2545 : บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์จำแนกปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรที่สามารถจำแนกกลุ่มครูที่เคยทำวิจัยและกลุ่มครูที่ไม่เคยทำวิจัยมี 4 ตัวแปร ได้แก่ ความสามารถทางการวิจัย การพัฒนาตนเองทางการวิจัย เจตคติต่อการวิจัย และความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงาน ซึ่งสมการจำแนกประเภทที่สามารถคาดคะเนการเป็นสมาชิกกลุ่มครูที่เคยทำวิจัยได้ถูกต้อง 81.7% กลุ่มครูที่ไม่เคยทำวิจัยได้ถูกต้อง 80% และทั้งสองกลุ่มได้ถูกต้อง 80.9% ตัวแปรที่สำคัญที่ให้น้ำหนักในการจำแนกความแตกต่างของกลุ่มครูที่เคยทำวิจัยและกลุ่มครูที่ไม่เคยทำวิจัย คือ ความสามารถทางการวิจัย และการพัฒนาตนเองทางการวิจัย เมื่อพิจารณาแนวโน้มวิจัย ได้แก่ การมีสภาพแวดล้อมทางวิชาการ การสนับสนุนจากผู้บริหาร ความร่วมมือจากเพื่อนร่วมงาน และภาวะที่มีความต้องใช้งานวิจัย

5.4 จำนวนคาบที่สอนต่อสัปดาห์

การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นงานที่ต้องทำควบคู่ไปพร้อมๆ กับการปฏิบัติงานสอนจึงทำให้ครูที่มีชั่วโมงการสอนต่อสัปดาห์มากมีปัญหาเรื่องเวลาทำการศึกษา ค้นคว้า ตำราเอกสารที่จะใช้ทำวิจัยมีไม่เพียงพอ โรงเรียนควรจัดชั่วโมงการสอนให้กับครูที่จะทำวิจัยในชั้นเรียนให้น้อยลง สุวิมล ว่องวานิช (2547 : 7 – 9) ได้กล่าวไว้ว่า ด้วยข้อจำกัดด้านเวลาอันเนื่องมาจากงานประจำวันของครู จึงไม่เปิดโอกาสให้ครูมีเวลาในการศึกษาเอกสารได้อย่างเต็มที่ ทำให้ครูไม่มีโอกาสควบคุมบทบาทการทำงานตามวิชาชีพของตนเองและที่ผ่านหลักสูตรก็ถูกกำหนดมาจากหน่วยงานระดับบนมาแล้ว ภาระงานของครูก็ถูกกำหนดโดยผู้อื่น ทำให้ครูไม่มีบทบาทในการ

พัฒนาวิชาชีพของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บังอร หิรัญอร (2544 : บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนต่อการวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนแกนนำระดับประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า การลดชั่วโมงการสอนของครูที่ทำวิจัยในชั้นเรียนให้น้อยลงมีความเห็นด้วยระดับน้อย เช่นเดียวกับงานวิจัยของ นลินี วารี (2544 : บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่อง ความต้องการการพัฒนาสมรรถภาพการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์ ผลการวิจัยพบว่า ด้านเวลาในการทำวิจัยในชั้นเรียน ครูผู้สอนต้องมีเวลาอย่างเพียงพอโดยต้องการลดชั่วโมงการสอนและภาระงานอื่นๆให้น้อยลง ต้องการเวลา 1 ภาคเรียนถึง 1 ปีการศึกษาต่อการทำวิจัย 1 เรื่อง และงานวิจัยของ ต้องจิตร์ โสมะภีร์ (2545 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง บทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 5 ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาเนื่องมาจากบุคลากร คือเนื่องมาจากครูมีภาระงานสอนมากไม่มีเวลาศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน

โดยสรุปจากการศึกษาแนวคิดของนักการศึกษาและผลการวิจัยดังกล่าวข้างต้น ทำให้เห็นว่า ตัวแปร ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน ประสบการณ์ในการทำวิจัย และจำนวนคาบที่สอนต่อสัปดาห์ ล้วนแต่มีความเกี่ยวข้องกับ ความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาของโรงเรียนสาธิตเป็นอย่างมาก

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

6.1 งานวิจัยในประเทศ

ผู้วิจัยได้ศึกษาความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ ดังนี้

วันทนา ชูช่วย (2533 : บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่อง การทำวิจัยในโรงเรียนของครูมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจในการทำวิจัยของครูมัธยมศึกษาที่ทำการวิจัย ได้แก่ การประสบปัญหาในการทำงานที่โรงเรียน การต้องการข้อมูลที่เชื่อถือได้เพื่อนำมาพัฒนางานที่ปฏิบัติ การได้รับแต่งตั้งมอบหมายหรือได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารให้ทำงานวิจัย การมีที่ปรึกษาในการวิจัย เวลาในการทำวิจัย และแหล่งค้นคว้าข้อมูล การมีบุคลากรในคณะวิจัยหรือผู้ช่วยวิจัยที่มีความรู้ด้านการวิจัย ผู้บริหารสนับสนุนติดตามผลงาน การรับความร่วมมือจากผู้ที่เกี่ยวข้อง ส่วนสาเหตุการไม่ทำวิจัยของครูมัธยมศึกษากลุ่มที่ไม่ทำวิจัย ได้แก่ การไม่มีเวลา ไม่มีความรู้และประสบการณ์ในการทำวิจัยและไม่เห็นคุณค่าและประโยชน์ของการทำวิจัย

สุรณี พิพัฒน์โรจนกุล (2537 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลผลิตภาพการวิจัยของผู้ผ่านโปรแกรมการฝึกอบรมการวิจัย จากกระทรวงศึกษาธิการ พบว่า ตัวแปร

ที่สัมพันธ์กับผลิิตภาพการวิจัยของผู้ผ่านโปรแกรมการฝึกอบรมวิจัย เมื่อแยกวิเคราะห์ตาม ปัจจัยภูมิหลังมี 5 ตัวแปร คือ (1) การมีประสบการณ์เคยทำวิจัยมาก่อน (2) เคยทำวิทยานิพนธ์ ในระดับปริญญาโทและระดับปริญญาเอก (3) การเข้าร่วมกิจกรรม “พบปะสังสรรค์ทางวิชาการ” (4) การเคยมีประสบการณ์เป็นที่ปรึกษาในการวิจัย และ (5) การอ่านวารสารเกี่ยวกับการวิจัย

ปัจจัยด้านแรงจูงใจภายนอก มี 9 ตัวแปร คือ (1) การได้รับเงินสนับสนุนจากหน่วยงาน ต้นสังกัด (2) การยอมใช้เงินทุนของตนเองในการทำวิจัย (3) ความรู้ด้านเทคนิควิธีวิจัย (4) การ ได้ความภูมิใจในอาชีพ (5) การได้รับการสนับสนุนเงินทุนจากองค์กรภาคเอกชนในประเทศ (6) เวลาสำหรับการทำวิจัย (7) แหล่งความรู้ (8) การได้ตำแหน่งทางวิชาการ (9) การได้รับ เงินทุนสนับสนุนจากหน่วยงานภาคเอกชนต่างประเทศ

ปัจจัยด้านแรงจูงใจภายใน มี 2 ตัวแปร คือ ทศนคติต่อการทำวิจัย และแรงจูงใจใฝ่ สัมฤทธิ์ในการทำวิจัยเมื่อรวมปัจจัยทั้งหมดทุกด้านเข้าสมการทำนาย ได้ตัวแปรที่สัมพันธ์กับ การผลิตภาพการทำวิจัย 10 ตัวแปร ตามลำดับ ดังนี้ คือ (1) การเคยมีประสบการณ์ในการทำ วิจัย (2) การได้รับเงินทุนสนับสนุนการวิจัยจากหน่วยงานต้นสังกัด (3) การยอมใช้เงินทุน ตนเองในการทำวิจัย (4) มีความคาดหวังได้ความภูมิใจในอาชีพจากการทำวิจัย (5) การเคยมี ประสบการณ์เป็นที่ปรึกษาการวิจัย (6) การมีทัศนคติทางบวกต่อการทำวิจัย (7) การเคยเป็น คณะกรรมการพิจารณาโครงการวิจัยหรือผลการวิจัย (8) การได้รับเงินทุนสนับสนุนการทำวิจัย จากหน่วยงานภาคเอกชนในประเทศ (9) แหล่งความรู้ในการทำวิจัย และ (10) เวลาสำหรับการ ทำวิจัย

ผู้ที่มีผลงานวิจัยเดี่ยว มีทัศนคติต่อการทำวิจัยในระดับปานกลาง การได้รับการ สนับสนุนจากผู้บริหารและบุคคลอื่นอยู่ในระดับปานกลาง มีความคาดหวังผลลัพธ์จากการวิจัย อย่างเดียวคือความภูมิใจในอาชีพ

ผู้ที่มีผลงานวิจัยเป็นคณะ มีทัศนคติต่อการทำวิจัยในระดับสูง การได้รับการสนับสนุน จากผู้บริหารและบุคคลอื่นอยู่ในระดับมาก มีการคาดหวังผลลัพธ์จากการทำวิจัยคือได้ความ ภูมิใจในอาชีพและการได้ตำแหน่งวิชาการ

สุริยา ทองสมัคร (2538 : บทคัดย่อ) ทำวิจัยเรื่องเหตุในการทำและไม่ทำวิจัยและสภาพ การทำวิจัยทางการศึกษาของครูมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เขต การศึกษา 3 ผลการวิจัยพบว่า

1. สาเหตุของการไม่ทำงานวิจัยของครูมัธยมศึกษา คือ ไม่มีเงินทุนสนับสนุนการทำวิจัย ไม่มีความรู้ในกระบวนการวิจัย ไม่มีแนวทางในการทำวิจัย ไม่มีเวลาในการทำวิจัย ไม่มีเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพียงพอ ไม่มีเครื่องมืออุปกรณ์หรือวัสดุสนับสนุนในการดำเนินการวิจัย และไม่มีที่ปรึกษาหรือผู้ช่วยเหลือในการดำเนินการวิจัย

2. สาเหตุของการทำงานวิจัยของครูมัธยมศึกษา คือ การทำวิจัยทำให้เกิดความภาคภูมิใจ ช่วยสร้างความเชื่อมั่นให้กับตนเอง มีความสนใจ ต้องการผลการวิจัยมาแก้ปัญหาการเรียนการสอนและใช้ในการวางแผนพัฒนาการปฏิบัติงานของโรงเรียน

3. สภาพการทำงานวิจัยของครูมัธยมศึกษาพบว่า งานวิจัยที่ครูทำส่วนใหญ่มีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับการศึกษาเพื่อพัฒนาบุคคลซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของงานฝ่ายวิชาการ ลักษณะการทำงานวิจัยเป็นเชิงสำรวจและทำวิจัยคนเดียว แหล่งของปัญหาการทำวิจัยได้จากประสบการณ์การเรียนการสอน มีเพื่อนครูที่โรงเรียนเป็นที่ปรึกษางานวิจัย ใช้ทุนส่วนตัว มีเครื่องคำนวณและกระดาษเป็นอุปกรณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล ไม่ทราบว่า มีผู้อื่นใช้ผลการวิจัยหรือไม่ และการเผยแพร่ผลการวิจัยจะพิมพ์เป็นรูปเล่มเฉพาะภายในโรงเรียน

เยาวภา เจริญบุญ (2538 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า คุณลักษณะส่วนตัวของครูผู้สอนที่ทำวิจัยพบว่า ส่วนใหญ่มีตำแหน่งอาจารย์ 2 ระดับ 6 มีประสบการณ์การสอนระหว่าง 15 – 19 ปี สำเร็จปริญญาโทมาแล้ว 8 – 12 ปี มีคาบการสอนระหว่างสัปดาห์ 13 – 17 คาบ/สัปดาห์ และส่วนใหญ่จะสำเร็จการศึกษาปริญญาโทมาแล้ว 4–7ปี และเมื่อทำการเปรียบเทียบคุณลักษณะส่วนตัวของครูทั้งสองกลุ่มพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กับการทำวิจัยในชั้นเรียน ผลการเปรียบเทียบสภาพที่เอื้อต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนทั้งสองกลุ่มพบว่าภาระอื่น ๆ นอกเหนือจากการสอนมีความสัมพันธ์กับการทำวิจัยในชั้นเรียน สาเหตุสำคัญที่ทำให้ครูผู้สอนทำวิจัยในชั้นเรียน คือ คุณลักษณะส่วนตัว ได้แก่ คาบการสอนน้อย และมีนิสัยที่เอื้อต่อการทำวิจัย คือ ใฝ่ค้นคว้า ต้องการพัฒนาการเรียนการสอนของตนอยู่เสมอ มีสภาพที่เอื้อต่อการทำวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารหรือนโยบายของโรงเรียนในการสนับสนุนการทำวิจัย มีเพื่อนร่วมงานทำวิจัย มีแหล่งค้นคว้า มีที่ปรึกษาหรือบุคคลที่มีความชำนาญในการทำวิจัย มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัยอย่างดี แต่จากการเปรียบเทียบความรู้ความสามารถในการทำวิจัยของครูทั้งสองกลุ่มพบว่าไม่แตกต่างกัน

ศุภโชค ปิยะสันต์ (2539 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัยของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ ในด้านปัจจัยเกี่ยวกับตัวครูผู้วิจัย ปัจจัยด้านโครงสร้างและระบบบริหาร ปัจจัยด้านองค์ประกอบพื้นฐานในการทำวิจัยและปัจจัยด้านบริบทของการทำวิจัย ผลจากการศึกษาพบว่าปัจจัยด้านตัวครูผู้วิจัย ได้แก่ การเป็นผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีความเป็นนักวิชาการ มีแรงจูงใจจากเกียรติยศ ชื่อเสียง และการเลื่อนขั้นเงินเดือน เห็นคุณค่าและประโยชน์ของการวิจัย มีความรู้ในระเบียบวิธีวิจัย มีความพร้อมทางสภาพความเป็นอยู่ งานที่ปฏิบัติ และเป็นผู้มีความพร้อมในด้านสุขภาพร่างกาย ปัจจัยด้านองค์ประกอบพื้นฐานในการทำวิจัย ได้แก่ เงินทุนในการทำวิจัย เวลา ที่ปรึกษาแหล่งค้นคว้าข้อมูลเอกสาร และคุณสมบัติตามระเบียบราชการ ปัจจัยด้านโครงสร้างและระบบบริหาร ได้แก่ การได้รับการส่งเสริมจากสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ สำนักงาน

การประถมศึกษาจังหวัด สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ และการส่งเสริมจากทางโรงเรียนอย่างเหมาะสม ปัจจัยด้านบริบทของการทำ

กนิษฐา เตมธนะศักดิ์ (2545 : บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่อง ตัวแปรบางประการที่สัมพันธ์กับความสามารถเชิงปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดเพชรบุรี ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรเจตคติมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสามารถเชิงปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียนของครูอยู่ในระดับกลาง และวุฒิการศึกษามีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสามารถเชิงปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียนของครูอยู่ในระดับต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ตัวแปรเจตคติ วุฒิการศึกษา และเพศ ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของความสามารถเชิงปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียนของครู ได้ร้อยละ 27.2

พรพิมาน วงษ์ปัตตา (2546 : บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่อง ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูระดับมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 9 ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงอย่างเดียวต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู คือ แรงจูงใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน ความรู้เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อม ได้แก่ นโยบายการศึกษาชาติในการทำวิจัยในชั้นเรียน เจตคติต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน บรรยากาศที่เอื้อต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน วัสดุอุปกรณ์ และแหล่งวิชาการในการทำวิจัยในชั้นเรียน ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางอ้อม คือ คุณสมบัตินักวิจัย และงบประมาณในการทำวิจัยในชั้นเรียน

6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

สมัลเยน (Smulyan. 1988 : 1) ได้ทำการวิจัยกระบวนการความร่วมมือในการทำวิจัยเชิงปฏิบัติการ โดยทำการศึกษากระบวนการร่วมมือกันของทีมวิจัย ซึ่งประกอบด้วยครู 5 คน และนักวิจัยจากมหาวิทยาลัย 2 คน โดยมีการพบปะกันทุก ๆ สัปดาห์ในช่วง 2 ปี ในปีแรกมีการสำรวจข้อมูลเบื้องต้นเพื่อกำหนดปัญหา ซึ่งจะต้องมีความร่วมมือกันในการตั้งวัตถุประสงค์ ในปี ที่ 2 พวกเขาตระหนักว่าวัตถุประสงค์ของการวิจัยไม่ใช่การเปลี่ยนแปลงโรงเรียน แต่เป็นการพัฒนาบุคลากรและพัฒนาโรงเรียน ผลที่ได้จากความร่วมมือในการทำวิจัยครั้งนี้ ตามความรู้สึกของครูพบว่า ถึงแม้ข้อค้นพบที่ได้จะเป็นเพียงส่วนเล็ก ๆ ที่มีผลต่อการปฏิบัติของครูทั้ง 5 พบว่า ในช่วง 2 ปี ที่ทำให้เขามีความรู้สึกที่ดีต่อตนเองและวิชาชีพ มีความเข้าใจในระเบียบวิธีวิจัย มีทักษะในการทำวิจัยมากขึ้น และพร้อมที่จะทำการวิจัยในโอกาสต่อไป

เกอร์เนย์ (Gurney. 1988 : Abstract) ได้ทำการวิจัยในชั้นเรียนแบบอิสระเพื่อพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพของบุคลากรภาพและการศึกษาทางสังคมเป็นการดำเนินการกับโรงเรียนมัธยมศึกษาในระดับ 11 – 18 ในท้องถิ่นชนบทซึ่งผู้วิจัย คือครูผู้สอนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตรระดับโรงเรียนในระดับที่เป็นนวัตกรรมและมีการนำวิธีการวิจัยปฏิบัติการใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงโปรแกรมการฝึกอบรมครูประจำการให้เป็นผู้วิจัยในระหว่างการพัฒนา

ฝึกอบรม พบว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรมต้องการที่จะทราบผลการปฏิบัติงานของตนเอง และนำไปสู่การวิเคราะห์การสอนของตนเองในการวิพากษ์วิจารณ์ ผู้เข้ารับการอบรมได้ประเมินการปฏิบัติงานของตนเอง และมีผลต่อความก้าวหน้าของนักเรียนและคุณภาพของชั้นเรียน และเกี่ยวกับข้อสรุปของความเข้าใจในกระบวนการซึ่งการปรับปรุงนั้นเป็นส่วนสนับสนุน

ชายนเดอร์ (Shyder. 1991 : 45 – 58) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่ส่งผลต่อความเป็นเลิศทางการวิจัยโดยมีวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ ประการแรก เพื่อศึกษากระบวนการส่งเสริมการทำวิจัยของมหาวิทยาลัย ประการที่สอง เพื่อศึกษาพัฒนาการของการจัดการของแผนกวิชาภายในมหาวิทยาลัย เก็บรวบรวมข้อมูลโดยวิธีการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ วิเคราะห์ข้อมูลทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ กลุ่มตัวอย่างเป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัยซึ่งมีจำนวน 37 แห่ง ผลการศึกษาพบว่า อาจารย์ในมหาวิทยาลัยที่ดำเนินการทำวิจัย ร้อยละ 67 เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย ภายในคณะของตนเอง กิจกรรมดังกล่าว ได้แก่ การเป็นผู้ช่วยเกี่ยวข้องกับการวิจัย ภายในคณะของตนเอง กิจกรรมดังกล่าว ได้แก่ การเป็นผู้ช่วยโครงการวิจัย การเข้าร่วมสัมมนาทางการวิจัยและยังได้พบอีกว่า งบประมาณในการสนับสนุนการทำวิจัยเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญต่อโครงการวิจัยในมหาวิทยาลัย

เคนเนท (Kenneth. 1992 : 4 – 6) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาครูนักวิจัยในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายของรัฐเพนซิลวาเนียตอนเหนือพบว่า มีบทสรุปเกี่ยวกับการวิจัยของครูทั้งหมด 6 ข้อใหญ่ ๆ แต่ข้อสรุปที่ 3 ถึง 6 สะท้อนถึงความคิดของผู้เข้าร่วมในประเด็นการวิจัยของครูถึงขั้นตอนการพัฒนาบุคลากร โดยข้อสรุปที่ 3 คือ การสนับสนุนและให้ความร่วมมือจากฝ่ายบริหารที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความพยายามทำวิจัยของครู ข้อสรุปที่ 4 คือการพิจารณาความคิดเห็นโดย ผู้เข้าร่วมว่าด้วยการวิจัยในประเด็นการวิจัยในฐานะที่เป็นเครื่องมือพัฒนาวิชาชีพที่ได้ผล ข้อสรุปที่ 5 อธิบายอุปสรรคที่เด่น ๆ 2 อย่าง ต่อกงานวิจัยของครู คือ เวลา และทัศนคติโดยข้อสรุปที่ 6 คือ การส่งเสริมงานวิจัยของครูในโรงเรียนของรัฐเพนซิลวาเนียเพื่อพัฒนาบุคลากรเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ อย่างไรก็ตามก็ต้องทำด้วยความสมัครใจ ทำเป็นระบบร่วมมือร่วมใจกับสิ่งที่ได้เพิ่มจากงานวิจัยนี้ คือ การอธิบายขั้นตอนการพัฒนาบุคลากร ซึ่งเป็นรูปแบบผสมผสานทฤษฎีและการปฏิบัติเพื่อให้เกิดความเข้าใจในปรากฏการณ์ของชั้นเรียน ทำให้ครูไม่เพียงแต่ได้เปรียบการสอนด้วยการสอบถาม ซึ่งใช้ห้องเรียนเป็นหลักเท่านั้น แต่ยังมีส่วนให้เกิดประโยชน์ต่อวงการวิจัยเพื่อการศึกษาที่ดีกว่า

ซาสา (Saha. 1995 : 1 – 7) ได้ทำการศึกษาเจตคติต่อความรู้ด้านการวิจัยและการกำหนดนโยบายการวิจัยทางการศึกษาของผู้บริหารโรงเรียน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาเจตคติต่อความรู้เกี่ยวกับการวิจัยทางการศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนในประเทศสหรัฐอเมริกา และออสเตรเลีย เก็บข้อมูลโดยวิธีการสัมภาษณ์แบบแนวลึก (Indept interviews) และใช้แบบสอบถาม ผลการวิจัยสรุปว่า ผู้บริหารมีเจตคติทางบวกต่อความรู้ด้านการวิจัย และเห็นว่าการรู้ด้านการวิจัยมีความสำคัญต่อการตัดสินใจในการวางนโยบายของหน่วยงาน ตัวแปรที่

เป็นตัวทำนายเจตคติต่อการวิจัยในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ความต้องการออกจากงาน เพศ จำนวนชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์ ความต้องการเปลี่ยนแปลง จำนวนบุคลากรที่จบการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา ระดับการศึกษาของผู้บริหาร ความต้องการในการช่วยเหลือครูผู้สอน ความต้องการในการพัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารตัวแปรที่ทำนายเจตคติต่อการทำวิจัยได้ดีที่สุด คือ ความต้องการการเปลี่ยนแปลง และความไม่ต้องการลาออกจากงาน

เกเวนโดลิน; และโคเวน (Gwnedolyn; & Cowen. 2000 : Abstract) ได้ร่วมกันดำเนินโครงการสนับสนุนให้ครูเป็นนักวิจัย เพื่อประเมินผลการเรียนรู้ด้วยการวิจัยในชั้นเรียน โดยได้ร่วมกับมหาวิทยาลัยโอไฮโอ สนับสนุนให้ครูในโรงเรียนของชุมชนเอลค์ฮาร์ด ในรัฐอินเดียนา ที่มีความหลากหลายในพื้นฐานการสอน ได้แบ่งเป็นกลุ่มเล็ก ๆ เพื่อทำวิจัยในชั้นเรียนร่วมกัน ซึ่งถือเป็นเรื่องใหม่ โดยเริ่มดำเนินการด้วยครูเพียง 5 คนเท่านั้น โครงการนี้ประสบความสำเร็จมากจนกระทั่งผู้บริหารของโรงเรียน ต้องขยายโอกาสไปให้กับครูอื่น ๆ บ้าง จึงได้ขอเงินทุนสนับสนุนจากรัฐมาขยายงาน ทำให้ในปีต่อมา มีครูถึง 67 คน ได้เข้าร่วมทำโครงการวิจัยในชั้นเรียนสำเร็จอีก 22 โครงการ ในปีที่สอง มีครูถึง 62 คน ได้เข้าร่วมโครงการ และทำวิจัยสำเร็จถึง 82 โครงการ และในช่วงปีที่สาม มีครูอีก 50 คน เข้าร่วมและดำเนินโครงการสำเร็จอีก 17 โครงการ ผลการเข้าร่วมโครงการของครู พบว่า ครูได้รับข้อมูลอันมีค่าต่อการจัดการเรียนการสอน และมีความรู้สึกมั่นคงในวิชาชีพ จึงทำให้เชื่อได้ว่า การวิจัยในชั้นเรียน จะเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการปฏิรูปโรงเรียน และการพัฒนาวิชาชีพ สนับสนุนนักเรียนให้มีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้สนับสนุนการเรียนการสอนที่ทำให้ได้รับผลตอบแทนสะท้อนกลับมาจากผู้เรียน เกิดการยอมรับในเนื้อหาที่เรียน รวมทั้งครูแต่ละคนเกิดความต้องการที่จะเรียนรู้เพิ่มเติม และรู้สึกว่าได้รับการส่งเสริมจากกลุ่มเกี่ยวกับอาชีพ

โดยสรุปจากการศึกษาผลการวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ ที่ได้ทำการศึกษากการทำวิจัยในชั้นเรียน ล้วนแต่มีแนวทางเดียวกัน คือ โรงเรียนต้องการให้มีการพัฒนาทางด้านความรู้กระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู อาจารย์ ซึ่งในปัจจุบันมีความจำเป็นจะต้องเพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจ ให้ครูสามารถทำวิจัยด้วยตนเอง ผู้บริหารต้องให้การสนับสนุนโดยเตรียมความพร้อมด้านสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการทำวิจัย จัดสรรเวลาให้เหมาะสมกับครูที่ทำวิจัย เพื่อให้สามารถนำผลการวิจัยมาใช้ปรับปรุง แก้ไขและพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ อาจารย์ที่สอนในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ปีการศึกษา 2549 จำนวน 165 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ อาจารย์ที่สอนในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ปีการศึกษา 2549 กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของเครซีและมอร์แกน (krejcie;& Morgan. 1970 : 608 – 609) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 118 คน จากนั้นทำการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้กลุ่มสาระการเรียนรู้เป็นชั้นในการสุ่มและเทียบสัดส่วน ได้กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ จำนวน 14 คน กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ จำนวน 15 คน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ 17 คน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จำนวน 13 คน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษาฯ จำนวน 12 คน กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปศึกษาฯ 15 คน กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี จำนวน 20 คน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา จำนวน 12 คน รวมทั้งสิ้น 118 คน จากนั้นสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ซึ่งได้แสดงตารางกลุ่มตัวอย่าง ดังตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามขนาดของกลุ่มสาระการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้	ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
คณิตศาสตร์	20	14
วิทยาศาสตร์	21	15
ภาษาต่างประเทศ	24	17
ภาษาไทย	18	13
สังคมศึกษาฯ	17	12
ศิลปศึกษาฯ	21	15
การงานอาชีพและเทคโนโลยี	27	20
สุขศึกษาและพลศึกษา	17	12
รวม	165	118

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน ประสบการณ์ในการทำวิจัยและจำนวนคาบที่สอนต่อสัปดาห์

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านเวลาในการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านบรรยากาศและสภาพแวดล้อม และด้านแหล่งข้อมูลในการค้นคว้า เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าและดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี ตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องซึ่งได้กำหนดไว้ในกรอบแนวความคิดเกี่ยวกับความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านเวลาในการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านบรรยากาศและสภาพแวดล้อม และด้านแหล่งข้อมูลในการค้นคว้า

ซึ่งผู้วิจัยได้นำเครื่องมือของ ปัญญา โรจนวิภาต (2546 : 119 -122) และ วราภรณ์ มณีบางกา (2546 : 113 – 116) มาพัฒนาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามากำหนดเป็นนิยามศัพท์ เพื่อสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมเนื้อหาและตัวแปรที่กำหนดไว้

3. สร้างคำถามในแต่ละตอนดังนี้

3.1 สร้างแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้แก่ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน ประสบการณ์ในการทำวิจัยและจำนวนคาบที่สอนต่อสัปดาห์ มีลักษณะเป็นข้อคำถามแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

3.2 สร้างแบบสอบถามความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น โดยมีเนื้อหาสาระครอบคลุมทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านเวลาในการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านบรรยากาศและสภาพแวดล้อม และด้านแหล่งข้อมูลในการค้นคว้า ลักษณะแบบสอบถามประกอบด้วยประโยคข้อคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

4. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อทำการตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้องพร้อมกับตรวจการใช้สำนวนภาษาในแบบสอบถาม

5. นำแบบสอบถามมาแก้ไข ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ เพื่อหาค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำแบบสอบถามไปคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) ของข้อคำถามแต่ละข้อ เพื่อเลือกข้อคำถามที่มีค่า (IOC) ตั้งแต่ 0.60 ขึ้นไป ซึ่งผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ประกอบด้วย

5.1 อาจารย์ ดร.มารศรี สุธานี อาจารย์ประจำภาควิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

5.2 รองศาสตราจารย์ ดร.ธำรงสิน เจียรตระกูล อาจารย์ประจำภาควิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยรามคำแหง

5.3 รองศาสตราจารย์ นรินทร์ บุญชู อาจารย์ประจำภาควิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยรามคำแหง

5.4 อาจารย์ ดร.สุวิมล อังควาณิช รองผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนาฝ่ายวิชาการและสารสนเทศ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

5.5 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กิตติศักดิ์ เชื้ออาษา อาจารย์ประจำภาควิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยรามคำแหง

6. นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขจนมีความสมบูรณ์แล้วนำไปทดลอง (Try out) ใช้กับอาจารย์ที่สอนในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.86

7. นำแบบสอบถามฉบับที่ได้แก้ไขจนมีความสมบูรณ์ไปใช้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ผู้วิจัยได้ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงรองคณบดีฝ่ายโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง เพื่อขอความร่วมมือและขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

2. ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยชี้แจงถึงวัตถุประสงค์และขอความอนุเคราะห์จากกลุ่มตัวอย่างในการตอบแบบสอบถาม จำนวน 118 ฉบับ พร้อมนัดวันที่จะมาขอรับแบบสอบถามคืน ได้รับแบบสอบถามคืนมา จำนวน 116 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 98.30

5. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การจัดกระทำข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดกระทำข้อมูล ดังนี้

1. แบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage)

2. แบบสอบถามตอนที่ 2 ตรวจให้คะแนนข้อมูลแบบสอบถาม ความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ให้คะแนนแต่ละข้อคำถามตามเกณฑ์ ดังนี้

ระดับความพร้อมมากที่สุด	ให้	5	คะแนน
ระดับความพร้อมมาก	ให้	4	คะแนน
ระดับความพร้อมปานกลาง	ให้	3	คะแนน
ระดับความพร้อมน้อย	ให้	2	คะแนน
ระดับความพร้อมน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้รับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม เพื่อนำไปวิเคราะห์ค่าทางสถิติด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows (The statistical package for the social sciences for Windows)

2. ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ 2 ระดับความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ในการทำวิจัย ด้านเวลาในการทำวิจัย ด้านบรรยากาศและสภาพแวดล้อม และด้านแหล่งข้อมูลในการค้นคว้า โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เป็นรายข้อ รายด้านและโดยรวม เสนอเป็นตารางประกอบความเรียง โดยใช้เกณฑ์การแปลผลคะแนนเฉลี่ยตามแนวคิดของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2538 : 9) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 - 5.00 หมายถึง มีความพร้อมอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50 - 4.49 หมายถึง มีความพร้อมอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50 - 3.49 หมายถึง มีความพร้อมอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50 - 2.49 หมายถึง มีความพร้อมอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.49 หมายถึง มีความพร้อมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบระดับความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ใน 3 ด้าน ตามตัวแปร ได้แก่ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำวิจัยและจำนวนคาบที่สอนต่อสัปดาห์ ใช้การทดสอบค่าที (t-test) ส่วนประสบการณ์ในการสอน ใช้การทดสอบค่าความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ เชฟเฟ (Scheffe's Method)

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. สถิติที่ใช้ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัค (Cronbach's Alpha Coefficient)

3. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

3.1 การทดสอบสมมติฐานข้อ 1,3,4, การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้การทดสอบค่าที ($t - test$)

3.2 การทดสอบสมมติฐานข้อ 2 โดยใช้สถิติวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ เชฟเฟ (Scheffe's Method)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยที่เกี่ยวกับความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอออกเป็นหมวดหมู่ เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้แทนความหมายดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาในที (t-distribution)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาในเอฟ (F-distribution)
n	แทน	จำนวนตัวอย่าง
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean Square)
p	แทน	ค่าความน่าจะเป็นที่ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบจะตกอยู่ในช่วงปฏิเสธสมมติฐานกลาง
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ อาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ปีการศึกษา 2549

ตอนที่ 2 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานจากคะแนนแบบสอบถามความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ในการทำวิจัย ด้านเวลาในการทำวิจัย ด้านบรรยากาศและสภาพแวดล้อมและด้านแหล่งข้อมูลในการค้นคว้า

ตอนที่ 3 วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย ความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ค่าสถิติพื้นฐาน (จำนวนและค่าร้อยละ) สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ อาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ปีการศึกษา 2549

จากการศึกษาความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยการสำรวจด้วยแบบสอบถามจำนวน 118 ชุด ผลการสำรวจปรากฏว่า ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาที่มีความสมบูรณ์สามารถใช้ในการวิจัยได้จำนวน 116 ชุด คิดเป็นร้อยละ 98.30 จึงนำมาวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาค่าร้อยละดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตาม ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน ประสบการณ์ในการทำวิจัย และจำนวนคาบที่สอนต่อสัปดาห์ ซึ่งได้แสดงเป็นจำนวนและร้อยละ ดังที่ได้แสดงไว้ในตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนและค่าร้อยละ สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

จำแนกตาม ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน ประสบการณ์ในการทำวิจัย และจำนวนคาบที่สอนต่อสัปดาห์ ดังนี้

สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ระดับการศึกษา		
ปริญญาตรี	36	31
สูงกว่าปริญญาตรี	80	69
รวม	116	100
2. ประสบการณ์ในการสอน		
น้อยกว่า 6 ปี	39	33.6
ตั้งแต่ 6 – 10 ปี	16	13.8
มากกว่า 10 ปี	61	52.6
รวม	116	100

ตาราง 2 (ต่อ)

สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
3. ประสบการณ์ในการทำวิจัย		
เคยทำวิจัย	78	67.2
ไม่เคยทำวิจัย	38	32.8
รวม	116	100
4. จำนวนคาบที่สอนต่อสัปดาห์		
น้อยกว่า 20 คาบต่อสัปดาห์	93	80.2
20 คาบต่อสัปดาห์ขึ้นไป	23	32.8
รวม	116	100

จากตาราง 2 แสดงว่า อาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า อาจารย์ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 69 ส่วนประสบการณ์ในการสอน พบว่า อาจารย์ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 10 ปี จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 52.6 และประสบการณ์ในการทำวิจัย พบว่า อาจารย์ส่วนใหญ่เคยทำวิจัย จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 67.2 และเมื่อพิจารณาจำนวนคาบที่สอนต่อสัปดาห์ พบว่า อาจารย์ส่วนใหญ่สอนน้อยกว่า 20 คาบต่อสัปดาห์ จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 80.2

ตอนที่ 2 ความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง

ตอนนี้เป็น การนำเสนอผลการศึกษาความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ซึ่งประกอบด้วย ด้านความรู้ในการทำวิจัย ด้านเวลาในการทำวิจัย ด้านบรรยากาศและสภาพแวดล้อม และด้านแหล่งข้อมูลในการค้นคว้า ดังต่อไปนี้

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยรวมและรายด้าน ดังนี้

ความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียน	ค่าสถิติ(n=116)		ระดับความพร้อม
	$\bar{X}$	S.D.	
1. ด้านความรู้ในการทำวิจัย	3.27	0.54	ปานกลาง
2. ด้านเวลาในการทำวิจัย	3.44	0.45	ปานกลาง
3. ด้านบรรยากาศและสภาพแวดล้อม	2.77	0.70	ปานกลาง
4. ด้านแหล่งข้อมูลในการค้นคว้า	2.42	0.80	น้อย
รวม	2.98	0.62	ปานกลาง

จากตาราง 3 แสดงว่า ระดับความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.98$, S.D. = 0.62) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านเวลาในการทำวิจัย ($\bar{X} = 3.44$, S.D. = 0.45) รองลงมาคือ ด้านความรู้ในการทำวิจัย ($\bar{X} = 3.27$, S.D. = 0.54) ด้านบรรยากาศและสภาพแวดล้อม ($\bar{X} = 2.77$, S.D. = 0.70) ยกเว้นด้านแหล่งข้อมูลในการค้นคว้า อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.42$, S.D. = 0.80)

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของ
อาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ด้านความรู้ในการทำวิจัย ดังนี้

ความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียน	ค่าสถิติ(n=116)		ระดับ ความพร้อม
	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านความรู้ในการทำวิจัย			
1. ท่านมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.18	0.76	ปานกลาง
2. ท่านอยากมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียนเพิ่มมากขึ้น	4.03	0.75	มาก
3. ท่านมีความรู้พอที่จะกำหนดปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนได้	3.47	0.74	ปานกลาง
4. ท่านมีความรู้เรื่องการวางแผนการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.15	0.74	ปานกลาง
5. ท่านมีความเข้าใจขั้นตอนของการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.14	0.77	ปานกลาง
6. การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นกระบวนการค้นคว้าหาความรู้ที่เชื่อถือได้	3.73	0.64	มาก
7. โรงเรียนได้จัดอบรมเพื่อให้ท่านมีความรู้เรื่องการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน	2.48	0.97	น้อย
8. ท่านมีความรู้เรื่องหลักการทำวิจัยในชั้นเรียนด้วยการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง	3.28	0.82	ปานกลาง
9. ท่านได้ศึกษาแนวคิดการทำวิจัยในชั้นเรียนจากตำราเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากผู้เคยทำวิจัย	3.26	0.88	ปานกลาง
10. ท่านมีความรู้เรื่องการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อทำวิจัยในชั้นเรียน	3.22	0.87	ปานกลาง
11. ท่านมีความรู้เรื่องเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทำงานวิจัยในชั้นเรียน	3.08	0.87	ปานกลาง
รวม	3.27	0.54	ปานกลาง

จากตาราง 4 แสดงว่า ระดับความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ด้านความรู้ในการทำวิจัย โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.27$, S.D. = 0.54) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

มี 2 ข้อ คือ ท่านอยากมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียนเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 0.75) รองลงมาคือ การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นกระบวนการค้นคว้าหาความรู้ที่เชื่อถือได้ ($\bar{X} = 3.73$, S.D. = 0.64) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางมี 8 ข้อ จัดอันดับข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงใน 3 ข้อแรกคือ ท่านมีความรู้พอที่จะกำหนดปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนได้ ($\bar{X} = 3.47$, S.D. = 0.74) รองลงมาคือ ท่านมีความรู้เรื่องหลักการทำวิจัยในชั้นเรียนด้วยการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ($\bar{X} = 3.28$, S.D. = 0.82) และท่านได้ศึกษาแนวคิดการทำวิจัยในชั้นเรียนจากตำราเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากผู้ที่เคยทำวิจัย ($\bar{X} = 3.26$, S.D. = 0.88) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย คือ โรงเรียนได้จัดอบรมเพื่อให้ท่านมีความรู้เรื่องการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน ($\bar{X} = 2.48$, S.D. = 0.97)

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียน
ของอาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ด้านเวลาในการทำวิจัย ดังนี้

ความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียน	ค่าสถิติ(n=116)		ระดับ ความพร้อม
	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านเวลาในการทำวิจัย			
1. ท่านมีเวลาเพียงพอที่จะทำงานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน	2.81	0.86	ปานกลาง
2. เมื่อท่านมีเวลาว่างจากการสอนมากขึ้นท่านพร้อมที่จะทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน	3.38	1.02	ปานกลาง
3. ท่านสามารถแบ่งเวลาว่างในวันหยุดเพื่อทำวิจัยในชั้นเรียน	2.74	0.93	ปานกลาง
4. ถ้าท่านมีเวลาได้ทำการศึกษาค้นคว้าตำราเอกสารที่เกี่ยวข้องท่านสามารถทำวิจัยในชั้นเรียนได้	3.53	0.80	มาก
5. ท่านคิดว่าการจัดชั่วโมงสอนให้กับท่านมากจึงทำให้ไม่มีเวลาทำงานวิจัยในชั้นเรียน	3.24	0.83	ปานกลาง
6. ถ้าโรงเรียนมอบหมายให้ท่านทำงานกิจกรรมลดน้อยลงเพื่อท่านจะได้มีเวลาทำงานวิจัยในชั้นเรียน	3.73	0.83	มาก
7. ท่านต้องการให้โรงเรียนจัดชั่วโมงสอนให้ท่านลดน้อยลงเพื่อมีเวลาทำงานวิจัยในชั้นเรียน	3.34	0.84	ปานกลาง
8. ท่านอยากให้โรงเรียนจัดวันว่างจากงานสอนให้ท่านอย่างน้อย 1 วันต่อสัปดาห์เพื่อทำงานวิจัยในชั้นเรียน	3.81	0.86	มาก
9. ท่านต้องการให้โรงเรียนจัดตารางสอนที่เอื้อให้กับท่านได้มีเวลาที่จะทำงานวิจัยในชั้นเรียน	3.94	0.79	มาก
10. โรงเรียนควรจัดสรรด้านเวลาให้กับผู้ที่กำลังทำงานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน	3.86	0.87	มาก
รวม	3.44	0.45	ปานกลาง

จากตาราง 5 แสดงว่า ระดับความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า ด้านเวลาในการทำวิจัย โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.44$, S.D. = 0.45) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากมี 5 ข้อ จัดอันดับข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงใน 3 ข้อแรก คือ ท่านต้องการให้โรงเรียนจัดตารางสอนที่เอื้อให้กับ

ท่านได้มีเวลาที่จะทำงานวิจัยในชั้นเรียน ($\bar{X} = 3.94$, S.D. = 0.79) รองลงมาคือ โรงเรียนควรจัดสรรด้านเวลาให้กับผู้ที่กำลังทำงานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน ($\bar{X} = 3.86$, S.D. = 0.87) และท่านอยากให้โรงเรียนจัดวันว่างจากงานสอนให้ท่านอย่างน้อย 1 วันต่อสัปดาห์เพื่อทำงานวิจัยในชั้นเรียน ($\bar{X} = 3.81$, S.D. = 0.86) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางมี 5 ข้อ จัดอันดับข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงใน 3 ข้อแรกคือ เมื่อท่านมีเวลารว่างจากการสอนมากขึ้นท่านพร้อมที่จะทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน ($\bar{X} = 3.38$, S.D. = 1.02) รองลงมาคือ ท่านต้องการให้โรงเรียนจัดชั่วโมงสอนให้ท่านลดน้อยลงเพื่อมีเวลาทำงานวิจัยในชั้นเรียน ($\bar{X} = 3.34$, S.D. = 0.84) และท่านคิดว่าการจัดชั่วโมงสอนให้กับท่านมากจึงทำให้ไม่มีเวลาทำงานวิจัยในชั้นเรียน ($\bar{X} = 3.24$, S.D. = 0.83)

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของ
อาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ด้านบรรยากาศและสภาพแวดล้อม ดังนี้

ความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียน	ค่าสถิติ(n=116)		ระดับ ความพร้อม
	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านบรรยากาศและสภาพแวดล้อม			
1. สภาพแวดล้อมของโรงเรียนช่วยเป็นแรงกระตุ้นให้ท่านทำงานวิจัยในชั้นเรียน	3.31	1.04	ปานกลาง
2. โรงเรียนมีสภาพแวดล้อมด้านการให้ความร่วมมือที่ดีระหว่างบุคลากรในการทำวิจัยในชั้นเรียน	2.99	0.97	ปานกลาง
3. โรงเรียนสร้างบรรยากาศการมีส่วนร่วมในการทำงานที่ช่วยเสริมแรงสนับสนุนให้ท่านทำงานวิจัยในชั้นเรียน	2.89	0.93	ปานกลาง
4. โรงเรียนจัดบรรยากาศในการทำงานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนที่เป็นกัลยาณมิตร	2.77	0.89	ปานกลาง
5. โรงเรียนส่งเสริมให้มีการทำผลงานทางวิชาการ ซึ่งเป็นแรงจูงใจให้ท่านทำงานวิจัยในชั้นเรียน	2.96	0.95	ปานกลาง
6. โรงเรียนสร้างบรรยากาศด้วยการให้ความร่วมมือแลกเปลี่ยนข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัยในชั้นเรียนระหว่างกัน	2.60	0.92	ปานกลาง
7. บุคลากรในโรงเรียนของท่านมีความสัมพันธ์ที่ดีและให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการทำงานวิจัยในชั้นเรียน	2.84	0.87	ปานกลาง
8. โรงเรียนจัดสถานที่ไว้ให้ท่านได้ใช้เฉพาะสำหรับทำการศึกษาค้นคว้าเพื่อทำงานวิจัยในชั้นเรียน	2.26	0.92	น้อย
9. โรงเรียนสร้างบรรยากาศในด้านการให้คำแนะนำปรึกษาและช่วยเหลือกันในการทำงานวิจัยในชั้นเรียน	2.34	0.88	น้อย
รวม	2.77	0.70	ปานกลาง

จากตาราง 6 แสดงว่า ระดับความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์โรงเรียน
สาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า ด้านบรรยากาศและสภาพแวดล้อม โดยรวมอยู่ในระดับ

ปานกลาง ($\bar{X} = 2.77$, S.D. = 0.70) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง มี 7 ข้อ จัดอันดับข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงใน 3 ข้อแรก คือ สภาพแวดล้อมของโรงเรียนช่วยเป็นแรงกระตุ้นให้ท่านทำงานวิจัยในชั้นเรียน ($\bar{X} = 3.31$, S.D. = 1.04) รองลงมาคือ โรงเรียนมีสภาพแวดล้อมด้านการให้ความร่วมมือที่ดีระหว่างบุคลากรในการทำวิจัยในชั้นเรียน ($\bar{X} = 2.99$, S.D. = 0.97) และโรงเรียนส่งเสริมให้มีการทำผลงานทางวิชาการซึ่งเป็นแรงจูงใจให้ท่านทำงานวิจัยในชั้นเรียน ($\bar{X} = 2.96$, S.D. = 0.95) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย มี 2 ข้อเรียงตามลำดับดังนี้ โรงเรียนสร้างบรรยากาศในด้านการให้คำแนะนำปรึกษาและช่วยเหลือกันในการทำงานวิจัยในชั้นเรียน ($\bar{X} = 2.34$, S.D. = 0.88) รองลงมาคือ โรงเรียนจัดสถานที่ไว้ให้ท่านได้ใช้เฉพาะสำหรับการศึกษาค้นคว้าเพื่อทำงานวิจัยในชั้นเรียน ($\bar{X} = 2.26$, S.D. = 0.92)

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของ
อาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ด้านแหล่งข้อมูลในการค้นคว้า ดังนี้

ความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียน	ค่าสถิติ(n=116)		ระดับ ความพร้อม
	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านแหล่งข้อมูลในการค้นคว้า			
1. โรงเรียนจัดหาแหล่งข้อมูลทางวิชาการให้ท่านได้ใช้ สำหรับการศึกษาค้นคว้า	2.51	0.94	ปานกลาง
2. ห้องสมุดได้จัดหาตำรา เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัยใน ชั้นเรียนไว้ให้ท่านได้ทำการศึกษาค้นคว้า	2.45	0.88	น้อย
3. โรงเรียนได้จัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ ได้แก่ หมึกปรี้นส์ กระดาษ ฯลฯ เพื่ออำนวยความสะดวกให้ท่านทำงาน วิจัยในชั้นเรียนได้สะดวก	2.62	1.18	ปานกลาง
4. โรงเรียนได้จัดทำระบบฐานข้อมูลเพื่อใช้สืบค้นในการ ทำงานวิจัยในชั้นเรียน	2.32	1.02	น้อย
5. โรงเรียนได้จัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์ไว้ให้ท่านใช้ทำงาน วิจัยในชั้นเรียนอย่างเพียงพอ	2.68	1.18	ปานกลาง
6. โรงเรียนมีโปรแกรมสำเร็จรูปไว้ให้ท่านได้ใช้วิเคราะห์ ข้อมูลทางสถิติ	2.39	1.07	น้อย
7. โรงเรียนได้จัดหาวารสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจาก แหล่งอื่น ๆ มาไว้ให้ท่านใช้สำหรับค้นคว้า	2.28	0.90	น้อย
8. ห้องสมุดโรงเรียนสามารถให้บริการค้นคว้าข้อมูลที่เกี่ยวข้อง กับการทำงานวิจัยในชั้นเรียน	2.31	0.92	น้อย
9. โรงเรียนได้ติดต่อขอใช้แหล่งข้อมูลจากทาง มหาวิทยาลัยเพื่อให้ท่านได้เข้าไปทำการศึกษาค้นคว้า	2.45	0.99	น้อย
10. โรงเรียนได้ติดต่อขอใช้แหล่งข้อมูลภายนอกที่มีความ พร้อมไว้ให้ท่านได้เข้าไปใช้สำหรับทำการค้นคว้า ทำงานวิจัยในชั้นเรียน	2.23	09.4	น้อย
รวม	2.42	0.80	น้อย

จากตาราง 7 แสดงว่า ระดับความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์โรงเรียน
สาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า ด้านแหล่งข้อมูลในการค้นคว้า โดยรวมอยู่ในระดับน้อย

($\bar{X} = 2.42$, S.D. = 0.80) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง มี 3 ข้อ ที่มีค่าเฉลี่ยสูงเรียงตามลำดับคือ โรงเรียนได้จัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์ไว้ให้ท่านใช้ ทำงานวิจัยในชั้นเรียนอย่างเพียงพอ ($\bar{X} = 2.68$, S.D. = 1.18) รองลงมาคือ โรงเรียนได้ จัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ ได้แก่ หมึกปรี้นส์ กระดาษ ฯลฯ เพื่ออำนวยความสะดวกให้ท่านทำงาน วิจัยในชั้นเรียนได้สะดวก ($\bar{X} = 2.62$, S.D. = 1.18) และโรงเรียนได้จัดหาแหล่งข้อมูลทาง วิชาการไว้ให้ท่านได้ใช้สำหรับการศึกษาค้นคว้า ($\bar{X} = 2.51$, S.D. = 0.94) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ ในระดับน้อย มี 7 ข้อ จัดอันดับข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงใน 3 ข้อแรกคือ ห้องสมุดได้จัดหาตำรา เอกสารที่เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนไว้ให้ท่านได้ทำการศึกษาค้นคว้า ($\bar{X} = 2.45$, S.D. = 0.88) โรงเรียนได้ติดต่อขอใช้แหล่งข้อมูลจากทางมหาวิทยาลัยเพื่อให้ท่านได้เข้าไป ทำการศึกษาค้นคว้า ($\bar{X} = 2.45$, S.D. = 0.99) และโรงเรียนมีโปรแกรมสำเร็จรูปไว้ให้ท่านได้ใช้ วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ($\bar{X} = 2.39$, S.D. = 1.07)

ตอนที่ 3 วิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง

ตอนนี้เป็นนำเสนอผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงโดยเปรียบเทียบตามระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน ประสบการณ์ในการทำวิจัยและจำนวนคาบที่สอนต่อสัปดาห์ ดังต่อไปนี้

ตาราง 8 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่าง ระดับความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตาม ระดับการศึกษา ดังนี้

ระดับความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียน	อาจารย์ที่มี ระดับการศึกษา ปริญญาตรี n = 36		อาจารย์ที่มีระดับ การศึกษาสูงกว่า ปริญญาตรี n = 80		t	p
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
ด้านความรู้ในการทำวิจัย	2.99	0.45	3.40	0.53	-4.18	0.00*
ด้านเวลาในการทำวิจัย	3.37	0.47	3.47	0.44	-1.05	0.30
ด้านบรรยากาศและสภาพแวดล้อม	2.82	0.76	2.75	0.68	0.50	0.62
ด้านแหล่งข้อมูลในการค้นคว้า	2.56	0.89	2.37	0.76	1.12	0.27
รวม	2.94	0.47	3.00	0.42	-0.64	0.53

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 8 แสดงว่า อาจารย์ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีกับอาจารย์ที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยรวมไม่แตกต่างกันและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความรู้ในการทำวิจัย อาจารย์มีความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านเวลาในการทำวิจัย ด้านบรรยากาศและสภาพแวดล้อมและด้านแหล่งข้อมูลในการค้นคว้า อาจารย์ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียน ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของ
อาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยรวมและรายด้าน จำแนกตาม
ประสบการณ์ในการสอน

ความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียน	ประสบการณ์ในการสอน					
	น้อยกว่า 6 ปี		ตั้งแต่ 6-10 ปี		มากกว่า 10 ปี	
	(n = 39)		(n = 16)		(n = 61)	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ด้านความรู้ในการทำวิจัย	3.06	0.50	3.40	0.54	3.40	0.52
ด้านเวลาในการทำวิจัย	3.43	0.43	3.64	0.42	3.40	0.46
ด้านบรรยากาศและสภาพแวดล้อม	2.64	0.61	2.98	0.83	2.80	0.71
ด้านแหล่งข้อมูลในการค้นคว้า	2.50	0.74	2.51	0.98	2.35	0.79
รวม	2.91	0.36	3.12	0.57	2.98	0.43

จากตาราง 9 แสดงว่า ความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์โรงเรียน
สาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน พบว่า

1. อาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอนน้อยกว่า 6 ปี มีความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.91$, S.D. = 0.36) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ดังนี้ ด้านเวลาในการทำวิจัยในชั้นเรียน ($\bar{X} = 3.43$, S.D. = 0.43) ด้านความรู้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน ($\bar{X} = 3.06$, S.D. = 0.50) ด้านบรรยากาศและสภาพแวดล้อม ($\bar{X} = 2.64$, S.D. = 0.61) และด้านแหล่งข้อมูลในการค้นคว้า ($\bar{X} = 2.50$, S.D. = 0.74)

2. อาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอน ตั้งแต่ 6-10 ปี มีความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.12$, S.D. = 0.57) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ดังนี้ ด้านเวลาในการทำวิจัยในชั้นเรียน ($\bar{X} = 3.64$, S.D. = 0.42) ด้านความรู้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน ($\bar{X} = 3.40$, S.D. = 0.54) ด้านบรรยากาศและสภาพแวดล้อม ($\bar{X} = 2.98$, S.D. = 0.83) และด้านแหล่งข้อมูลในการค้นคว้า ($\bar{X} = 2.51$, S.D. = 0.98)

3. อาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 10 ปี มีความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.98$, S.D. = 0.43) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ดังนี้ ด้านความรู้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน ($\bar{X} = 3.40$, S.D. = 0.52) ด้านเวลาในการทำวิจัยในชั้นเรียน ($\bar{X} = 3.40$, S.D. = 0.46) และด้านบรรยากาศและสภาพแวดล้อม ($\bar{X} = 2.80$, S.D. = 0.71) ยกเว้นด้านแหล่งข้อมูลในการค้นคว้าอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.35$, S.D. = 0.79)

ตาราง 10 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่าง ระดับความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของ
อาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตาม ประสบการณ์ในการสอน ดังนี้

ระดับความพร้อมในการทำวิจัยใน ชั้นเรียน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ด้านความรู้ในการทำวิจัย	ระหว่างกลุ่ม	2	2.79	1.40	5.17	0.01*
	ภายในกลุ่ม	113	30.49	0.27		
	รวม	115	33.28			
ด้านเวลาในการทำวิจัย	ระหว่างกลุ่ม	2	0.78	0.39	1.96	0.15
	ภายในกลุ่ม	113	22.46	0.20		
	รวม	115	23.24			
ด้านบรรยากาศและสภาพ แวดล้อม	ระหว่างกลุ่ม	2	1.42	0.71	1.45	0.24
	ภายในกลุ่ม	113	55.14	0.49		
	รวม	115	56.55			
ด้านแหล่งข้อมูลในการค้นคว้า	ระหว่างกลุ่ม	2	0.63	0.32	0.49	0.61
	ภายในกลุ่ม	113	73.10	0.65		
	รวม	115	73.73			
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	2	0.54	0.27	1.44	0.24
	ภายในกลุ่ม	113	21.04	0.19		
	รวม	115	21.57			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 10 แสดงว่า อาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกันมีความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความรู้ในการทำวิจัย อาจารย์มีความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 11 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่าง ระดับความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของ
อาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง เป็นรายคู่ ตามวิธีของ เชฟเฟ
(Scheffe's Method) จำแนกตาม ประสบการณ์ในการสอน ดังนี้

ประสบการณ์ในการสอน	$\bar{x}$	น้อยกว่า 6 ปี	ตั้งแต่ 6-10 ปี	มากกว่า 10 ปี
น้อยกว่า 6 ปี	3.06	*		
ตั้งแต่ 6-10 ปี	3.40		-	
มากกว่า 10 ปี	3.40			*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 11 แสดงว่า อาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอนน้อยกว่า 6 ปี กับอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 10 ปี มีความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอนน้อยกว่า 6 ปี มีความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนน้อยกว่าอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 10 ปี นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตาราง 12 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่าง ระดับความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของ
อาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตาม ประสบการณ์ในการทำวิจัย
ดังนี้

ระดับความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียน	อาจารย์ที่เคย ทำวิจัย		อาจารย์ที่ไม่ เคยทำวิจัย		t	p
	n = 78		n = 38			
	$\overline{X}$	S.D.	$\overline{X}$	S.D.		
ด้านความรู้ในการทำวิจัย	3.42	0.53	2.97	0.41	4.99	0.00*
ด้านเวลาในการทำวิจัย	3.48	0.43	3.36	0.48	1.30	0.20
ด้านบรรยากาศและสภาพแวดล้อม	2.70	0.68	2.93	0.73	-1.63	0.10
ด้านแหล่งข้อมูลในการค้นคว้า	2.34	0.76	2.60	0.87	-1.58	0.12
รวม	2.98	0.42	2.96	0.46	0.21	0.83

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 12 แสดงว่า อาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการทำวิจัยต่างกันมีความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความรู้ในการทำวิจัย อาจารย์มีความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านเวลาในการทำวิจัย ด้านบรรยากาศและสภาพแวดล้อมและด้านแหล่งข้อมูลในการค้นคว้า พบว่า อาจารย์มีความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียน ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 13 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่าง ระดับความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของ
อาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตาม จำนวนคาบที่สอนต่อ
สัปดาห์ ดังนี้

ระดับความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียน	อาจารย์ที่สอน น้อยกว่า 20 คาบต่อสัปดาห์ n = 93		อาจารย์ที่สอน 20 คาบต่อ สัปดาห์ขึ้นไป n = 23		t	p
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
ด้านความรู้ในการทำวิจัย	3.28	0.53	3.23	0.60	0.37	0.71
ด้านเวลาในการทำวิจัย	3.42	0.42	3.51	0.57	-0.74	0.47
ด้านบรรยากาศและสภาพแวดล้อม	2.79	0.66	2.72	0.86	-0.35	0.73
ด้านแหล่งข้อมูลในการค้นคว้า	2.43	0.78	2.41	0.90	0.07	0.95
รวม	2.98	0.40	2.97	0.57	0.08	0.94

จากตาราง 13 แสดงว่า อาจารย์ที่มีจำนวนคาบที่สอนต่อสัปดาห์ ต่างกัน มีความพร้อม
ในการทำวิจัยในชั้นเรียน ทั้งโดยรวมและรายด้านทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง มีขั้นตอนในการศึกษาค้นคว้าตามลำดับดังต่อไปนี้

1. วัตถุประสงค์ของการวิจัย
2. สมมติฐานการวิจัย
3. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
5. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล
6. สรุปผลการศึกษาค้นคว้า
7. อภิปรายผล

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ในการวิจัยดังนี้

1. เพื่อศึกษาความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านเวลาในการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านบรรยากาศและสภาพแวดล้อมและด้านแหล่งข้อมูลในการค้นคว้า
2. เพื่อเปรียบเทียบความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตาม ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน ประสบการณ์ในการทำวิจัย และจำนวนคาบที่สอนต่อสัปดาห์

สมมติฐานการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานการวิจัยดังนี้

1. อาจารย์ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนแตกต่างกัน
2. อาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน มีความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนแตกต่างกัน
3. อาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการทำวิจัยต่างกัน มีความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนแตกต่างกัน
4. อาจารย์ที่มีจำนวนคาบที่สอนต่อสัปดาห์ต่างกัน มีความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียน แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยดังนี้

1. ประชากร ได้แก่ อาจารย์ที่สอนในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ปีการศึกษา 2549 จำนวน 165 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ อาจารย์ที่สอนในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ปีการศึกษา 2549 กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของเครซีและมอร์แกน (Krejcie; & Morgan. 1970: 608-609) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 118 คน จากนั้นสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) และสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน ประสบการณ์ในการทำวิจัยและจำนวนคาบที่สอนต่อสัปดาห์เป็นแบบตรวจรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ในการทำวิจัย ด้านเวลาในการทำวิจัย ด้านบรรยากาศและสภาพแวดล้อมและด้านแหล่งข้อมูลในการค้นคว้า เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด จำนวน 40 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.86

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 118 คน ด้วยตนเอง โดยได้รับแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์กลับคืนมา จำนวน 116 ชุด คิดเป็นร้อยละ 98.30

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows ดังนี้

1. แบบสอบถาม ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามโดยการหาค่าร้อยละ (Percentage)
2. แบบสอบถามความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านเวลาในการทำวิจัยใน

ชั้นเรียน ด้านบรรยากาศและสภาพแวดล้อมและด้านแหล่งข้อมูลในการค้นคว้าโดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เป็นรายข้อรายด้านและโดยรวมทุกด้าน

3. เปรียบเทียบระดับความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามระดับการศึกษา ประสิทธิภาพในการทำวิจัยและจำนวนคาบที่สอนต่อสัปดาห์ โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) ส่วนประสิทธิภาพในการสอน ใช้การทดสอบค่าแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way ANOVA) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method)

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านเวลาในการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านบรรยากาศและสภาพแวดล้อมและด้านแหล่งข้อมูลในการค้นคว้า สรุปผลได้ดังนี้

1. ความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตาม ระดับการศึกษา พบว่า อาจารย์ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี รองลงมา คือ ระดับการศึกษาปริญญาตรี ส่วนประสิทธิภาพในการสอน พบว่า อาจารย์ส่วนใหญ่มีประสิทธิภาพในการสอนมากกว่า 10 ปี รองลงมา คือ อาจารย์ที่มีประสิทธิภาพในการสอนน้อยกว่า 6 ปีและอาจารย์ที่มีประสิทธิภาพในการสอนตั้งแต่ 6 – 10 ปี สำหรับประสิทธิภาพในการทำวิจัย พบว่า อาจารย์ส่วนใหญ่เคยมีประสบการณ์ในการทำวิจัยและจำนวนคาบที่สอนต่อสัปดาห์ พบว่า อาจารย์ส่วนใหญ่มีจำนวนคาบที่สอนต่อสัปดาห์น้อยกว่า 20 คาบ

2. ระดับความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านเวลาในการทำวิจัยในชั้นเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าทุกด้าน รองลงมา คือ ด้านความรู้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน และด้านบรรยากาศและสภาพแวดล้อม ส่วนด้านแหล่งข้อมูลในการค้นคว้า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ดังต่อไปนี้

2.1 ระดับความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ด้านความรู้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ท่านอยากมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียนเพิ่มมากขึ้น รองลงมา คือ การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นกระบวนการค้นคว้าหาความรู้ที่เชื่อถือได้ และท่านมีความรู้พอที่จะกำหนดปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียนได้

2.2 ระดับความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ด้านเวลาในการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ท่านต้องการให้โรงเรียนจัดตารางสอนที่เอื้อให้กับท่านได้มีเวลาที่จะทำงานวิจัยในชั้นเรียน รองลงมา คือ โรงเรียนควรจัดสรรด้านเวลาให้กับผู้ที่กำลังทำงานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน และท่านอยากให้โรงเรียนจัดวันว่างจากงานสอนให้ท่านอย่างน้อย 1 วันต่อสัปดาห์เพื่อทำงานวิจัยในชั้นเรียน

2.3 ระดับความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ด้านบรรยากาศและสภาพแวดล้อม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ สภาพแวดล้อมสภาพแวดล้อมของโรงเรียนช่วยเป็นแรงกระตุ้นให้ท่านทำงานวิจัยในชั้นเรียน รองลงมา คือ โรงเรียนมีสภาพแวดล้อมด้านการให้ความร่วมมือที่ดีระหว่างบุคลากรในการทำวิจัยในชั้นเรียน และโรงเรียนส่งเสริมให้มีการทำผลงานทางวิชาการซึ่งเป็นแรงจูงใจให้ท่านทำงานวิจัยในชั้นเรียน

2.4 ระดับความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ด้านแหล่งข้อมูลในการค้นคว้า โดยรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ โรงเรียนได้จัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์ไว้ให้ท่านใช้ทำงานวิจัยในชั้นเรียนอย่างเพียงพอ รองลงมา คือ โรงเรียนได้จัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ได้แก่หมึกปริ้นท์ กระดาษ ฯลฯ เพื่ออำนวยความสะดวกให้ท่านทำงานวิจัยในชั้นเรียนได้สะดวก และโรงเรียนได้จัดหาแหล่งข้อมูลทางวิชาการไว้ให้ท่านได้ใช้สำหรับทำการศึกษาค้นคว้า

3. เปรียบเทียบระดับความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตาม ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน ประสบการณ์ในการทำวิจัย และจำนวนคาบที่สอนต่อสัปดาห์ ดังต่อไปนี้

3.1 อาจารย์ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความรู้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน อาจารย์มีความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 อาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอน ต่างกัน มีความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยรวมไม่แตกต่างกันและเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอน น้อยกว่า 6 ปี กับอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอน มากกว่า 10 ปี มีความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอน ตั้งแต่ 6-10 ปี กับอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอน มากกว่า 10 ปี มีความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียน ไม่แตกต่างกัน

3.3 อาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการทำวิจัยต่างกัน มีความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความรู้ในการทำวิจัย อาจารย์มีความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.4 อาจารย์ที่มีจำนวนคาบที่สอนต่อสัปดาห์ต่างกัน มีความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

จากการศึกษาความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงสามารถอภิปรายตามประเด็นที่สำคัญ ดังต่อไปนี้

1. ความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยรวมอยู่ระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะเพิ่งมีประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้กำหนดให้ครูอาจารย์ที่ทำหน้าที่ปฏิบัติการสอนจะต้องทำวิจัยในชั้นเรียนควบคู่กันไปกับการปฏิบัติงานประจำวัน แต่เนื่องจากโรงเรียนยังขาดความพร้อมในด้านการสนับสนุนและส่งเสริมให้อาจารย์มีความรู้ความเข้าใจถึงขั้นตอนการทำวิจัยในชั้นเรียน จึงส่งผลให้การทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนยังขาดประสิทธิภาพ ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ เพียงใจ พรหมทัศน์นันทน์ (2541: 95) ที่ได้ศึกษาบทบาทของผู้บริหารโรงเรียนสาธิตที่มีต่อการส่งเสริมการทำวิจัยในโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย พบว่า การส่งเสริมการทำวิจัยในโรงเรียนสาธิตของผู้บริหารโรงเรียนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาในประเด็นแรกพบว่า อาจารย์โรงเรียนสาธิตส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จึงน่าจะมีความรู้เรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียนดี ทำให้คาดหวังต่อการส่งเสริมการทำวิจัยในโรงเรียนที่มองเห็นภาพได้อย่างชัดเจน ส่วนประเด็นที่สองถ้ามองกลับกันพบว่า ผู้บริหารโรงเรียนสาธิตยังไม่ได้ให้การส่งเสริมและสนับสนุนการทำวิจัยในโรงเรียนเท่าที่ควร จึงทำให้บทบาทการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารอยู่ในระดับปานกลาง

1.1 ด้านความรู้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน พบว่า อาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงมีความพร้อมอยู่ในระดับปานกลาง แสดงว่า อาจารย์ส่วนใหญ่ยังมีความต้องการศึกษาค้นคว้าความรู้เกี่ยวกับเรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียนเพิ่ม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอาจารย์ที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีแต่ไม่ได้รับการฝึกอบรมการปฏิบัติการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นเวลานาน ทำให้ไม่มีความพร้อมที่จะทำงานวิจัยในชั้นเรียน ดังนั้นโรงเรียนควรจัดการอบรม สัมมนา ประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อเป็นการเพิ่มพูนความรู้การทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนให้แก่บุคลากรและยังช่วยเพิ่มศักยภาพในการทำวิจัยให้กับอาจารย์มีความรู้ความเข้าใจกระบวนการทำวิจัยที่จะสามารถนำความรู้ไปสู่การปฏิบัติการทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้ไปใช้ในการแก้ปัญหาและ

พัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตามการนำความรู้ หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่ได้จากการศึกษาเล่าเรียนมาไปปฏิบัติจริงบางครั้งก็เกิดปัญหากับผู้ที่เริ่มทำงานวิจัยทั้งนี้เนื่องจากการเรียนกับการลงมือปฏิบัติจริง มีความแตกต่างกันอย่างมาก ซึ่งครูอาจารย์จะต้องใช้ความรู้ที่ตนเองมีอยู่ไปปฏิบัติการทำวิจัยในชั้นเรียนตามสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นจริงให้ประสบผลสำเร็จให้ได้ ทำให้อาจารย์มีความพร้อมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประเทือง พลเสนา (2545: 49) ที่ได้ศึกษาปัญหาและความต้องการการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูแกนนำในโรงเรียน สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดมหาสารคาม พบว่า ปัญหาและการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูแกนนำในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดมหาสารคาม ด้านความรู้อยู่ในระดับปานกลาง

1.2 ด้านเวลาในการทำวิจัยในชั้นเรียน พบว่า อาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง มีความพร้อมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย เพราะพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 24(5) และมาตรา 30 ได้กำหนดให้ครูอาจารย์ที่ปฏิบัติการสอนต้องทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน ดังนั้น การวิจัยจึงเป็นส่วนหนึ่งของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูโดยใช้กระบวนการวิจัยเป็นแนวทางในการพัฒนาการปฏิบัติงานของครูอย่างมีประสิทธิภาพ จึงทำให้ครูไม่มีเวลาเพียงพอที่จะทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อเพิ่มคุณภาพการเรียนการสอนซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นลินี วารี (2544: บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาความต้องการการพัฒนาสมรรถภาพการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า ด้านเวลาในการทำวิจัยในชั้นเรียน ครูผู้สอนต้องการมีเวลาในการทำวิจัยอย่างเพียงพอโดยต้องการลดชั่วโมงการสอนและภาระงานอื่น ๆ ให้น้อยลง จึงมีความต้องการด้านเวลาในการทำวิจัยอยู่ในระดับปานกลาง

1.3 ด้านบรรยากาศและสภาพแวดล้อม พบว่า อาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง มีความพร้อมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้เนื่องจากบรรยากาศเป็นการรับรู้หรือความรู้สึกต่อสิ่งที่มองเห็นได้ซึ่งขึ้นอยู่กับความต้องการของบุคคล การรับรู้เหล่านี้มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมและทัศนคติของผู้ปฏิบัติงาน โดยบรรยากาศและสภาพแวดล้อมจะเป็นแรงผลักดันที่สำคัญที่มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานของบุคคล ดังนั้นผู้บริหารต้องสร้างบรรยากาศและสภาพแวดล้อมทางการวิจัยเพื่อกระตุ้นให้ครูอาจารย์เกิดแรงบันดาลใจและเห็นความสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียน การทำงานวิจัยจะต้องสร้างบรรยากาศแบบประชาธิปไตย มีการแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดและประสบการณ์ซึ่งกันและกัน ตลอดจนมีความร่วมมือในการทำงานวิจัยร่วมกัน ซึ่งนโยบายการวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2542:8) ที่ได้กำหนดให้ผู้บริหารสถานศึกษาสร้างบรรยากาศทางการวิจัยเพื่อกระตุ้นบุคลากรให้มีความสนใจและเห็นความสำคัญของการวิจัย และ ไสว พักขาว (2542:243) ได้กล่าวถึงบรรยากาศและสภาพแวดล้อมในการทำงานจะต้องเป็นบรรยากาศแบบ

ประชาธิปไตยทุกคนเคารพในสิทธิเสรีภาพซึ่งกันและกัน บรรยากาศควรเป็นแบบความร่วมมือมีการแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดและประสบการณ์มากกว่าการแข่งขันกัน บรรยากาศต้องไม่เคร่งเครียดมีความสุขกับงานที่ทำ ซึ่งโรงเรียนยังไม่มีห้องที่ใช้สำหรับทำงานวิจัยในชั้นเรียนไว้ให้กับอาจารย์โดยเฉพาะ จึงขาดบรรยากาศที่ดีในการทำวิจัยในชั้นเรียน ทำให้ความพร้อมด้านบรรยากาศและสภาพแวดล้อมอยู่ในระดับปานกลาง

1.4 ด้านแหล่งข้อมูลในการค้นคว้า พบว่า อาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง มีความพร้อมอยู่ในระดับน้อย ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้ อาจเนื่องจากห้องสมุดของโรงเรียนซึ่งเป็นแหล่งที่ให้บริการในการศึกษาค้นคว้ากับอาจารย์และเพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้กับผู้ที่ทำงานวิจัยในชั้นเรียน ยังขาดแคลนตำรา วารสารวิชาการ เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยที่ไม่สามารถหา ค้นคว้าได้จากห้องสมุดของโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศุภโชค ปิยะสันต์ (2539:บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัยของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ปัจจัยด้านองค์ประกอบพื้นฐานในการทำวิจัย ได้แก่ เงินทุนในการทำวิจัย เวลาในการทำวิจัย แหล่งค้นคว้าข้อมูลเอกสาร ซึ่งผู้ที่ทำวิจัยต้องเสียเวลาไปหาแหล่งค้นคว้าจากที่อื่น จึงนับว่าเป็นปัญหาที่สำคัญมาก ทำให้ความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์อยู่ในระดับน้อย

2. การเปรียบเทียบความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตาม ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการสอน ประสบการณ์ในการทำวิจัยและจำนวนคาบที่สอนต่อสัปดาห์ ดังนี้

2.1 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียน จำแนกตาม ระดับการศึกษา พบว่า ด้านความรู้ในการทำวิจัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้ เนื่องจากอาจารย์ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรียังไม่มีความรู้ความเข้าใจเรื่องการทำวิจัยจึงทำให้อาจารย์ขาดความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนมากกว่าอาจารย์ที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ซึ่งเคยมีทั้งความรู้และประสบการณ์จากการศึกษาเล่าเรียนมาและยังเคยทำวิจัยมาด้วย แต่ถึงอย่างไรก็ตามอาจารย์ที่มีระดับการศึกษาต่างกัันก็ยังคงการมีความรู้ในการทำวิจัยเพิ่มมากขึ้น ทำให้มีความแตกต่างกันในด้านความรู้ในการทำวิจัย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุปผา เป็ดทิพย์ (2543: 86) ที่ได้ศึกษาปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่า อาจารย์ที่มีระดับปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก มีปัญหาในการทำวิจัยด้านความรู้แตกต่างกัน

2.2 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียน จำแนกตามประสบการณ์ในการสอน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้เนื่องจากประสบการณ์ทำให้เกิดการพัฒนาคุณภาพชีวิตการทำงานให้ดีขึ้น อาจารย์ที่ปฏิบัติการสอนมานานมีประสบการณ์ในการทำงานมากย่อมรู้จักระเบียบ วิธีการปฏิบัติ

และข้อปฏิบัติได้ดีและสามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้ดีกว่าอาจารย์ที่มีประสบการณ์น้อย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เพ็ญใจ พรหมทัศน์ (2541: 98) ที่ได้ศึกษาบทบาทของผู้บริหารโรงเรียนสาธิตที่มีต่อการส่งเสริมการวิจัยในโรงเรียนสาธิตสังกัดกระทรวงมหาวิทยาลัย พบว่าอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 5 ปี, 5-10 ปี และ 10 ปีขึ้นไป มีทัศนะต่อบทบาทของผู้บริหารโรงเรียนที่มีต่อการส่งเสริมการทำวิจัยในโรงเรียนสาธิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนจำแนกตามประสบการณ์ในการทำวิจัย พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้ เนื่องจากการวิจัยทางการศึกษาเป็นการแสวงหาความจริงด้วยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งครูอาจารย์ผู้ปฏิบัติงานสอนเป็นผู้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้กับผู้เรียน ดังนั้น ประสบการณ์ในการทำวิจัยจึงมีความจำเป็นและสำคัญอย่างยิ่ง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุปผา เป็ดทิพย์ (2543: 65-67) ที่ได้ศึกษาปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่า อาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการทำวิจัยและอาจารย์ที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการทำวิจัย มีปัญหาในการทำวิจัยโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.4 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียน จำแนกตาม จำนวนคาบที่สอนต่อสัปดาห์ พบว่า ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากอาจารย์ส่วนใหญ่มีจำนวนคาบที่สอนน้อยกว่า 20 คาบต่อสัปดาห์ จึงทำให้มีเวลาพอที่จะสามารถทำวิจัยในชั้นเรียนได้ ส่วนอาจารย์ที่มีจำนวนคาบที่สอนมากกว่า 20 คาบต่อสัปดาห์ซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนน้อยและมีความคิดว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นกระบวนการสืบค้นที่เป็นระบบและเชื่อถือได้ ทั้งยังสามารถนำผลการวิจัยที่ได้รับมาพัฒนาการเรียนรู้อีกกับผู้เรียน ส่วนครูอาจารย์ก็เกิดการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และถือว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตในการทำงานตามปกติของครูอาจารย์ โดยไม่คิดว่าจะเป็นการเพิ่มภาระงานให้กับอาจารย์มากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ สุวิมล ว่องวาณิช (2547: 7) ที่ได้กล่าวว่า งานวิจัยของครูควรเป็นงานวิจัยที่มุ่งแสดงหาคำตอบเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในห้องเรียน ซึ่งเป็นกระบวนการที่ไม่ใช้เวลาในการดำเนินงานนานเกินไป จนทำให้งานสอนได้ผลกระทบ แต่ต้องดำเนินการให้เป็นส่วนหนึ่งของการสอนตามปกติ จึงทำให้มีความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ผู้วิจัยขอเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. จากผลการศึกษาพบว่า ความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง แสดงว่า อาจารย์มีความพร้อมที่จะทำวิจัยในชั้นเรียน ถ้าได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนจากผู้บริหารโรงเรียน จะทำให้เกิดแรงจูงใจและกระตุ้นให้อาจารย์ได้ทำวิจัยในชั้นเรียนเพิ่มขึ้น ทั้งยังเป็นการสร้างบรรยากาศที่ดีให้กับบุคลากรในการที่จะพัฒนาศักยภาพของตนทางด้านการทำวิจัยในโรงเรียน เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ทั้งของตนเองและผู้เรียนไปพร้อม ๆ กัน

2. จากผลการศึกษาพบว่า ด้านแหล่งข้อมูลในการค้นคว้ามีความพร้อมอยู่ในระดับน้อย แสดงว่า ด้านแหล่งข้อมูลเป็นปัญหาสำคัญซึ่งผู้บริหารโรงเรียนต้องริบหาทางแก้ไขปรับปรุง เช่น ห้องสมุดของโรงเรียนต้องรีบจัดหา ตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาเตรียมไว้ให้บริการกับอาจารย์ได้เข้าไปทำการศึกษาค้นคว้าได้อย่างสะดวก และควรมีห้องเฉพาะที่ใช้สำหรับเข้าไปทำการศึกษาค้นคว้าเพื่อทำงานวิจัยในชั้นเรียน

3. จากผลการศึกษา พบว่า ด้านความรู้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน อาจารย์มีความพร้อมอยู่ในระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะอาจารย์ที่มีความรู้ในการทำวิจัยแต่ไม่ได้ลงมือปฏิบัติการทำวิจัยในชั้นเรียนมาเป็นเวลานาน จึงต้องการให้โรงเรียนจัดอบรมการทำวิจัยเพื่อให้เกิดความพร้อมในการลงมือปฏิบัติจริง

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาค้นคว้าตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์ผู้สอน โดยการเพิ่มตัวแปรที่ต้องการศึกษา เพราะยังมีตัวแปรอื่น ๆ ที่ยังไม่ทราบอีกมาก

2. การศึกษาความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์ ครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกทำการศึกษา ใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านเวลาในการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านบรรยากาศและสภาพแวดล้อมและด้านแหล่งข้อมูลในการค้นคว้า ซึ่งเป็นการศึกษาเพียงบางส่วนเท่านั้นยังมีปัจจัยอื่น ๆ อีก เช่น ด้านการสร้างศักยภาพในการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการสร้างขวัญกำลังใจในการทำงาน

3. ควรมีการศึกษาความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนแบบเจาะลึกเฉพาะด้านเพื่อนำไปสู่การพัฒนา แก้ไข ปรับปรุงการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. ควรมีการศึกษาความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์ผู้สอนในสถานศึกษาอื่นๆ ทุกระดับ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กนิษฐา เต็มธนะศักดิ์. (2545). ตัวแปรบางประการที่สัมพันธ์กับความสามารถเชิงปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเพชรบุรี. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กรมวิชาการ. (2534). นโยบายและแนวทางการวิจัยทางการศึกษา การศาสนาและการวัฒนธรรม ของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2535 - 2539. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2542). วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อยู่. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.
- _____. (2543). การวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.
- _____. (2545). การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อยู่ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). การวิจัยเพื่อการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กฤษฎา ทองสังวรณ. (2540). ความพร้อมของคณะกรรมการการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่นในจังหวัดอุดรธานี. ปริญญาณิพนธ์ ศษ.ม. (สาขาสังแวดล้อมศึกษา). นครปฐม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.
- กุลยา ตันติผลาชีวะ. (2545). การวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนปฐมวัยศึกษา. กรุงเทพฯ: เอ็ดสันทน์ เพรสโปรดักส์.
- คณะกรรมการการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน, โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2536). สภาพการทำวิจัยของอาจารย์โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) ช่วงปี พ.ศ. 2520 – 2525.
- ครุรักษ์ ภิรมย์รักษ์. (2543). เรียนรู้และฝึกปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 2. ฉะเชิงเทรา : งามช่าง.
- จิตรา วสุวานิช. (2518). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ชัยพจน์ รักราม. (2538, เมษายน – ธันวาคม). การวิจัยในชั้นเรียน. วารสารการวิจัยทางการศึกษา. 25(2 – 4): 38.
- ชาติรี เกิดธรรม. (2544). อยากทำวิจัยในชั้นเรียน แต่เขียนไม่เป็น. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เลียงเชียง.

- ดรุณี อาจปรุ. (2547). ความต้องการเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนวิชาคณิตศาสตร์
ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชัยภูมิ. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม.
(หลักสูตรและการสอน). ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
ถ่ายเอกสาร.
- เดโช สวานนท์. (2518). จิตวิทยาทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- ต้องจิตร โสมะภีร์. (2545). บทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนใน
โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 5. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม.
(การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
ถ่ายเอกสาร.
- ทิพพดี อ่องแสงคุณ. (2536). บทบาทของครูในโรงเรียนสาธิตในสาธิตศึกษา. กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิพพา เดียวประเสริฐ. (2541). ผลการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองต่อความพร้อมในการ
เรียนรู้ด้วยตนเองและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาล. วิทยานิพนธ์
พย.ม. (พยาบาลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
ถ่ายเอกสาร.
- ทัศนาศ แสงศักดิ์. (2543, พฤษภาคม). การวิจัยในชั้นเรียน. วารสารวิชาการ. 3(5): 72 – 77.
- ทิตนา แหมมณี : และ สร้อยสน สกลรักษ์. บรรณาธิการ. (2540). การวิจัยทางการศึกษา
ในแบบแผนและเครื่องมือการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- ธีรารัง ชูทัพ และคณะ. (2532, ตุลาคม – ธันวาคม). การเพิ่มคุณภาพงาน งานวิจัยเพื่อพัฒนา
การศึกษา. การวิจัยทางการศึกษา. 19(4) : 119 – 127.
- นภาพร สิงห์ทัด. (2531). การพัฒนาชุดการสอนรายบุคคลเพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพทางการ
วิจัยที่จำเป็นสำหรับครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการ. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม.
(การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- นลินี วารี. (2544). ความต้องการการพัฒนาสมรรถภาพการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนใน
โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์. วิทยานิพนธ์.
ศษ.ม. (หลักสูตรและการสอน). ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
ถ่ายเอกสาร.
- นฤมล เกื่อนมา. (2539). ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและสภาพแวดล้อมในวิทยาลัย
กับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาล
สังกัดกระทรวงสาธารณสุข. วิทยานิพนธ์ พย.ม. (การพยาบาลศึกษา). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

- นิภา ศรีไพโรจน์. (2541). ปัญหาในการทำวิจัยของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นงเยาว์ บัวทอง. (2543). การส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อมสื่อการเรียนและสิ่งอำนวยความสะดวกโดยใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้. รวมบทความเรื่องครูมืออาชีพตามมาตรา 24. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- บงอร หิรัญอร. (2544). ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนต่อการวิจัยในชั้นเรียนของโรงเรียนแก่นำระดับประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์. ศษ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ถ่ายเอกสาร.
- บัญชา อึ้งสกุล. (2544, พฤษภาคม). การวิจัยกับจุดเริ่มต้นของการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมในการปฏิบัติการสอนในชั้นเรียน. วารสารวิชาการ. 4(5) : 45 – 47.
- บุญเรือง ศรีเหรียญ. (2542). การศึกษาองค์ประกอบทางการศึกษาที่สัมพันธ์และมีอิทธิพลต่อผล การเรียนรู้และประสิทธิผลของโรงเรียนโดยใช้รูปแบบระดับชั้นลดหลั่นสอดคล้องแทรกเชิงเส้น. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ด. (การวิจัยและพัฒนาหลักสูตร). กรุงเทพฯ: บัณฑิต วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บุปผา เป็ดทิพย์. (2543). ปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัย เอกชนในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (การ อุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่าย เอกสาร.
- ประเทือง พลเสนา. (2545). ปัญหาและความต้องการการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูแกนนำใน โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- ประนอม เจริญชนม์. (2545). การวิเคราะห์จำแนกปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของ ครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (การวิจัยและสถิติทางการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประวิต เอราวรรณ์. (2545). การวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ: ดอกหญ้าวิชาการ.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2539). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริม.
- ปัญญา โรจนวิภาต. (2546). การศึกษาปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยในชั้นเรียนของ ครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- ผ่องพรรณ ตรีมงคลกุล. (2544). การวิจัยในชั้นเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พยุงค์ศักดิ์ จันทรสุรินทร์. (2541, สิงหาคม). การวิจัยในชั้นเรียน : ทางเลือกใหม่ของการนิเทศการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา. วารสารวิชาการ. 1(8): 2 – 12.
- พรณี ชูทัย. (2538). จิตวิทยาการเรียนการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พรพรรณ คงประสิทธิ์. (2542). บรรยายภาคการทำงานตามทัศนของบุคลากรที่ไม่ใช่สายวิชาการมหาวิทยาลัยมหิดล. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พรพิมาน วงษ์ปัตตา. (2546). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูระดับมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 9. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การวิจัยการศึกษา). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- พาสนา จุลรัตน์. (2548). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พันธณี วิหคโต. (2545). การวิจัยเพื่อปฏิบัติการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- พิชิต ฤทธิ์จัญญ. (2544). แนวทางการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: พรักหวานกราฟฟิค.
- พิสมัย ศรีอำไพ. (2539). โรงเรียนสาธิต: ศูนย์การวิจัยเพื่อพัฒนา. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เพ็ญใจ พรหมทัศน์นนท์. (2541). บทบาทผู้บริหารโรงเรียนสาธิตที่มีต่อการส่งเสริมการวิจัยในโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ไพจิตร สะดวกการ และศิริภาณุจน์ โกสุมภ์. (2545). ชุดฝึกอบรมครู : ประมวลสาระ การวิจัยในชั้นเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด ภาพพิมพ์.
- ไพฑูรย์ สีนลรัตน์. (2536). โรงเรียนสาธิต: จุดมุ่งหมายบทบาทและทิศทางในสาธิตศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไพโรจน์ แสงจันทร์. (2527). สภาพการวิจัยและความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์วิทยาลัยครูกลุ่มภาคกลาง. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ภัทรธิดา ผลงาม. (2542). รายงานการวิจัยคุณภาพชีวิตในการทำงานของข้าราชการครูในสถาบันราชภัฏเลย. เลย : สถาบันราชภัฏเลย. ถ่ายเอกสาร.

- มนวิภา อนันตเศรษฐกุล. (2538). การวิเคราะห์นโยบายและติดตามผลการวิจัยของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในช่วงแผนการพัฒนาศึกษาแห่งชาติ ระยะที่ 6 (พ.ศ.2530 – 2534). ปรินูญานิพนธ์ กศ.ด. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- มนัส ไชยศักดิ์. (2544, กรกฎาคม). ผู้บริหารโรงเรียนกับการส่งเสริมให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียน. วารสารวิชาการ. 4(7) : 59 – 68.
- มาลินี จุฑะธพร. (2541). จิตวิทยาการเรียนการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ทิพย์วิสุทธิ์.
- รสริน ฤทธิ์โรจน์. (2539). ความรู้และเจตคติของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 4 สังกัดกระทรวงกลาโหมเกี่ยวกับปัญหาหมอกพิษสิ่งแวดล้อม. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม (สิ่งแวดล้อม). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.
- โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง. (2548). คู่มือนักเรียน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ลัดดา ต่ำพลงาม. (2540). กระบวนการและผลของการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนที่มีต่อพฤติกรรมการสอน : พหุกรณีศึกษาของครูนักวิจัยในโรงเรียนประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การวิจัยการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- วราภรณ์ คล้ายทองคำ. (2535). การศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการ นิเทศการศึกษาภายในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัด สมุทรปราการ. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (หลักสูตรและการนิเทศ). นครปฐม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร. ถ่ายเอกสาร.
- วราภรณ์ มณีบางกา. (2546). บทบาทของผู้บริหารโรงเรียนในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนตามการรับรู้ของครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดชุมพร. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วรรณิ ลิ้มอักษร. (2543). จิตวิทยาการศึกษา. สงขลา : มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- วาโร เฟิงสวัสดิ์. (2546). การวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ: สุริยาสาส์.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2545). เทคนิคและกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2544. กรุงเทพฯ: พรักหวานกราฟฟิค.
- วันทนา ชูช่วย. (2533). การทำวิจัยในโรงเรียนของครูมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (วิจัยทางการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

- วัลลภ กันทรพ์. (2537). แนวคิดเกี่ยวกับการวิจัยพัฒนาการเรียนการสอน แนวคิดในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนเพื่อขยายโอกาสทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2538, กุมภาพันธ์ - มีนาคม). ค่าเฉลี่ยกับการแปลความหมาย : เรื่องง่ายๆ บางครั้งก็พลาดได้. ข่าวสารการวิจัยการศึกษา. 18(3) : 8 - 11.
- วิไลวรรณ สมบูรณ์. (2543). ปัญหาและความต้องการการวิจัยในชั้นเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดหนองบัวลำภู. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การบริหารการศึกษา). ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- ศรีสุพรรณ ภิรมย์ทอง. (2541). ปัญหาและความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์และผู้ช่วยวิชาการมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ศุภโชค ปิยะสันต์. (2539). ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัยของครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (วิจัยและสถิติทางการศึกษา). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- เสาวนิต เสาธนานนท์. (2542). ภาวะผู้นำ. นครราชสีมา : คณะครุศาสตร์สถาบันราชภัฏนครราชสีมา.
- สจิวรรณ ทรรพาส. (2540). ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการทำวิจัยทางด้านการศึกษาของอาจารย์ในสถาบันราชภัฏเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ด. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สไวก พักขาว. การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ : โครงการตำราวิชาการราชภัฏเฉลิมพระเกียรติ.
- สุจิน วงศ์ดามา. (2536). ความพร้อมในการปฏิบัติงานเพื่อการป้องกันและควบคุมโรคเอดส์ของพยาบาลในส่วนกลาง กรมราชทัณฑ์. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (บริหารสาธารณสุข). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.
- สุรณี พิพัฒน์โรจนกมล. (2538). ปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลผลิตการวิจัยของผู้ผ่านโปรแกรมการฝึกอบรมการวิจัยจากกระทรวงศึกษาธิการ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (วิจัยการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สุรางค์ โค้วตระกูล. (2544). จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: บริษัทด้านสุทธาการพิมพ์.
- สุวรรณี รอดบำเรอ. (2534). ความพร้อมและปัจจัยที่สัมพันธ์กับความพร้อมในการปฏิบัติงานเพื่อการป้องกันและควบคุมโรคเอดส์ของเจ้าหน้าที่สาธารณสุขระดับตำบล : ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดราชบุรี. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (ประชากรศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.

- สุวัฒนา สุวรรณเขตนิคม. (2538). รายงานการวิจัยเรื่องแนวคิดและรูปแบบเกี่ยวกับการวิจัย
ในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ: ภาควิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- สุวิมล ว่องวาณิช. (2546). การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ: บริษัทด้านสุทธา
การพิมพ์.
- _____. (2547). การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ: บริษัทด้านสุทธาการพิมพ์.
- สมเกียรติ ยุติธรรม. (2541). ความพร้อมของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล
ต่อการแก้ปัญหาหาลพิษทางน้ำ ศึกษาเฉพาะกรณี จังหวัดราชบุรี. วิทยานิพนธ์
ศษ.ม. (สาขาสังแวดล้อมศึกษา). นครปฐม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
ถ่ายเอกสาร.
- สมใจ จิตพิทักษ์. (2532). ปัจจัยที่เกี่ยวกับผลผลิตภาพการวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. วิทยานิพนธ์ กศ.ด. (พัฒนศึกษาศาสตร์). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. (2543). ข้อเสนอเชิงนโยบายการปฏิรูปวิชาชีพครูตามพระราชบัญญัติ
การศึกษาแห่งชาติ. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- _____. (2545). การพัฒนาวิชาชีพครู. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- สมยศ นาวิการ. (2539). ทฤษฎีองค์การ. กรุงเทพฯ: ดอกหญ้า.
- สังคม ลากเจริญ. (2542). ความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารงานโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย
รามคำแหง. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์. (2539). การวิจัยเพื่อพัฒนาการศึกษา. ประมวลสาระชุดวิชา
ประสบการณ์วิชาชีพมหาบัณฑิตบริหารการศึกษา. นนทบุรี :
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- แสงเดือน ทวีสิน. (2545). จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2542). นโยบายการวิจัยของสำนักงาน
คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 1(2542 – 2544). กรุงเทพฯ: การ
ศาสนา.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ
พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545. กรุงเทพฯ: สำนัก
นายกรัฐมนตรี.
- สำนักพัฒนาการฝึกหัดครู สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ. (2544). คู่มือการฝึกอบรมการวิจัย
ชั้นเรียน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สมาธรรม.

- ส. วาสนา ประवालพฤษ. (2541). *วิจัยในชั้นเรียนและแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนในคู่มือพัฒนาโรงเรียนด้านการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: โครงการปฏิรูปกระบวนการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. หน่วยงานศึกษานิเทศก์. สำนักการศึกษา. (2538). *คู่มือการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2533) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. กรุงเทพฯ: ฝ่ายวางแผนวิจัยและพัฒนากองวิชาการสำนักการศึกษา.
- อารี พันธุ์ณี. (2534). *จิตวิทยาการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ: เลิฟแอนด์ลิฟเพลสการพิมพ์.
- อุทุมพร จามรمان. (2531). *จุดมุ่งหมายทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: พันนี้พับลิชชิง.
- _____. (2537). *การวิจัยของครู*. กรุงเทพฯ: พันนี้.
- _____. (2544). *การวิจัยในชั้นเรียนและในโรงเรียนเพื่อพัฒนานักเรียน*. กรุงเทพฯ: พันนี้.
- Ashton, P.T. (1984,July). Teacher efficacy : A motivational paradigm for effective Teacher Education. *Journal of Teacher Education*. 35(5) : 26-32
- Beattie, Catherine. (1989). Action Research : A Practice in Need of Theory?, *Re-Interpreting Curriculum Research : Images and Arguments*. Edited by Geoffrey Milbern, Ivor Goodson and Robert J. Clark. P. 110-112; Great Britain : Taylor and Francis Ltd.
- Collins, Harper. (1997). *Collins New English Dictionary*. Great Britain : Caledinian International Book Manufacturing.
- Chester, M.D. (1991,December). Changes in attitudes toward teaching and self efficacy beliefs within first – year teachers in urban school. Master's Thesis, Harvard University. *Dissertation Abstracts International*. 56(6). 1956 A.
- Goor, M.B. (1990,December). Self – efficacy beliefs and personal hardiness characteristics of teachers at three career stages. Doctoral dissertation. University of Virginia. *Dissertation Abstracts International*. 51(3). 1956 A.
- Gwnedolyn, Mettetal, & Peggy, Cowen. (2000). *Assessing Learning through Classroom Research: The Supporting Teachers as Researchers Project*. South Bend, IN: Indiana University at South Bend. Indiana.
- Kenneth Michael. (1992). *Delveloping teacher researchers in high school: A Cause Study of a planned in tervention*. Pennsylvania : University Pennsylvania.
- Krejcie, Robert V.; & Morgan, Daryle W. (1970, Autumn). Determing Sample Size for Research Activities, *Educational and Psychological Measurement*. 30(3) : 608 – 609.
- Longma Dictionary of English Language and Culture*. (1992). Harlow, Essex: Clays Ltd.

- Mclean, J.E. (1997, Fall). *Teacher empowerment through action research*. Kappa Delta Pi Record. Vol. 34 pp. 34 – 38. Retrieved August 4, 1999, from Webpage :[http:// www.epnet.com/bin/epwsatch](http://www.epnet.com/bin/epwsatch).
- Saha, J.L. (1995,May). Attitudes Towards Education Research. Knowledge and Policy – Making among American Australian school Principals, *The Use of Educational Research*. 32(11) : 1 - 7.
- Shyder, K. and Maclaughin, W. (1991,January). Factor Contributing to Research Excellent, *Research in Higher Education*. 32(11) : 45 – 58.
- Smulyan, Lisa. (1988,Summer). The Collaboration Process in Action Research, *Educational Research Quarterly*. 12(1) : 233 – 240.
- Thatcher, Virginia S.et al. (1980). *The New Webster Encyclopedic Dictionary of The English Language*. Chicago : Consolidated Book.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. อาจารย์ ดร.มารศรี สุธานี	อาจารย์ประจำภาควิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. รองศาสตราจารย์ ดร.ธำรงสิน เจียรตระกูล	อาจารย์ประจำภาควิชาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยรามคำแหง
3. รองศาสตราจารย์ นรินทร์ บุญชู	อาจารย์ประจำภาควิชาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยรามคำแหง
4. อาจารย์ ดร.สุวิมล อังควานิช	รองผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา
ฝ่ายวิชาการและสารสนเทศ
มหาวิทยาลัยรามคำแหง
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กิตติศักดิ์ เชื้ออาษา	อาจารย์ประจำภาควิชาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ภาคผนวก ข
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย
รามคำแหง

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้ มีจุดประสงค์ที่จะศึกษาความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง เพื่อนำไปเป็นแนวทางในการแก้ไข ปรับปรุง และพัฒนาการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้
ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถาม ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม
ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถาม ความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง
3. ข้อมูลของท่าน ผู้วิจัยจะเก็บรักษาไว้เป็นความลับ การตอบแบบสอบถามในครั้งนี้จะไม่ส่งผลกระทบต่อสถานภาพของท่านแต่อย่างใด

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

นายสมเกียรติ ศรีจันทร์ดี

นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ที่เป็นความจริงเกี่ยวกับสถานภาพของท่าน

1. ระดับการศึกษา

- ☐ ปริญญาตรี
- ☐ สูงกว่าปริญญาตรี

2. ประสบการณ์ในการสอน

- ☐ น้อยกว่า 6 ปี
- ☐ ตั้งแต่ 6 – 10 ปี
- ☐ มากกว่า 10 ปี

3. ประสบการณ์ในการทำวิจัย

- ☐ เคยทำวิจัย
- ☐ ไม่เคยทำวิจัย

4. จำนวนคาบที่สอนต่อสัปดาห์

- ☐ น้อยกว่า 20 คาบต่อสัปดาห์
- ☐ 20 คาบต่อสัปดาห์ ขึ้นไป

ตอนที่ 2 ความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย
รามคำแหง

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นหรือความรู้สึกของท่าน ที่มี
ต่อความพร้อมในการทำวิจัยในชั้นเรียนของท่าน

ข้อที่	การทำวิจัยในชั้นเรียน	ระดับความพร้อม					สำหรับ ผู้วิจัย
		มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	
	ความพร้อมด้านความรู้ในการทำ วิจัยในชั้นเรียน						
1	ท่านมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องการทำวิจัย ในชั้นเรียน						
2	ท่านอยากมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องการทำ วิจัยในชั้นเรียนเพิ่มมากขึ้น						
3	ท่านมีความรู้พอที่จะกำหนดปัญหาการ ทำวิจัยในชั้นเรียนได้						
4	ท่านมีความรู้เรื่องการวางแผนการทำ วิจัยในชั้นเรียน						
5	ท่านมีความเข้าใจขั้นตอนของการทำ วิจัยในชั้นเรียน						
6	การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นกระบวนการ ค้นคว้าหาความรู้ที่เชื่อถือได้						
7	โรงเรียนได้จัดอบรมเพื่อให้ท่านมี ความรู้เรื่องการทำวิจัยปฏิบัติการใน ชั้นเรียน						
8	ท่านมีความรู้เรื่องหลักการทำวิจัยใน ชั้นเรียนด้วยการศึกษาค้นคว้าด้วย ตนเอง						
9	ท่านได้ศึกษาแนวคิดการทำวิจัยในชั้น เรียนจากตำราเอกสารและงานวิจัยที่ เกี่ยวข้องจากผู้ที่เคยทำวิจัย						
10	ท่านมีความรู้เรื่องการเก็บรวบรวม ข้อมูลเพื่อทำวิจัยในชั้นเรียน						
11	ท่านมีความรู้เรื่องเกี่ยวกับการ วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทำงานวิจัยในชั้น เรียน						

ข้อที่	การทำวิจัยในชั้นเรียน	ระดับความพร้อม					สำหรับ ผู้วิจัย
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
	ความพร้อมด้านเวลาในการทำวิจัยในชั้นเรียน						
1	ท่านมีเวลาเพียงพอที่จะทำงานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน						
2	เมื่อท่านมีเวลาว่างจากการสอนมากขึ้น ท่านพร้อมที่จะทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน						
3	ท่านสามารถแบ่งเวลาว่างในวันหยุดเพื่อทำวิจัยในชั้นเรียน						
4	ถ้าท่านมีเวลาได้ทำการศึกษาค้นคว้าตำราเอกสารที่เกี่ยวข้องท่านสามารถทำวิจัยในชั้นเรียนได้						
5	ท่านคิดว่าการจัดชั่วโมงสอนให้กับท่านมากจึงทำให้ไม่มีเวลาทำงานวิจัยในชั้นเรียน						
6	ถ้าโรงเรียนมอบหมายให้ท่านทำงานกิจกรรมลดน้อยลงเพื่อท่านจะได้มีเวลาทำงานวิจัยในชั้นเรียน						
7	ท่านต้องการให้โรงเรียนจัดชั่วโมงสอนให้ท่านลดน้อยลงเพื่อมีเวลาทำงานวิจัยในชั้นเรียน						
8	ท่านอยากให้โรงเรียนจัดวันว่างจากงานสอนให้ท่านอย่างน้อย 1 วันต่อสัปดาห์เพื่อทำงานวิจัยในชั้นเรียน						
9	ท่านต้องการให้โรงเรียนจัดตารางสอนที่เอื้อให้กับท่านได้มีเวลาที่จะทำงานวิจัยในชั้นเรียน						
10	โรงเรียนควรจัดสรรด้านเวลาให้กับผู้ที่กำลังทำงานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน						

ข้อที่	การทำวิจัยในชั้นเรียน	ระดับความพร้อม					สำหรับ ผู้วิจัย
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
	ความพร้อมด้านบรรยากาศและสภาพแวดล้อม						
1	สภาพแวดล้อมของโรงเรียนช่วยเป็นแรงกระตุ้นให้ท่านทำงานวิจัยในชั้นเรียน						
2	โรงเรียนมีสภาพแวดล้อมด้านการให้ความร่วมมือที่ดีระหว่างบุคลากรในการทำวิจัยในชั้นเรียน						
3	โรงเรียนสร้างบรรยากาศการมีส่วนร่วมในการทำงานที่ช่วยเสริมแรงสนับสนุนให้ท่านทำงานวิจัยในชั้นเรียน						
4	โรงเรียนได้จัดบรรยากาศในการทำงานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนที่เป็นกัลยาณมิตร						
5	โรงเรียนส่งเสริมให้มีการทำผลงานทางวิชาการซึ่งเป็นแรงจูงใจให้ท่านทำงานวิจัยในชั้นเรียน						
6	โรงเรียนสร้างบรรยากาศด้วยการให้ความร่วมมือแลกเปลี่ยนข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัยในชั้นเรียนระหว่างกัน						
7	บุคลากรในโรงเรียนของท่านมีความสัมพันธ์ที่ดีและให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการทำงานวิจัยในชั้นเรียน						
8	โรงเรียนจัดสถานที่ไว้ให้ท่านได้ใช้เฉพาะสำหรับทำการศึกษาค้นคว้าเพื่อทำงานวิจัยในชั้นเรียน						
9	โรงเรียนสร้างบรรยากาศในด้านการให้คำแนะนำปรึกษาและช่วยเหลือกันในการทำงานวิจัยในชั้นเรียน						

ข้อที่	การทำวิจัยในชั้นเรียน	ระดับความพร้อม					สำหรับ ผู้วิจัย
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
	ความพร้อมด้านแหล่งข้อมูลในการค้นคว้า						
1	โรงเรียนได้จัดหาแหล่งข้อมูลทางวิชาการไว้ให้ท่านได้ใช้สำหรับทำการศึกษาค้นคว้า						
2	ห้องสมุดได้จัดหา ตำรา เอกสาร ที่เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนไว้ให้ท่านได้ทำการศึกษา ค้นคว้า						
3	โรงเรียนได้จัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ ได้แก่หมึกปรีนส์ กระดาษ ฯลฯ เพื่ออำนวยความสะดวกให้ท่านทำงานวิจัยในชั้นเรียนได้สะดวก						
4	โรงเรียนได้จัดทำระบบฐานข้อมูลเพื่อใช้สืบค้นในการทำงานวิจัยในชั้นเรียน						
5	โรงเรียนได้จัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์ไว้ให้ท่านใช้ทำงานวิจัยในชั้นเรียนอย่างเพียงพอ						
6	โรงเรียนมีโปรแกรมสำเร็จรูปไว้ให้ท่านได้ใช้วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ						
7	โรงเรียนได้จัดหาวารสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากแหล่งอื่นๆ มาไว้ให้ท่านใช้สำหรับค้นคว้า						
8	ห้องสมุดโรงเรียนสามารถให้บริการค้นคว้าข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการทำงานวิจัยในชั้นเรียน						
9	โรงเรียนได้ติดต่อขอใช้แหล่งข้อมูลจากทางมหาวิทยาลัยเพื่อให้ท่านได้เข้าไปทำการศึกษาค้นคว้า						
10	โรงเรียนได้ติดต่อขอใช้แหล่งข้อมูลภายนอกที่มีความพร้อมไว้ให้ท่านได้เข้าไปใช้สำหรับทำการศึกษาค้นคว้าทำงานวิจัยในชั้นเรียน						

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นายสมเกียรติ ศรีจันทร์ดี
สถานที่เกิด	จังหวัดสุโขทัย
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	1/55 หมู่ที่ 10 ซอยนวลจันทร์ 16 ถนนนวมินทร์ แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร 10230
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	อาจารย์ ระดับ 7
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง หัวหมาก บางกะปิ กรุงเทพมหานคร 10240
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2518	ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง) สังคมศึกษา จากวิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
พ.ศ. 2526	ศึกษาศาสตรบัณฑิต (ศษ.บ.) การบริหารการศึกษา จากมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
พ.ศ. 2550	การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) การบริหารการศึกษา จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ